

ΦΟΤΕΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Sunny ★ Days

150 ΧΡΟΝΙΑ

Γυλιώσιο 2025

Pierce

1875

Ανδρέας Χρήστου, β' γυμνασίου

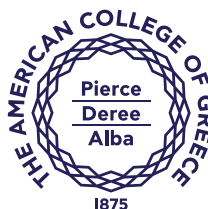

Ειρήνη Τζαλοπούλου, β' γυμνασίου

Το εξώφυλλο φιλοτέχνησε η Ιωάννα Σπυριδογιαννάκη, γ' γυμνασίου

NON MINISTRARI SED MINISTRARE

Φωτεινές Ημέρες SUNNY DAYS

Βασιλική Αναγνώστου, γ' γυμνασίου

Έκδοση των μαθητριών και των μαθητών του Γυμνασίου
του Αμερικανικού Κολλεγίου Ελλάδος

Ιούνιος 2025 • Τεύχος 126

4 ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Συντακτική Ομάδα Περιοδικού East Campus, Υπεύθυνος Καθηγητής κος Κοσμάς

Συντακτική Ομάδα Περιοδικού Αγ. Παρασκευής, Υπεύθυνος Καθηγητής κος Κοσμάς

Συντακτική Ομάδα:

Γ' Γυμνασίου: Μελίνα Κωνσταντοπούλου, Νεφέλη Γιαννάκη, Ναντίνα Κονοπισοπούλου, Δημήτρης Διονυσίου, Μαργαρίτα Κατσούλη, Μελίνα Κινδύνη, Ιωάννης Σπύρος Πούτος, Ραφαήλ Οβακιμιάν

Β' Γυμνασίου: Φοίβος Σδράλης, Ορέστης Κουμπής, Κωνσταντίνα Μανέλη, Δημήτρης Μπουρνουσούζης, Νικόλας Τσενές, Αρετή Ζαχαροπούλου, Αρετή Μαρία Βολικού, Κωνσταντίνος Αστήθας, Ολίβια Γαβαλά, Άννα Μαρία Γεωργακοπούλου, Φίλιππος Μυτσηθράκης

Α' Γυμνασίου: Νάγια Κούτρα, Χριστίνα Καραπάνου, Άγγελος Ιωάννης Ραζντάν

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΣΜΑΣ

Σχεδιασμός - Επιμέλεια: ΕΛΙΖΑ ΚΑΛΛΙΑΚΜΑΝΗ - Graphic Designer Doculand S.A.

Εκτύπωση: DOCULAND S.A., Αρχιμήδους 82, Κορωπί 19400, 210 9530600, www.doculand.com, info@doculand.com

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

150 ΧΡΟΝΙΑ.....6
 ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.....8

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΛΕΓΕΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ11

ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ

ΔΕΠΥ16
 ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ DOWN19
 ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑμεΑ21
 ΟΙ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΣ23
 ΤΟ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ
 ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑ24

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΘΕΑΤΡΟΥ25

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

HOMECOMING 202428
 ΠΡΩΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ31
 ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ32
 (ΖΩ)ΓΡΑΦΩ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ
 ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ Η' ΧΙΛΕΣ
 ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΙΑ ΛΕΞΗ35

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΑΧ, ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΧ...40

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ, ΛΟΙΠΟΝ...43
 ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΜΑΡΟΚΟ49
 ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ - ΑΛΣΑΤΙΑ55
 ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ... Η ΠΟΛΗ ΜΟΥ58
 ΒΟΡΕΙΑ ΚΟΡΕΑ61

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΜΙΑ ΞΑΦΝΙΚΗ ΑΠΩΛΕΙΑ63

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΛΛΟΥΣΗ66
 ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ68

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ... ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ71

ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΕΝΑ ΠΑΤΗΜΑ ΣΤΟΝ ΚΒΑΝΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ.....76
 ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ80
 ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
 ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ82
 ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΛΕΜΑΣΥΝ84
 ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΘΡΟ...86

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ88

Η ΓΙΑΓΙΑ ΚΑΙ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ ΑΦΗΓΟΥΝΤΑΙ

ΘΕΙΑ ΛΕΝΑ90
 ΤΟ ΒΑΖΑΑΡ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ92

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΟΠΩΣ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ, ΜΙΑ ΙΔΕΑ,
 ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ, ΕΤΣΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΑΣ
 ΟΜΙΛΟΣ!94

ΜΟΥΣΙΚΗ

TAYLOR SWIFT97
 ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΙΔΗΣ101

ΓΡΑΦΟΥΜΕ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ
 ΕΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ104

ΕΜΕΙΣ105

150 ΧΡΟΝΙΑ

Όσοι/-ες φοιτούμε και εργαζόμαστε στο Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος- PIERCE φέτος γιορτάζουμε τα 150 χρόνια συνεχούς λειτουργίας του Σχολείου μας. Είναι ένα ιδιαίτερο συναίσθημα να αισθάνεσαι ότι πορεύεσαι σε ένα δρόμο που ξεκίνησε ενάμιση αιώνα πριν και τον οποίο έχουν διαβεί χιλιάδες μαθητές/-τριες και καθηγητές/-τριες, μαζί με χιλιάδες διοικητικούς υπαλλήλους. Όλοι και όλες υπηρετώντας ένα όραμα που έμεινε σταθερό σε όλη την ιστορία του Κολλεγίου: την παροχή υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης στους μαθητές και τις μαθήτριάς του, ώστε να εξελιχθούν σε ενεργούς πολίτες, ανοιχτούς στην κοινωνία που θα ζήσουν, με γνώμονα το «Non ministrari, sed ministrare».

Smyrne - American Collegiate Institute

Πολλοί που υπηρέτησαν αυτό το όραμα έχουν φύγει από τη ζωή και χιλιάδες ακόμα που θα το υπηρετήσουν στο μέλλον δεν έχουν γεννηθεί ακόμη. Και κάπου ανάμεσά τους εμείς που έχουμε τη χαρά να απαντάμε «στο PIERCE», όταν μας ρωτούν πού πάμε σχολείο ή πού εργαζόμαστε, για να διαπιστώσουμε ότι οι περισσότεροι γνωρίζουν ήδη το Σχολείο μας.

Το PIERCE ταξιδεύει μέσα στον χρόνο, μεταναστεύει, μετοικίζει, μεταστεγάζεται αλλά πάντα πρωταγωνιστεί. Δεν υπηρετεί τις συνθήκες αλλά προσπαθεί να τις διαμορφώνει. Γνωρίζει την ευθύνη που του αναλογεί ως κορυφαίου εκπαιδευτικού ιδρύματος και δεν εφησυχάζει ποτέ. Επεκτείνεται, εισάγει καινοτομίες, εμπλέκεται στην Ελληνική, Ευρωπαϊκή αλλά και Παγκόσμια κοινωνία. Δεν παρατηρεί, επεμβαίνει. Δεν πλάθει ακόλουθους αλλά πρωταγωνιστές. Αλλά δεν έχει την έπαρση του πρωτοπόρου· αξιολογείται και αυτοαξιολογείται συνεχώς, για να βελτιώνεται.

Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας; Αυτό το ξέρουμε και το ζούμε καθημερινά όσοι ζούμε στο PIERCE, όσοι ανήκουμε στην «οικογένεια του PIERCE». Λειτουργούμε συλλογικά, με σεβασμό όλων προς όλες και όλους. Ακολουθούμε κανόνες, θέτουμε όρια και ο καθένας προσπαθεί να κάνει τον άλλον καλύτερο. Φυσικά υπάρχουν διαφωνίες, εντάσεις, παρεξηγήσεις, αστοχίες, λάθη, αλλά... έτσι δεν είναι οι οικογένειες;

Μέσα σε αυτό το κλίμα που περιγράφουμε γεννιέται και το περιοδικό που κρατάτε στα χέρια σας, ένα περιοδικό με πάνω από 130 χρόνια κυκλοφορίας(!). Εδώ οι μαθητές και οι μαθήτριες του Κολλεγίου καταθέτουν ένα κομμάτι της εφηβικής σκέψης τους και της παιδικής τους ψυχής. Φανταστείτε πόσες χιλιάδες παιδιών έχουν εμπλακεί όλα αυτά τα χρόνια στις Φωτεινές Ημέρες, πόσοι προβληματισμοί, ανησυχίες, φόβοι, ελπίδες, ταλέντα βρήκαν τρόπο να εκφραστούν στις σελίδες τους! Όταν πιάνουμε στα χέρια μας κάποια τεύχη του περασμένου αιώνα, με τις σελίδες κιτρινισμένες πια, συνειδητοποιούμε ότι όλοι οι συντελεστές του Περιοδικού αποτελούμε μια αλυσίδα που ενώνει παρελθόν-παρόν και προχωρά κρίκο-κρίκο προς το μέλλον. Είναι κάτι μεγαλύτερο από εμάς τους ίδιους: το παραλάβαμε, το συνεχίζουμε, θα το παραδώσουμε. Έτσι χτίζονται άλλωστε οι θεσμοί, οι κοινωνίες, η ιστορία.

Ναι, ας κλείσουμε με αυτό: η συμμετοχή μας, η εμπλοκή μας στο περιοδικό μάς δίνει έναν ενεργότερο ρόλο και πιο διακριτό σε ένα σπουδαίο κεφάλαιο της Εκπαιδευτικής Ιστορίας του τόπου μας. Είναι κάτι που θα μας μείνει αξέχαστο. Καλή σας ανάγνωση!

Η Συντακτική Ομάδα

ΚΑΙ ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ...

Το Pierce College, ή αλλιώς το Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος, ιδρύθηκε το 1875 στη Σμύρνη της Μ. Ασίας, όπου μία ομάδα γυναικών ιεραποστόλων από τη Μασαχουσέτη των ΗΠΑ δημιούργησαν ένα σχολείο θηλέων, με σκοπό να δώσουν ακόμη και στις γυναίκες μία ευκαιρία στη μόρφωση. Το Κολλέγιο ήρθε στην Ελλάδα το 1923, όπου συνέχισε να εξελίσσεται μέρα με τη μέρα.

Αυτή τη στιγμή, 150 χρόνια μετά την ίδρυση του, το Αμερικάνικο Κολλέγιο αποτελεί ένα εξαιρετικό ίδρυμα υψηλών απαιτήσεων, το οποίο είναι στην υπηρεσία περισσότερων από 2.400 μαθητών. Με μια στρατιά δασκάλων με εμπειρία πολλών χρόνων εργασίας, έτοιμων να διδάξουν την νέα γενιά, το Κολλέγιο συνεχίζει να θριαμβεύει και να καλλιεργεί πνευματικά αλλά και σωματικά σημερινούς μαθητές, αυριανούς επιτυχημένους πολίτες της κοινωνίας μας.

Αξίζει να αναφερθούμε στις σημαντικότερες στιγμές του Κολλεγίου μας:

- Φυσικά, η ίδρυση του Κολλεγίου το 1875.
- Ο ερχομός του Κολλεγίου στις 15 Οκτωβρίου 1923, στο Παλιό Φάληρο.
- Η μετεγκατάσταση του Κολλεγίου στο Ελληνικό το 1932.
- Η μετωνομασία του Κολλεγίου σε PIERCE COLLEGE, εις μνήμην της συζύγου, Orlanda Childs Pierce, του μεγάλου Δωρητή William Pierce.
- Η μετεγκατάσταση του Κολλεγίου στην Αγία Παρασκευή το 1965.
- Η υποδοχή των πρώτων αγοριών το 1984, δηλαδή η δημιουργία ενός μεικτού σχολείου.
- Η απόκτηση της πιστοποίησης «Certificate of English Language Competency» (επίπεδο B2 του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς) και «Certificate of English Language Proficiency» (επίπεδο Γ2 του Κοινού Ευρωπαϊκού Πλαισίου Αναφοράς).
- Η συμμετοχή του Pierce, από το 2013, στις δράσεις της Ευρωπαϊκής Εβδομάδας Προγραμματισμού (CodeWeek), του οποίου στόχος είναι η προώθηση της δημιουργικότητας, η ανάπτυξη στρατηγικών επίλυσης προβλημάτων και η συνεργασία μέσω του προγραμματισμού.
- Η έναρξη λειτουργίας Προνηπιακού Σταθμού, Νηπιαγωγείου και Δημοτικού στο East Campus, στη Χριστούπολη Σπάτων το 2022.
- Η απόκτηση πιστοποίησης από τον οργανισμό MSA, τον Νοέμβριο του 2022, μετά από μία διεξοδική και πολύπλευρη αξιολόγηση.

- Η απόκτηση πλήρους πιστοποίησης από το Βρετανικό Συμβούλιο (British Council International School Award – Full Accreditation) για την ενσωμάτωση διεθνών στοιχείων στο πρόγραμμα σπουδών του.
- Η διοργάνωση του Μαθητικού Συνεδρίου Προσομοίωσης Ηνωμένων Εθνών (ACGMUN) κάθε χρόνο, το οποίο διαθέτει πιστοποίηση από τον μεγαλύτερο και εγκυρότερο οργανισμό, το THIMUN Foundation.
- Ας μην ξεχάσουμε βέβαια, ότι το Κολλέγιο είναι μέλος του διεθνούς δικτύου σχολείων ISTA (International Schools Theater Association), ενός μη κερδοσκοπικού, διεθνούς πολιτιστικού και αναγνωρισμένου φιλανθρωπικού οργανισμού.

Συμπερασματικά, σε αυτά τα 150 χρόνια, το Αμερικάνικο Κολλέγιο Ελλάδος έχει μείνει πιστό στις πεποιθήσεις που κληρονόμησε από τους ιδρυτές του, συνεχίζει να βγάζει επιτυχημένους απόφοιτους και πάνω απ' όλα, έχει μείνει πιστό στις αρχές του, τις οποίες μεταφέρει και στους μαθητές του.

Μελίνα Κωνσταντοπούλου, γ' γυμνασίου

Η παρακάτω εργασία έγινε στο πλαίσιο του μαθήματος των «Δεξιότητων ζωής». Τα παιδιά κλήθηκαν να «συνομιλήσουν» με ένα από τα πιο γνωστά ποιήματα της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας. Το ζητούμενο τέθηκε ως εξής: «Αφού διαβάσετε με προσοχή το παρακάτω ποίημα, υπογραμμίστε τις λέξεις/φράσεις που σας θυμίζουν κάποιες από τις σημαντικές ανθρώπινες αξίες που γνωρίζετε. Ποιες είναι αυτές; Στην συνέχεια γράψτε με την σειρά σας 3 δικούς σας στίχους ξεκινώντας με την φράση ... «Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος...» συνεχίζοντας με τον δικό σας τρόπο το ποίημα του Τάσου Λειβαδίτη».

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΛΕΓΕΣΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (Τάσος Λειβαδίτης)

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος δεν θα πάψεις ούτε στιγμή ν' αγωνίζεσαι για την ειρήνη και για το δίκιο. Θα βγεις στους δρόμους, θα φωνάξεις, τα χείλη σου θα ματώσουν απ' τις φωνές. Το πρόσωπό σου θα ματώσει απ' τις σφαίρες μα δεν θα κάνεις ούτε βήμα πίσω.

Κάθε κραυγή σου θα 'ναι μια πετριά στα τζάμια των πολεμοκάπηλων. Κάθε χειρονομία σου θα 'ναι για να γκρεμίζει την αδικία. Δεν πρέπει ούτε στιγμή να υποχωρήσεις, ούτε στιγμή να ξεχαστείς. Είναι σκληρές οι μέρες που ζούμε.

Μια στιγμή αν ξεχαστείς, αύριο οι άνθρωποι θα χάνονται στη δίνη του πολέμου, έτσι και σταματήσεις για μια στιγμή να ονειρευτείς, εκατομμύρια ανθρώπινα όνειρα θα γίνουν στάχτη απ' τις φωτιές. Δεν έχεις καιρό, δεν έχεις καιρό για τον εαυτό σου αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος μπορεί να χρειαστεί και να πεθάνεις για να ζήσουν οι άλλοι. Θα πρέπει να μπορείς να θυσιάζεσαι ένα οποιοδήποτε πρωινό. Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος θα πρέπει να μπορείς να στέκεσαι μπρος στα ντουφέκια!

Πολλοί ποιητές, συγγραφείς και καλλιτέχνες έχουν διαπραγματευτεί στα έργα τους το τι είναι και το ποιος μπορεί να χαρακτηριστεί «άνθρωπος». Για παράδειγμα, ο Πρίμο Λέβι έγραψε το βιβλίο «Εάν αυτό είναι άνθρωπος» διηγούμενος την ιστορία του από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και εξόντωσης. Ο Μπομπ Ντίλαν στο τραγούδι του «Blowin' in the wind» αναρωτιέται πόσους δρόμους πρέπει να διαβεί ένας άνθρωπος, για να λέγεται άνθρωπος. Ο Τάσος Λειβαδίτης έγραψε το παραπάνω ποίημα. Ας δούμε πώς συνεχίζουν τη σκέψη του τα παιδιά του Β9...

12 ΓΡΑΦΟΥΜΕ , ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ, ΕΚΦΡΑΖΟΜΑΣΤΕ

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, δεν πρέπει ποτέ να βάλεις το προσωπικό σου όφελος πάνω από το καλό της κοινωνίας, μήτε να γυρέψεις κάτι που δεν σου ανήκει.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να αναζητάς την δικαιοσύνη και, όταν δεν την βρίσκεις, να γυρνάς τον κόσμο μέχρι να την συναντήσεις.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να παλεύεις για όλα όσα πιστεύεις ότι έχεις δίκιο και να υποστηρίζεις την γνώμη σου μέχρι τέλους χωρίς να φοβάσαι το μεγάλο «τουφέκι» που σε σημαδεύει.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να βάζεις το κοινό καλό πάνω από όλα, ακόμα και αν χρειαστεί να θυσιάσεις, θα ξέρεις ότι ήσουν ένα σημαντικό πετραδάκι που βοήθησε στην οχύρωση ενάντια στην αδικία.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, να κρατάς την φλόγα της ελπίδας ζωντανή ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές και να θυμάσαι πως κάθε μικρή σου πράξη μπορεί να αλλάξει το μέλλον.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να δίνεις και την ψυχή σου για κάτι ή κάποιον χωρίς να περιμένεις αντάλλαγμα.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα χρειαστεί να ξεφύγεις από τα δεσμά του φόβου όταν χρειαστεί.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, δες την ομορφιά της ζωής, την καλοσύνη και την αρετή...Γέλα με την καρδιά σου, δώσε συγχώρεση και μην φοβάσαι να κάνεις λάθη.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει ο συνάνθρωπός σου να είναι η «μητέρα» σου, η «αδελφή» σου, ο «πατέρας» σου. Θα πρέπει να παλεύεις συνεχώς για τους γύρω σου σαν να είναι η οικογένειά σου.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να γνωρίζεις και να θυμάσαι, για να μην επαναληφθεί η ιστορία.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να μάχεσαι για ό,τι θέλεις να πετύχεις στην ζωή σου.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, να ανοίξεις την καρδιά σου στην αλήθεια και να μοιράζεις το φως σου σε όλους όσους χάθηκαν στο σκοτάδι.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, να σηκώνεις στις πλάτες σου το βάρος της ελπίδας, να απλώνεις το χέρι σου σε όποιον πέφτει και να κρατάς το βλέμμα σου καθαρό, ακόμα και όταν ο κόσμος σκοτεινιάζει.

Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, μάθε να αγαπάς κάθε ψυχή που πονά, άπλωσε τα χέρια σου, γιατί η αληθινή αγάπη είναι γέφυρα που ενώνει.

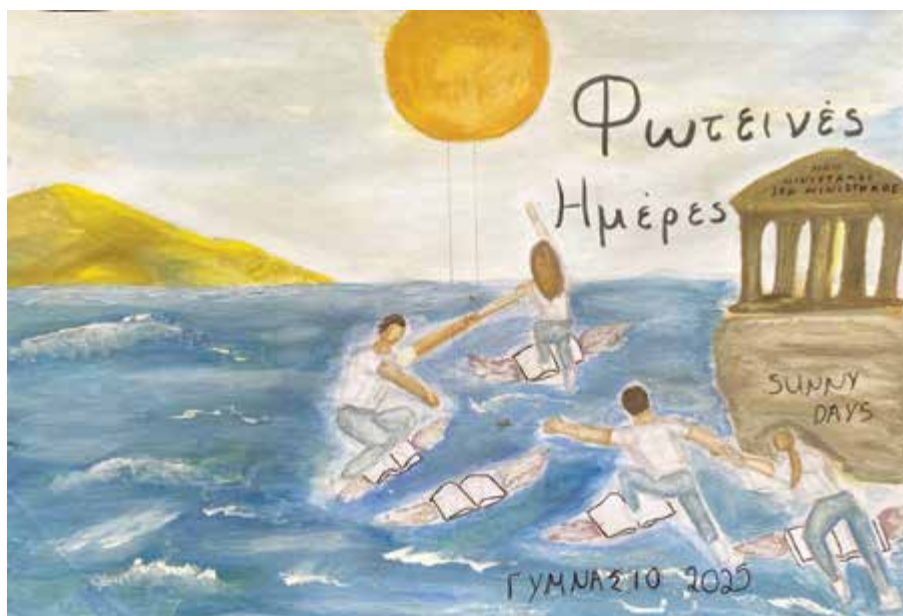
Αν θέλεις να λέγεσαι άνθρωπος, θα πρέπει να είσαι μια βολή που θέλει να φτάσει στον στόχο, χωρίς να επηρεάζεται από εξωτερικούς παράγοντες, από την βροχή και τον άνεμο.

Και αν δεν σε ενδιαφέρει να λέγεσαι άνθρωπος;

Αν έναν άνθρωπο δεν τον νοιάζει να λέγεται άνθρωπος, τότε ξανά και ξανά θα πνίγεται ο πλανήτης στη δίνη του πολέμου, του ρατσισμού και τη αδικίας...

β9 γυμνασίου (επιμέλεια: Φοίβος Σδράλης)

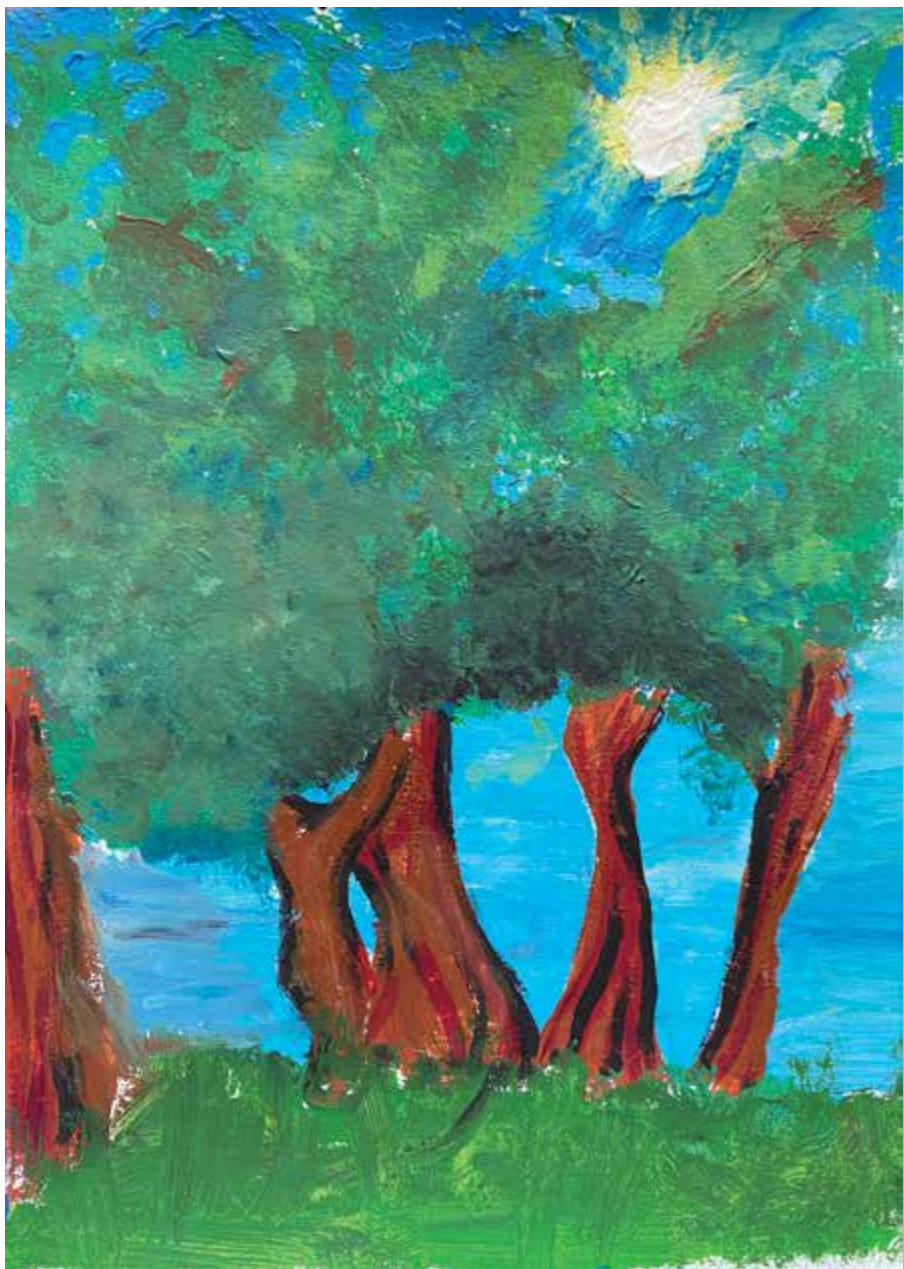

Εύα Μαυραγάνη, β' γυμνασίου

Μιχαέλλα Μάλλια, β' γυμνασίου

Λέων Αμάρ, α' γυμνασίου

ΔΕΠΥ

Συχνά ακούμε ότι κάποιος συμμαθητής ή κάποια συμμαθήτρια «έχει ΔΕΠΥ». Ωστόσο θεωρούμε ότι, αν εμείς δεν έχουμε διαγνωστεί με αυτήν την ιδιαιτερότητα, ελάχιστα γνωρίζουμε γι' αυτήν και δεν αποκλείεται να την αγνοούμε ή να την αντιμετωπίζουμε στερεοτυπικά ως κάποιο «μειονέκτημα». Ο καλύτερος τρόπος για να αποφύγουμε την άγνοια ή την παρερμηνεία είναι η σωστή ενημέρωση.

Η ΔΕΠΥ (ADHD), ή αλλιώς «Διαταραχή Ελλειμματικής Προσοχής και Υπερκινητικότητας», αναφέρεται σε άτομα που αντιμετωπίζουν δυσκολία στην προσήλωση της προσοχής τους και εμφανίζουν κινητική δραστηριότητα μεγαλύτερη του μέσου όρου της ηλικίας. Η ΔΕΠΥ είναι μια διαταραχή που επηρεάζει τον τρόπο συμπεριφοράς ενός ανθρώπου. Όσοι έχουν την εν λόγω διαταραχή είναι ακούραστοι, δρουν παρορμητικά, ενώ δυσκολεύονται να συγκεντρωθούν σε κάτι, με αποτέλεσμα αυτό να έχει σημαντική επίδραση στις σπουδές, την εργασία και την οικιακή ζωή τους, αν φυσικά δεν το αντιμετωπίσουν οι ίδιοι και ο περίγυρός τους σωστά. Η ΔΕΠΥ δεν αποτελεί εμπόδιο στο να εξελιχθεί ένα άτομο σε επιστήμονα, καλλιτέχνη, επιχειρηματία, υπάλληλο, οτιδήποτε τελικά θέσει ως στόχο του!

Ας δούμε ποια είναι τα συνήθη συμπτώματα της ΔΕΠΥ:

- 1) Το παιδί εμφανίζει αδυναμία στο να συγκεντρωθεί σε μία δραστηριότητα.
- 2) Ίσως δείχνει να μην ακούει όταν του μιλάνε, ακόμη και αν απευθύνονται απευθείας σε αυτό.
- 3) Εμφανίζει δυσκολία στο να ολοκληρώσει μία δουλειά και να ακολουθήσει οδηγίες.
- 4) Αδυνατεί να οργανώσει δραστηριότητες και εργασίες.
- 5) Αποφεύγει να κάνει πράγματα που απαιτούν συγκέντρωση.
- 6) Συνηθίζει να χάνει τα πράγματα που χρειάζεται για να ολοκληρώσει μία εργασία.

- 7) Αποσπάται εύκολα.
- 8) Ξεχνά να κάνει τις εργασίες που πρέπει.
- 9) Κινείται νευρικά, στριφογυρίζει στη καρέκλα του ή σηκώνεται συνεχώς.
- 10) Θέλει να είναι συνεχώς σε εγρήγορση.
- 11) Μιλάει υπερβολικά πολύ ή διακόπτει συνεχώς, όταν μιλάει ένας άλλος.
- 12) Δυσκολεύεται να περιμένει τη σειρά του.
- 13) Δεν έχει αίσθηση του κινδύνου.

Φυσικά όλα τα παραπάνω δεν εμφανίζονται στο σύνολό τους σε κάθε παιδί που έχει ΔΕΠΥ ούτε στον ίδιο βαθμό. Δεν πρέπει να θεωρήσουμε το παιδί με ΔΕΠΥ «απροσάρμοστο» ή «προβληματικό». Είναι παιδί, απλά, που χρειάζεται μία εξατομικευμένη προσέγγιση και κατάλληλους χειρισμούς, για να αποδώσει όπως ακριβώς ή και καλύτερα από όλα τα άλλα!

Οι ειδικοί κατατάσσουν τα παιδιά με ΔΕΠΥ σε τρεις κατηγορίες. Τις παραθέτουμε, τονίζοντας, ωστόσο, ότι κάθε άνθρωπος είναι μοναδικός και οι όποιες κατηγοριοποιήσεις εξυπηρετούν ερευνητικούς ή ενημερωτικούς σκοπούς: **Οι Απρόσεκτοι**, που δυσκολεύονται να εσιιάσουν, να ολοκληρώσουν εργασίες και να ακολουθούν οδηγίες. **Οι Υπερκινητικοί ή Παρορμητικοί**, που παρουσιάζουν συνήθως υπερδραστήρια και παρορμητική συμπεριφορά. **Οι Συνδυασμένοι, Υπερδραστήριοι/Παρορμητικοί και Απρόσεκτοι**, που είναι ο πιο συνηθισμένος τύπος της ΔΕΠΥ. Όπως μας υποδηλώνει και ο τίτλος, τα άτομα με αυτόν τον τύπο εμφανίζουν συμπτώματα τόσο απροσεξίας όσο και υπερδραστηριότητας.

Τι προκαλεί όμως τη ΔΕΠΥ; Στις μέρες μας, η ΔΕΠΥ είναι μία πολύ συνηθισμένη διαταραχή. Παρ' όλα αυτά οι γιατροί εξακολουθούν να μην είναι σίγουροι για τις αιτίες που την προκαλούν. Πάντως, πιστεύεται ότι έχει νευρολογική προέλευση. Ένας παράγοντας για την ΔΕΠΥ είναι τα μειωμένα επίπεδα ντοπαμίνης. Η ντοπαμίνη είναι μία χημική ουσία του εγκεφάλου που βοηθά στη μετακίνηση σημάτων από το ένα νεύρο στο άλλο, ενώ παίζει ρόλο και στην ενεργοποίηση συναισθηματικών αντιδράσεων και κινήσεων. Κάποιες έρευνες μας έχουν δείξει επίσης πως τα άτομα με ΔΕΠΥ έχουν διαφορετική δομή στον εγκέφαλο. Συγκεκριμένα, η έρευνα δείχνει πως τα άτομα με ΔΕΠΥ έχουν λιγότερο όγκο «γκρίζας ύλης». Η γκρίζα ύλη περιλαμβάνει τις περιοχές του εγκεφάλου που βοηθούν την ομιλία, τον αυτοέλεγχο, τη λήψη αποφάσεων και τον έλεγχο μυών.

Τα παραπάνω δεν σημαίνουν βέβαια ότι τα άτομα με ΔΕΠΥ έχουν αζεπέραστα πρόβλήματα ομιλίας ή ότι δεν έχουν ούτε ποτέ θα αποκτήσουν αυτοέλεγχο ή ότι δε μπορούν να λάβουν αποφάσεις ή να ελεγχουν μέρη του σώματός τους. Όλα αυτά τα αναπτύσσουν εξίσου όσο και όσοι δεν έχουν ΔΕΠΥ, αρκεί να τους βοηθήσει το περιβάλλον τους με τον κατάλληλο τρόπο και να μην τα απορρίψει με την εύκολη ταμπέλα του «κακού και αδιάφορου» μαθητή!

18 ΑΓΚΑΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ

Κάποιες συμβουλές για την αντιμετώπιση της ΔΕΠΥ είναι το να καταρτίζουν και να ακολουθούν τα παιδιά αυτά, με τη βοήθεια γονιών και καθηγητών, ένα καθημερινό πρόγραμμα, να περιορίζουν όλα τα πράγματα και τα ερεθίσματα που μπορεί να αποσπάσουν την προσοχή τους κατά τη διάρκεια του διαβάσματος και να ενημερώνεται έγκαιρα και εμπειριστατωμένα το σχολείο για το επίπεδο ικανοτήτων και τις ιδιαίτερες συμπεριφορές τους. Και φυσικά, όπως κάθε παιδί και κάθε έφηβος, τα παιδιά με ΔΕΠΥ χρειάζονται τον έπαινο για ό,τι καλό καταφέρνουν και κατανόηση και ηρεμία για ό,τι κακό και για όποια αποτυχία τους!

Μελίνα Κωνσταντοπούλου, γυμνασίου

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΡΟΜΟ DOWN

Το σύνδρομο Down είναι μια γενετική διαταραχή που εμφανίζεται όταν ένα άτομο έχει ένα επιπλέον αντίγραφο ή μέρος ενός επιπλέον αντιγράφου του χρωμοσώματος 21. Αυτό το πρόσθετο γενετικό υλικό έχει ως αποτέλεσμα ορισμένα φυσικά χαρακτηριστικά και αναπτυξιακές καθυστερήσεις που είναι τυπικές αυτής της πάθησης. Τα βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτής της ανωμαλίας είναι σωματική και νοητική υστέρηση που κυμαίνεται από ελαφριά ως βαριά. Το σύνδρομο παρατηρήθηκε για πρώτη φορά από τον Βρετανό γιατρό John Langdon Down (εξ ου και η ονομασία του), όταν το 1866 πρόσεξε ότι πολλά άτομα, άσχετα μεταξύ τους, που βρίσκονταν σε διάφορα ιδρύματα, είχαν παραπλήσια εξωτερικά χαρακτηριστικά. Το 1959 ανακαλύφθηκε η αιτία της πάθησης από τον Γάλλο γιατρό και Ζερόμ Λεζέν.

Κάθε άνθρωπος έχει 46 χρωμοσώματα που ανήκουν σε 23 ζεύγη. Στην διάπλαση του ανθρώπου μερικές φορές όμως γίνονται λάθη και προκύπτουν χρωμοσωμικές ανωμαλίες. Στο σύνδρομο Down, κατά τη σύλληψη, στο ζεύγος χρωμοσωμάτων νούμερο 21 εισέρχεται και ένα τρίτο χρωμόσωμα (εξ ου και ο όρος Τρισωμία 21). Η ανωμαλία αυτή αναπαράγεται στη συνέχεια σε κάθε κύτταρο του σώματος καθώς σχηματίζεται το μωρό.

Υπάρχουν τρία είδη του συνδρόμου Down. Το πρώτο είναι η Τρισωμία 21, δηλαδή παρουσία ενός επιπλέον χρωμοσώματος στο 21ο ζεύγος των χρωμοσωμάτων, κάτι που αφορά το 95% των πασχόντων. Περίπου το 4% των πασχόντων έχει τη λεγόμενη μετάθεση. Αυτά τα άτομα με σύνδρομο Down έχουν μεν το φυσιολογικό αριθμό των 46 χρωμοσωμάτων, αλλά και ένα τμήμα πλεονάζοντος χρωμοσώματος 21 προσκολλημένο πάνω σε άλλο χρωμόσωμα. Τέλος, περίπου το 1% έχει το λεγόμενο μωσαϊκισμό, όπου μερικά κύτταρα έχουν τρισωμία 21 ενώ τα άλλα είναι φυσιολογικά.

Συνήθως τα παιδιά με την Τρισωμία 21 έχουν «έντονες εκφράσεις» και θέλουν ιδιαίτερη προσοχή και αγάπη για να τα μεγαλώσει (ποιο παιδί όμως δεν χρειάζεται.). Δυστυχώς, γι' αυτόν τον λόγο πολλές γυναίκες σταματάνε την εγκυμοσύνη τους, όταν

μαθαίνουν ότι το έμβρυό τους παρουσιάζει τη συγκεκριμένη ιδιαιτερότητα. Τα παιδιά αυτά, αν πάνε σε μη-ειδικό σχολείο, συνήθως έχουν παράλληλη στήριξη. Αλλιώς, υπάρχουν ειδικά σχολεία που είναι μόνο για παιδιά με ειδικές ανάγκες (ΑμΕΑ). Το γεγονός ότι τα άτομα αυτά έχουν κάποιες δυσκολίες δεν σημαίνει ότι δεν μπορούν να λειτουργήσουν μέσα στο περιβάλλον των υπολοίπων ανθρώπων, αντίθετα είναι πολύ συμπονετικά και θα σου συμπαρασταθούν με πολύ αγάπη και ειλικρίνεια, αν κάποια στιγμή νιώσεις άσχημα ή κλάψεις. Ολοκληρώνουν καθημερινές δοκιμασίες με επιτυχία, μπορούν να ασχοληθούν με την τέχνη, να χορέψουν, να γίνουν ηθοποιοί, να συνάψουν σχέσεις, να εργαστούν σε αρκετά επαγγέλματα, ανάλογα, βέβαια, με το πόσο βαριά είναι η περίπτωση τους. Σε καμία περίπτωση τα άτομα αυτά δεν μας απειλούν καθ' οιονδήποτε τρόπο, δεν πρέπει να τα φοβόμαστε ή να τα πλησιάζουμε σαν να είναι κάτι υποδεέστερο ή προβληματικό!

Τώρα λοιπόν που ξέρεις τι είναι το σύνδρομο Down, όταν συναντάς τέτοια άτομα στον δρόμο, δεν θα αναρωτηθείς ξανά και -κυρίως- δεν θα τα κοιτάξεις σαν να βλέπεις κάτι... περίεργο!

Νάγια Κούτρα, α γυμνασίου

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑμεΑ

Το παρακάτω κείμενο γράφτηκε στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλώσσας στην ενότητα «Όλοι Ίσοι-Όλοι Διαφορετικοί»

Πριν λίγο καιρό έπεσα πάνω σε ένα κείμενο του πρώην Προέδρου του Συλλόγου ΑμεΑ Κοζάνης που μου κέντρισε το ενδιαφέρον. Στο άρθρο αυτό αναφέρονταν διάφορα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην κοινωνία μας και έτσι βρήκα την αφορμή να μοιραστώ μαζί σας τον προβληματισμό μου σχετικά με το γιατί τα αρτιμελή άτομα των πόλεων μας αδιαφορούν, σχεδόν πλήρως, για τις δυσκολίες στην καθημερινότητα των ανθρώπων αυτών. Επίσης, μπήκα στη διαδικασία να συμμαριστώ τα συναισθήματα των ΑμεΑ και να περιγράψω το πώς μπορεί να νιώθουν οι ανάπηροι, εφόσον δεν έχουν την δυνατότητα να κινηθούν μέσα στην πόλη τους με αυτονομία.

Σκέφτηκα, λοιπόν, πως αρκετοί πολίτες δεν έχουν έρθει ποτέ στη θέση των ατόμων με αναπηρία και, έχοντας την πεποίθηση πως τα προβλήματα αυτών δεν τους αφορούν καθόλου, δείχνουν μηδενικό ενδιαφέρον. Έτσι, καταλήγουν σε συμπεριφορές που μαρτυρούν πλήρη ασέβεια και απανθρωπιά, παραδείγματος χάρη κλείνουν με τα αυτοκίνητά τους τις ράμπες για αμαξίδια και καρότσια, δυσκολεύουν τα ΑμεΑ να βρουν θέση στάθμευσης, αφού τις παίρνουν εκείνοι, ή δεν επιτρέπουν στα άτομα με προβλήματα όρασης να χρησιμοποιήσουν τις ειδικές οδεύσεις τυφλών, κλείνοντάς τες με τα οχήματά τους ή με διάφορα άλλα εμπόδια. Οι πολίτες αυτοί μπορεί θεωρητικά να έχουν την απαίτηση από το κράτος να κάνει τις πόλεις πιο προσβάσιμες για ΑμεΑ, παρ' όλα αυτά δεν αναλαμβάνουν το κομμάτι της συλλογικής ευθύνης που τους αναλογεί για να μπορούν τα ΑμεΑ να ενταχθούν στην κοινωνία ομαλά και ισότιμα.

Ακόμη ένας λόγος για τον οποίο φαίνεται ότι πολλοί άνθρωποι που μοιράζονται τις πόλεις με ΑμεΑ δεν νοιάζονται για τα προβλήματα με τα οποία έρχονται αντιμέτωπα στην μετακίνησή τους τα εμποδιζόμενα άτομα είναι η ελλιπής εκπαίδευση και η ημιμάθεια που επικρατεί για τους ανθρώπους που χρειάζονται αυτές τις υποδομές. Όταν ένας πολίτης δεν έχει μάθει πώς να συμπεριφέρεται στα πλαίσια μιας κοινωνίας απέναντι σε διάφορες κοινωνικές ομάδες, ώστε να μπορούν όλοι να συνυπάρχουν με ίσα δικαιώματα, δεν ξέρει ότι πρέπει να αποφεύγει ορισμένες συμπεριφορές, για να βοηθήσει τα άτομα με αναπηρίες να κυκλοφορούν ελεύθερα. Η ημιμάθεια των πολιτών για τις μορφές αναπηρίας μπορεί, επίσης, να προκαλέσει αδιαφορία για τα ΑμεΑ, καθώς υιοθετούν ασυνείδητα προκαταλήψεις που τους απωθούν από την υποχρέωση να τα βοηθήσουν.

Από την άλλη πλευρά, καλό είναι να προσπαθούμε να μπαίνουμε στη θέση των ατόμων αυτών και να σκεφτόμαστε πώς μπορεί αυτή η ομάδα συμπολιτών μας να αισθάνεται για το γεγονός ότι δεν τους επιτρέπεται να κινηθούν μέσα στην ίδια τους την πόλη εξαιτίας ανθρώπων που δεν έχουν βιώσει ποτέ τις δικές τους δυσκολίες. Είναι πιθανό να νιώθουν μόνοι, αφού τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας στην ουσία

αρνούνται να συνυπάρξουν μαζί τους, καθώς και παραγκωνισμένοι ή ξεχασμένοι από την πολιτεία, διότι σπάνια υπάρχουν ποινές για την παράβαση των νόμων που αφορούν την παράνομη κατάληψη των θέσεων στάθμευσής τους. Το ίδιο το κράτος φαίνεται να μην ενδιαφέρεται για την εγκατάσταση ή την αστυνόμευση υποδομών χρήσιμων για τα ΑμεΑ. Επιπλέον, μπορεί να έχουν μια αίσθηση θυμού προς την κοινωνία που δεν διευκολύνει την καθημερινότητά τους, ενώ παράλληλα έχει απαιτήσεις από αυτούς, απαιτώντας να είναι «δυνατοί», ενώ στην πραγματικότητα δεν καταβάλλει καμία έμπρακτη προσπάθεια για την βελτίωση των συνθηκών ζωής τους.

Συμπεραίνω, με βάση όλα τα παραπάνω, πως ακόμα και σήμερα δεν είναι καθόλου λίγοι οι συμπολίτες μας που αδιαφορούν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα ΑμεΑ, ενώ κάνουν μια προσπάθεια να μετακινηθούν μέσα στην πόλη τους και πως τα άτομα αυτά μπορεί να νιώθουν ότι δεν μπορούν να υπάρξουν στην κοινωνία μας, καθώς δεν έχει δομηθεί για αυτά. Είναι ανάγκη να κάνουμε όλοι μας μια μεγαλύτερη προσπάθεια για να διευκολύνουμε την καθημερινότητα των ΑμεΑ.

Ελευθερία Γούσιου, γ γυμνασίου

Μην υιοθετείτε την γενικευμένη, εσφαλμένη αντίληψη ότι δεν υπάρχουν πολλοί ανάπηροι στην κοινωνία μας και ότι, όσοι υπάρχουν, δεν έχουν ανάγκη και επιθυμία να κυκλοφορούν έξω, μια αντίληψη που γεννιέται από το ότι δεν βλέπουμε συχνά ανάπηρους έξω. Δεν βγαίνουν έξω, επειδή ακριβώς έχουμε κάνει τις πόλεις μας αφιλόξενες και μη προσβάσιμες σε αυτούς!!! Έχουν ακριβώς τις ίδιες ανάγκες και επιθυμίες με τους αρτιμελείς, την ίδια διάθεση να βγουν έξω, να πάνε για ψώνια, να συναντήσουν φίλους, να πάνε βόλτα σε ένα πάρκο ή και στη φύση. Η σωματική αναπηρία δεν σημαίνει νέκρωση της ψυχής.

ΟΙ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΕΣ

«Δεν πρέπει να δείχνεις πολλά, αλλά να είσαι ελκυστική!», λένε. «Πρέπει να γυμνάζεσαι, χωρίς να αποκτήσεις αντρικό σώμα!», λένε. «Πρέπει να αγαπάς το σώμα σου όπως είναι, αλλά δεν πρέπει να είσαι παχιά!»...

Η σημερινή κοινωνία έχει βάλει πολλά «ΠΡΕΠΕΙ» στα κορίτσια και αυτά από μικρή ηλικία ακολουθούν αυστηρές δίαιτες που τελικά τις κάνουν να πιστέψουν πως ό,τι και να κάνουν δεν θα είναι ποτέ αρκετό και πάντα κάποια άλλη, πιο όμορφη, πιο αδύνατη -αλλά εντελώς ψεύτικη και φτιαγμένη με την τεχνολογία- θα υπάρχει και θα φιγουράρει στα κοινωνικά δίκτυα, για να τους θυμίζει τις ...ατέλειές τους.

Αλλά αυτή η επιπλέον μπουκιά, αυτό το ένα γλυκό, δεν θα πειράξει· το μόνο που θα κάνει είναι να σε ικανοποιήσει και να σε γεμίσει συναισθηματικά!

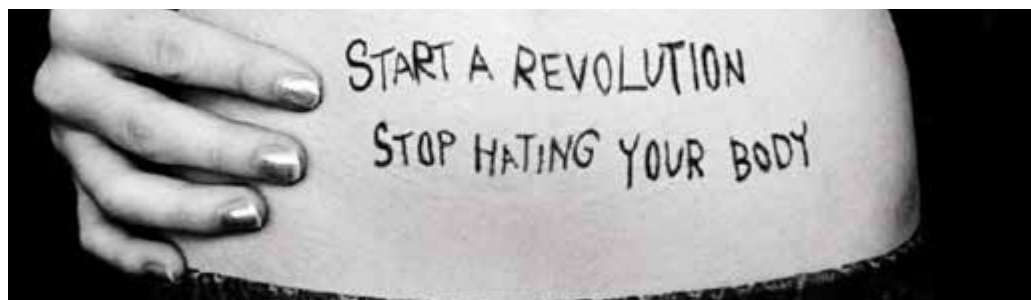
Μπορεί, επίσης, ένα άλλο παιδί στο σχολείο να φοράει επώνυμα ρούχα και να νομίζεις ότι εσύ, επειδή δεν τα έχεις, δεν είσαι τόσο «κουλ» και δημοφιλής. Όμως, όχι, δεν χρειάζεσαι ούτε επώνυμα, ούτε, ακατάλληλα για την ηλικία σου ρούχα, γιατί ο καθένας και η καθεμιά μας είμαι μοναδικός/ μοναδική και ξεχωριστός/ ξεχωριστή!

Κάποιες αισθάνονται άσχημα για τα πόδια τους, άλλες για το πρόσωπό τους, άλλες για την κοιλιά τους και κάνουν τα αδύνατα δυνατά, για να γίνουν ίδιες με την διπλανή, η οποία μπορεί να έχει τα δικά σου «ονειρεμένα» πόδια (αλλά αυτηνής να μην της αρέσουν...).

Η κάθε μια και ο κάθε ένας μας έχει διαφορετικές ανασφαλείες, παρόλο που ζούμε σε ένα κόσμο που προβάλλει διαρκώς καμπάνιες οι οποίες μας λένε «να αγαπήσουμε το σώμα μας και να μην το κατακρίνουμε». Όλα όμως μέσα μας καταρρέουν, αν ακούσουμε ένα άσχημο σχόλιο για τα ρούχα, τα κιλά μας, το μαλλί ή το ύψος μας...

Γι' αυτό και πρέπει να σεβόμαστε και τους άλλους αλλά πρώτα τον εαυτό μας με τα καλά του και τα κακά του και να μην παραπονιόμαστε διαρκώς για ό,τι μας έδωσε η Φύση!!!

Νάγια Κούτρα, α γυμνασίου

ΤΟ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑ

Πολλές φορές σκέφτομαι πώς το μειονέκτημα μπορεί να γίνει και προτέρημα, πώς η αδυναμία μπορεί να μετατραπεί σε ευκαιρία. Έτσι, συνειδητοποιώ πόσο σπουδαίο είναι να αποδεχθεί κάποιος τη διαφορετικότητα.

Ένα λαϊκό κινέζικο παραμύθι με συμβολικό χαρακτήρα μάς το διδάσκει:

Κάποτε ήταν ένας υπηρέτης νεροκουβαλητής που για δύο χρόνια έπρεπε να μεταφέρει νερό σε ένα παλάτι με δύο δοχεία. Το ένα δοχείο ήταν ραγισμένο ενώ το άλλο ήταν ακέραιο. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να χάνει νερό από το ένα δοχείο και να επιστρέφει στο παλάτι με τη μισή ποσότητα του νερού. Το ραγισμένο δοχείο, σαν να ζωντάνεψε κάποια στιγμή, είπε με τη φωνή του:

«Συγγνώμη που κάθε μέρα χάνεις τόσο πολύ νερό εξαιτίας της ατέλειάς μου και αναγκάζεσαι να κάνεις τόσο κόπο χωρίς να ανταμείβεσαι όσο θα έπρεπε». Το ακέραιο δοχείο, από την άλλη, ήταν πολύ περήφανο με τη δική του αδιαμφισβήτητη αποτελεσματικότητα· ωστόσο ο νεροκουβαλητής λυπήθηκε από την αντίληψη που είχε για τον εαυτό του το ραγισμένο δοχείο. Έτσι του απάντησε: «Θα ήθελα την ώρα που θα γυρίζουμε στο σπίτι να προσέξεις τα όμορφα λουλούδια του μονοπατιού».

Πράγματι στη διαδρομή το δοχείο παρακολούθησε και παρατήρησε τα πολύχρωμα λουλούδια αλλά αδυνατούσε να καταλάβει τι συνέβαινε. Έτσι ο νεροκουβαλητής του εξήγησε ακριβώς τι συνέβαινε· δηλαδή του είπε: «Πρόσεξες ότι υπάρχουν λουλούδια μόνο στη μια πλευρά του μονοπατιού και όχι στην άλλη; Εγώ κατάφερα την ατέλειά σου να την μετατρέψω σε κάτι καλό: φύτεψα σπόρους λουλουδιών προς τη δική σου μεριά του μονοπατιού και κάθε μέρα επιστρέφοντας από το ποτάμι τα πότιζες χωρίς να το παίρνεις χαμπάρι. Τα λουλούδια αυτά τα έπαιρνα και τα στόλιζα το σπίτι του αφεντικού μας. Αν δεν είχες αυτό το ελάττωμα, το σπίτι δε θα στολιζόταν με τόση χάρη!»

Χριστίνα Καραπάνου, α γυμνασίου

Πέμπτη 27 Μαρτίου 2025 Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου

“Εννέα κορίτσια εξομολογούνται...”

Μια παρέα εννέα κοριτσιών συναντιέται ένα όμορφο ανοιξιάτικο απόγευμα και η καθεμία κάνει τη δική της κατάθεση ψυχής.

Μιλούν για όσα ονειρεύονται , για όσα φοβούνται,

Για όσα τους φωτίζουν τη ζωή αλλά και για όσα τους τη σκοτεινιάζουν.

Τι μπορεί να έχει η καθεμία μέσα στην ψυχή της;

Ποια μουσική την ηρεμεί...τι της αρέσει να γράφει

όταν μένει μόνη στο δωμάτιό της ενώ η βροχή πέφτει

στο τζάμι και πώς αισθάνεται όταν ο ήλιος βγαίνει

ξαφνικά και όλα αλλάζουν ;

Προσπαθώντας να ανακαλύψουν τον εαυτό τους

η διαδρομή μοιάζει με μουσική και με τον αέναο

κύκλο των τεσσάρων εποχών.

Όμιλος Θεατρικού Αυτοσχεδιασμού 2024-2025

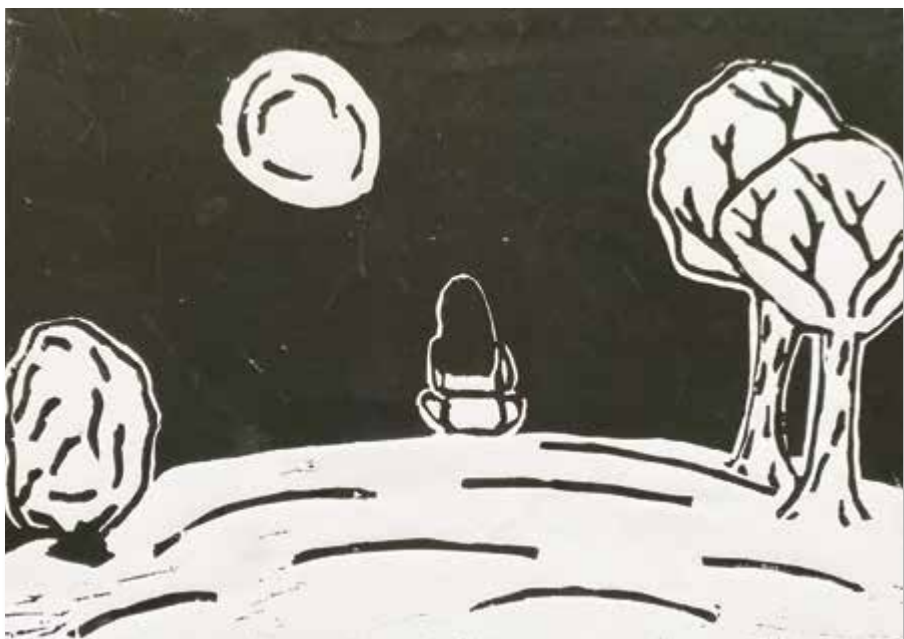

Ειρήνη Τζαλοπούλου, β' γυμνασίου

Μιχαέλλα Μάλλια, β' γυμνασίου

Κατερίνα Σιγάλα, β' γυμνασίου

Pierce classes of / Απόφοιτοι των τάξεων

Το Homecoming του 2024 ήταν για μας μια πολύ ενδιαφέρουσα και διασκεδαστική εμπειρία. Μιλήσαμε με απόφοιτους του Pierce από τα έτη 2014, 2004, 1994, 1984, 1974, 1964 και 1954. Τους κάναμε διάφορες ερωτήσεις που αφορούσαν τη ζωή τους στο σχολείο κι εκείνοι μοιράστηκαν μαζί μας εντυπώσεις, αναμνήσεις, εμπειρίες από τα μαθητικά τους χρόνια. Εμείς τους ακούσαμε προσεκτικά και τους παροτρύναμε να μας πουν όσο το δυνατόν περισσότερα μπορούσαν να ανασύρουν από την μνήμη τους, παρατηρώντας τη λάμψη στα μάτια τους καθώς μιλούσαν με τόση ζεστασιά, αγάπη και νοσταλγία για το σχολείο τους, το Pierce των προηγούμενων γενεών...

- Έχοντας ζήσει μια ολόκληρη ζωή όταν σκέφτεστε τα χρόνια σας εδώ, πώς θα τα περιγράφατε;

Ααα ,πολύ ωραία! Από ό,τι θυμάμαι ήταν πολύ ωραία. Τώρα που ήρθα συγκινήθηκα. Πωπω, λέω, τι ωραία! Ερχόμουνα τώρα και λέω: «Πού πάω; Στο σχολείο; Και θα δω τις συμμαθήτριες;»

- Κάποια συγκεκριμένη εμπειρία που θυμάστε;

Είχαμε περάσει πολύ ωραία, κάναμε πλάκες... ήμασταν άτακτες πολύ! Δεν ήμασταν τότε πολύ «καλά κοριτσάκια». Τότε ήμασταν απλά κορίτσια και κάναμε αταξίες, αλλά αυτά θυμόμαστε!!! Πράγματι, περάσαμε ωραία.

Ευτυχώς που είχαμε περάσει στο Pierce, έδινε μεγάλο ατού αυτό. Έδινε ένα πλεονέκτημα σε σχέση με το Κολλέγιο (Ψυχικού) που είναι κι αυτό καλό σχολείο. Δεν

πέρασα στην Ελλάδα που ήθελα να περάσω ιατρική και με δέχτηκαν στην Αμερική, στο Cornell. Επομένως, είναι σημαντικό σχολείο, σας το λέω.

- Έχετε κάποια αγαπημένη ανάμνηση που θα θέλατε να μοιραστείτε;

Πολλές. Αυτό που θυμάμαι είναι η καφετέρια. Δεν ξέρω πώς είναι τώρα αλλά εκεί τρώγαμε. Θυμάμαι και το media center που βλέπαμε ταινίες. Τότε ήταν πολύ προχωρημένο αυτό. Εντάξει, ωραία ήτανε γενικά! Ξένοιαστα!

- Χαίρεστε που είστε εδώ σήμερα και τα ξαναζείτε όλα αυτά;

Πάρα πολύ! Μου είχαν λείψει όλα αυτά.

- Έχετε κάποιες αναμνήσεις που θα θέλατε να μοιραστείτε από τα μαθητικά σας χρόνια;

Έχουμε πάρα πολλά που δεν θέλουμε να ξεχάσουμε. Νομίζω οι εκδρομές και οι κοπάνες. (Θα μπει στο περιοδικό του σχολείου αυτό;) -(Ναι). Οι καταπληκτικοί μας καθηγητές κλπ. κλπ. Όλα αυτά! Και ο ραδιοφωνικός σταθμός που έγινε στη δική μας χρονιά.

- Έχετε κάποια αγαπημένη ανάμνηση από το σχολείο; Τι σας έρχεται στο νου τώρα που είστε εδώ;

Θα γελάσετε, αλλά το πρώτο πράγμα που σκέφτηκα ήταν το πρωί που μαζευόμασταν και βαφόμασταν στις τουαλέτες και ρωτούσαμε η μία την άλλη «Είναι ωραία τα μαλλιά μου;» και λέγαμε τα νέα μας, τα ερωτικά μας. Αυτό μου έχει μείνει πάρα πολύ. Εμένα μου άρεσε πολύ η πενήμερη, που μας είχαν πάει στο Παρίσι και πήγαμε στη Disneyland! Θανάση έλα εδώ. (απευθυνόμενη σε άλλον απόφοιτο). Θυμάμαι

μια ωριαία που είχα φάει στη Γ΄ Λυκείου εξαιτίας του διπλανού μου. Ήταν η πρώτη μου ωριαία, από τον κ. Μισυρλή.

Θανάσης: Κι έφταιγα εγώ;

Ναι. Είχα αφήσει έναν κατάλογο της Victoria's Secret κάτω από το θρανίο μου και ο Θανάσης από εδώ τον ξεφύλλιζε στο μάθημα και αντί να βγάλει εκείνον από την τάξη, έβγαλε εμένα!

Θανάσης: Κοινωνικό ενδιαφέρον ονομάζεται αυτό! Και δεν ξέρω γιατί αυτό το σχολείο δεν υποστηρίζει το curiosity! Είναι πολύ σημαντικό! (αστειευόμενος)

- Έχετε κάποια αγαπημένα ανάμνηση από τα μαθητικά σας χρόνια;

Δεν ήμουνα μαθήτρια, αλλά καθηγήτρια. Ως καθηγήτρια μετά από 38 χρόνια θυμάμαι και έχω δει πολλά. Και τώρα χαίρομαι, γιατί βλέπω γνωστά πρόσωπα μου με θυμούνται κι εμένα και συγκινούμαι μετά από τόσα χρόνια. Είναι πολύ ευχάριστο.

- Τι θα λέγατε σε εμάς, τους μαθητές του σχολείου τώρα για την εμπειρία μας εδώ;

Είναι ένα από τα καλύτερα σχολεία και είμαστε πολύ τυχεροί που αποφοιτήσαμε από εδώ. Μας έδωσε εφόδια από πλευράς μάθησης αλλά και μας κοινωνικοποίησε. Είσατε πολύ τυχεροί. Εκμεταλλευτείτε στο έπακρο αυτά που έχει να σας προσφέρει αυτό το σχολείο!

Νεφέλη Γιαννάκη, Κωνσταντίνα Κονοπισσοπούλου, γ γυμνασίου

ΠΡΩΤΗ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ

Όλοι πιστεύουν πως θα είναι μια καταπληκτική μαθήτρια, θα παίρνει αριστεία και οι καθηγητές της δεν θα έχουν κανένα παράπονο. Εκείνη τα δέχεται όλα αυτά αλλά βαθιά μέσα της θεωρεί ότι θα απογοητεύσει τους πάντες, θα είναι μια άθλια μαθήτρια και ότι όλη αυτή η μεγάλη αλλαγή θα είναι πολύ πιεστική για εκείνη.

Η μεγάλη μέρα, η πρώτη μέρα στο γυμνάσιο έφτασε· η κίνηση στους δρόμους είναι απίστευτη· όταν φτάνει πια στο σχολείο, η ουρά για να δείξουν οι μαθητές και οι μαθήτριες τις κάρτες εισόδου και να μπουνε μέσα στο σχολείο είναι ατελείωτη. Ευτυχώς, ήξερε τον δρόμο από πέρυσι και μόλις έφτασε στην είσοδο είδε τους παλιούς της διευθυντές που την έκαναν να νιώσει πιο βολικά.

Ενάμισης μήνας έχει περάσει από το ξεκίνημα του σχολείου σαν μια μέρα και αυτό που φοβόταν έγινε πραγματικότητα: τα quiz ξεκίνησαν και σε μερικά δεν τα έχει πάει πολύ καλά. Αυτό την έκανε να έχει αμφιβολίες για το αν είναι καλή μαθήτρια. Όταν όμως οι γονείς της μίλησαν με τους καθηγητές της, όλοι είπαν πως ήταν άριστη μαθήτρια, αλλά μερικοί, αυτοί στον οποίων τα quiz δεν είχε γράψει καλά, είχαν ένα μόνο παράπονο, ότι το quiz «δεν παρουσίαζε εκείνη». Αυτό την προβλημάτισε λίγο και αποφάσισε να αναλάβει δράση! Το συζήτησε με τις φίλες της αρχικά και μετά με τους γονείς της. Τέλος, αποφάσισε να πάει στην σχολική ψυχολόγο. Αυτό την βοήθησε πολύ, το συζήτησε και βρήκε μία πάρα πολύ καλή λύση!

Κατερίνα Τόλια, γ' γυμνασίου

Τώρα πια, με αυτήν την λύση στο πίσω μέρος του μυαλού της, συνεχίζει την σχολική της χρονιά, χωρίς έγνοιες για τους βαθμούς και την εικόνα που βγάζει προς τους άλλους· φροντίζει να ικανοποιεί τον εαυτό της πρώτα!

Νάγια Κούτρα, α γυμνασίου

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΚΦΟΒΙΣΜΟΣ

Τα παρακάτω κείμενα γράφτηκαν στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλώσσας, στην ενότητα «Όλοι Ίσοι, Όλοι Διαφορετικοί».

Α. Πρόσφατα είδε το φως της δημοσιότητας ένα περιστατικό έντονου σχολικού εκφοβισμού σε ένα σχολείο στον Γέρακα, που ανάγκασε μάλιστα το θύμα να αλλάξει σχολικό περιβάλλον εξαιτίας της έκτασης που πήρε το θέμα. Με αφορμή αυτό το γεγονός, αποφάσισα να γράψω αυτό το άρθρο και να εξηγήσω γιατί τέτοιες συμπεριφορές δεν αρμόζουν σε ένα σχολείο του σήμερα, πόσο μάλλον σε κάποιον που διδάσκει πολιτισμό!

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σας έρχεται στο μυαλό όταν ακούτε τη λέξη «σχολείο»; Μάθηση, προγραμματισμός, γνώση, φίλοι, συμμαθητές, καθηγητές... σίγουρα όχι σχολικός εκφοβισμός. Κι όμως υπάρχουν παιδιά που, όταν σκέφτονται «σχολείο», ο πρώτος συνειρμός τους είναι το «bullying». Δεν ταιριάζει ωστόσο σε ένα σχολείο αυτή η εικόνα και αυτός ο τρόπος συμπεριφοράς. Στο σχολείο πάμε για να μάθουμε, να εξελιχθούμε, να κοινωνικοποιηθούμε και όχι να κρίνουμε ή να μας κρίνουν κακόβουλα. Πρέπει στόχος μας να είναι όλα τα παιδιά να έχουν στο μυαλό τους ότι το σχολείο είναι χώρος εκπαίδευσης και εξέλιξης και όχι χώρος αντιπαλότητας και κακίας.

Μάλιστα, όταν μιλάμε για ένα σχολείο σαν το δικό μας, που «νούμερο ένα» προτεραιότητα του είναι να μας διδάξει πολιτισμό, η έννοια σχολικός εκφοβισμός δεν θα έπρεπε καν να αναφέρεται. Μέσα από τον πολιτισμό που υπηρετεί και εκπέμπει το σχολείο μας μαθαίνουμε να υιοθετούμε και να εκδηλώνουμε σωστούς τρόπους συμπεριφοράς, να έχουμε αξίες, σεβασμό, να αποδεχόμαστε τη διαφορετικότητα, χωρίς να ασκούμε κριτική. Όταν λοιπόν φοιτά κανείς σε ένα τέτοιο σχολείο, του οποίου από την πρώτη μέρα πρωταρχικός στόχος είναι να μας διδάξει βασικές αξίες και

ανθρωπισμό, δεν αρμόζει μία συμπεριφορά που εκφράζει απαξίωση στον συνάνθρωπο, ρατσισμό, αναχρονιστικές απόψεις για το φύλο ή εθνικισμό και μισαλλοδοξία.

Πιστεύω πως κάποια στιγμή θα έρθει αυτή η ώρα που θα υπάρχουν σχολεία χωρίς ίχνος σχολικού εκφοβισμού. Όμως για να το πετύχουμε αυτό, απαιτούνται κάποιες προϋποθέσεις. Αρχικά, το σχολείο θα πρέπει να δημιουργήσει ένα περιβάλλον που τα παιδιά θα νιώθουν άνετα να μοιράζονται ό,τι συμβαίνει. Μια σχολική ψυχολόγος είναι απαραίτητη στον σχολικό χώρο έτσι, ώστε να αντιμετωπίζονται τα ανάλογα προβλήματα με αποτελεσματικότητα. Επιπλέον, πρέπει μέσα από συζητήσεις με ειδικούς να ενθαρρύνουμε τα παιδιά να βελτιώσουν τις σχέσεις με την οικογένειά τους ή τους φίλους τους, με τους οποίους πιο εύκολα θα μοιραστούν μια δύσκολη κατάσταση. Τέλος, πρέπει οι θύτες να δέχονται σημαντικές ποινές, για τα παραπτώματά τους, δείχνοντας έτσι πως τέτοιες συμπεριφορές δεν είναι αποδεκτές!

Συμπεραίνουμε πως ο σχολικός εκφοβισμός είναι, για την ακρίβεια μπορεί σταδιακά να γίνει, ένα διαχειρίσιμο φαινόμενο που θα αρχίσει να μειώνεται με τη βοήθεια του σχολείου. Όλοι εμείς που φοιτούμε σε ένα σχολείο που διδάσκει πολιτισμό έχουμε ένα προβάδισμα στη διαχείριση του «bullying» ή -τουλάχιστον- ελπίζω όλοι να έχετε μετά την ανάγνωση αυτού του άρθρου.

Άννυ Καρνάρου, γ γυμνασίου

Δράση των μαθητικών κοινοτήτων για τον εορτασμό του Respect Day

Β. Αν και στις μέρες μας στα σχολεία από μικρή ηλικία οι μαθητές διδάσκονται για τον πολιτισμό και τον αλληλοσεβασμό εξακολουθούν να υπάρχουν φαινόμενα σχολικού εκφοβισμού που πηγάζουν τις περισσότερες φορές από το σπίτι ή γενικότερα από την κοινωνία. Αυτό όμως δεν παύει να σημαίνει ότι τέτοιες συμπεριφορές δεν ταιριάζουν στο σχολικό περιβάλλον.

Πιο συγκεκριμένα, σε ένα σχολείο που διδάσκεται ο πολιτισμός δεν ταιριάζουν τα

φαινόμενα του σχολικού εκφοβισμού, καθώς ένας από τους κυριότερους άγραφους κανόνες πολιτισμού που μαθαίνουν τα παιδιά στο σχολείο είναι να σέβονται τους γύρω τους ανεξαρτήτως χρώματος, θρησκευτικών πεποιθήσεων και εμφάνισης. Αυτό είναι απόλυτα σημαντικό για το μέλλον τους, καθώς, μόνο αν ενστερνιστούν τον παραπάνω τρόπο συμπεριφοράς, θα μπορέσουν να ενταχθούν σε νέες κοινωνικές ομάδες με περισσότερη ευκολία, για παράδειγμα στην δουλειά τους που θα πρέπει να συνυπάρχουν και να συνεργάζονται με άτομα πολλές φορές διαφορετικά από εκείνα.

Ακόμη, σε κανένα σχολείο δεν θα πρέπει να γίνεται δεκτό κανένα είδος σχολικού εκφοβισμού, αφού δεν αρμόζει στην συμπεριφορά ενός «σωστού μαθητή», στη συνέχεια «δίκαιου πολίτη» και έπειτα «επιτυχημένου γονέα». Διότι σχολικός εκφοβισμός σημαίνει περισσότερη κακία στον κόσμο και αμέτρητα παιδιά που στεναχωριούνται και κλείνονται στον εαυτό τους, φτάνοντας ακόμα και στο σημείο να πέσουν σε κατάθλιψη ή και αρκετά -δυστυχώς- να αφαιρέσουν την ίδια τους τη ζωή. Το σχολείο είναι ένας χώρος ασφάλειας και ευχαρίστησης για το παιδί, χώρος εξέλιξης και δημιουργίας και όχι «εργαστήρι συμπλεγμάτων» και «ψυχικών διαταραχών».

Κατά την άποψή μου στην Ελλάδα είναι αδύνατο να φτάσουμε σε ένα σημείο όπου θα υπάρχουν σχολεία χωρίς ίχνος σχολικού εκφοβισμού. Πιο συγκεκριμένα, αν και τώρα πια οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν το πώς πρέπει να φέρονται ο ένας στον άλλον, εξαιτίας των μέσων κοινωνικής δικτύωσης το bullying γίνεται όλο και πιο έντονο και κακόβουλο. Δυστυχώς διαρκώς αναρτούνται βίντεο στα οποία η αγένεια, τα χοντρά αστεία και η στοχοποίηση συνομηλίκων προβάλλονται ως «μαγκιά» και ένδειξη ανωτερότητας. Έτσι, λοιπόν, καθώς η εξάπλωση των κοινωνικών δικτύων μεγαλώνει συνεχώς, περισσότερα θύματα σχολικού εκφοβισμού δημιουργούνται.

Επιπρόσθετα, αν και πολλά παιδιά έχουν μεγαλώσει σε υγιείς και ισορροπημένες οικογένειες, οι οποίες βρίσκονται πάντα στο πλάι των παιδιών τους και τους συμβουλεύουν για το πώς να γίνονται καλύτεροι άνθρωποι και να διαλέγουν το σωστό και το δίκιο, υπάρχουν και πολλά που έχουν αδιάφορους γονείς που δεν έχουν κάτσει να συζητήσουν με τα παιδιά τους ούτε τους δίνουν και το «παράδειγμα ενός καλού ανθρώπου». Ακόμα χειρότερα, άλλα παιδιά έχουν βίαιους γονείς, αγενείς και ρατσιστές με αποτέλεσμα να έχουν ανάλογες προσβλητικές συμπεριφορές, τα ίδια εις βάρος συμμαθητών τους.

Ο σχολικός εκφοβισμός είναι ένα θέμα που για να λυθεί θα χρειαστεί μεγάλη προσπάθεια από όλους, όχι μόνο από το σχολείο, αλλά κι από τους γονείς και την κοινωνία, καθώς όλοι έχουμε ένα μερίδιο ευθύνης και, εάν δεν λάβουμε τώρα τα σωστά μέτρα, μετά το κακό θα έχει γίνει ακόμα χειρότερο.

Διονυσία Μπότου, γ γυμνασίου

(ΖΩ)ΓΡΑΦΩ ΜΕ ΤΟ ΦΩΣ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΧΙΛΙΕΣ ΛΕΞΕΙΣ Ή ΧΙΛΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΜΙΑ ΛΕΞΗ

Άλλη μία εκκρεμότητα που τακτοποιούμε στο φετινό μας τεύχος είναι η παρουσίαση, επιτέλους, του Φωτογραφικού ομίλου του Γυμνασίου. Ήταν κάτι που σχεδιάζαμε κάθε χρονιά αλλά, για διάφορους λόγους, δεν είχε πραγματοποιηθεί μέχρι τώρα. Παρακάτω, λοιπόν, παρουσιάζουμε μερικά από τα δείγματα της δουλειάς των μαθητριών και των μαθητών του Ομίλου, οι οποίες/-οιοι εργάστηκαν υπό την καθοδήγηση της Υπεύθυνης του Ομίλου, κας Ιωάννας Βασδέκη, την οποία ευχαριστούμε και για το συνοδευτικό κείμενο.

Ζούμε σε μία εποχή όπου η ψηφιακή εικόνα κυριαρχεί και βρίσκεται παντού γύρω μας. Η «τέχνη της φωτογραφίας» σε αυτήν την εποχή μάς θυμίζει, ακριβώς, τη διαφορά της Τέχνης από τη φλύαρη, ετερόκλητη εικόνα που μας κατακλύζει στις οθόνες των τηλεοράσεων και των κινητών δικτύων...

© Myrto Athanasopoulou / photography club

Μυρτώ Αθανασοπούλου, α' γυμνασίου

ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Κωνσταντίνος Χαραλαμπόπουλος, α' γυμνασίου

Τα παιδιά περιηγούνται στον χώρο του σχολείου, ξανα-βλέπουν το περιβάλλον και απομονώνουν πια το στιγμιότυπο. Το κομμάτι του όλου, απομονωμένο, αυτόνομο, αποκτά μία δική του δύναμη και γίνεται παράλληλα καθρέφτης της ιδιαιτερότητάς τους, του ψυχισμού τους. Κάθε φωτογραφία είναι ένα κομμάτι του εαυτού τους, όπως αποτυπώθηκε-προβλήθηκε σε μία συγκεκριμένη γωνιά του κόσμου γύρω τους. Αυτή είναι η μαγεία της φωτογραφίας: *φωτογραφίζεις στον έξω κόσμο...τον εσωτερικό σου κόσμο, συχνά χωρίς να έχεις πλήρη συνείδηση ότι αυτό κάνεις...*

Χρήστος Σφυρής, α' γυμνασίου

Όλες οι φωτογραφίες είναι παρμένες στον χώρο του σχολείου. Το γνωστό και το οικείο γίνεται αντιληπτό με μια καινούρια ματιά, το καθημερινό ειδωμένο στην λεπτομέρειά του γίνεται πρωτόγνωρο και εκπλήσσει τον δέκτη. Την επόμενη φορά και ο δέκτης θα κοιτάξει αλλιώς τον χώρο γύρω του, γιατί η φωτογραφία τον διδάσκει να «βλέπει αλλιώς»..

Γιώργος Χρυσούλης, β' γυμνασίου

© Yorgos Vogiatzīs / photography club

Γιώργος Βογιατζής, α' γυμνασίου

Ο μέσα και έξω χώρος μπλέκονται σε ένα παιχνίδι σκιών, αντανακλάσεων, προοπτικής...

© Odysseas Togiās / photography club

Οδυσσέας Τόγιας, β' γυμνασίου

Filippos Adam Stokoviets / Photography Club

Φίλιππος Αδάμ Στοκόβιετς, β' γυμνασίου

Η ομορφιά της φύσης αποτυπώνεται στο κάδρο της φωτογραφίας, αναλύεται, μεγεθύνεται. Ο φωτογράφος δεν προσπαθεί να την ξεπεράσει. Αποτίει φόρο τιμής στο μεγαλείο της...

Filippos Adam Stokoviets / Photography Club

Φίλιππος Αδάμ Στοκόβιετς, β' γυμνασίου

ΑΧ, ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΧ...

Η ζωή στο Γυμνάσιο είναι γεμάτη δυσκολία,
Με μαθήματα, εργασίες και να μην έχεις ευκολία.

Οι ώρες περνούν, αλλά το άγχος δεν φεύγει,
Η ψυχή μας σπαράζει κι ήσυχη δεν μένει.

Με τα βιβλία βαριά, το κεφάλι βουλιάζει,
Μα εμείς συνεχίζουμε, για να μην καταρρεύσουμε,
να μην απογοητεύσουμε!

Το τέλος θα έρθει, και τότε θα γελάσουμε,
Γιατί όλοι οι κόποι μας κάποια μέρα θα πετάξουνε.

Παναγιώτα Κούτρα , α γυμνασίου

Βασιλική Φαρές, γ' γυμνασίου

Φωτεινή Πολίτη, γ' γυμνασίου

Γεωργία Κιουλαχίδη, β' γυμνασίου

Ο ΚΟΣΜΑΣ ΜΑΣ, ΛΟΙΠΟΝ...

Στην ενότητα αυτή παρουσιάζουμε κείμενα μαθητών και μαθητριών που ταξίδεψαν οικογενειακά ή με το σχολείο μας σε κάποιο μέρος του κόσμου ή της Ελλάδας και μεταφέρουν κάποιες από τις εντυπώσεις τους στο περιοδικό. Επίσης έχουμε παρουσιάσει κάποια ενδιαφέροντα σημεία του πλανήτη, όπως τον Βερίγγειο Πορθμό, τη Γη του Πυρός ή το Κανάλι του Μιντί στη Γαλλία (βλ. παλαιότερα τεύχη). Στο φετινό τεύχος απόφασίσαμε, πριν παραθέσουμε τα συνήθη άρθρα αυτής της ενότητας, να παρουσιάσουμε κάποια ενδιαφέροντα δεδομένα για τον πλανήτη και εκείνους τους κατοίκους του που αυθαίρετα θεωρούν εαυτούς ιδιοκτήτες του, δηλαδή τους ανθρώπους...

Ας αρχίσουμε λοιπόν από τα πολύ βασικά, που ενδέχεται μερικοί να γνωρίζετε, μπορεί και όχι... Βρίσκεστε πάνω σε έναν από τους άπειρους πλανήτες του σύμπαντος, μέσα σε ένα από τα εκατομμύρια εκατομμυρίων ηλιακά συστήματά του. Για να κατανοήσετε το μέγεθος(;) του πλανήτη μας ακούστε αυτό: Φανταστείτε μία παραλία πέντε χιλιομέτρων. Αυτή η παραλία είναι ένας Γαλαξίας. Στο Σύμπαν υπάρχουν περισσότεροι από 100.000.000.000 Γαλαξίες. Στην παραλία που λέγαμε, αυτή των πέντε χιλιομέτρων, ένας κόκκος άμμου είναι ...το Ηλιακό μας σύστημα!!! Καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο είναι να μας βρουν οι εξωγήινοι που σίγουρα, σύμφωνα με τις πιθανότητες, υπάρχουν «εκεί έξω»!

Η απειρελάχιστη αυτή σφαίρα -ή περίπου σφαίρα- πάνω στην οποία αναπτύσσετε την οποιαδήποτε δραστηριότητά σας και πάνω στην οποία -μάλλον(-) θα περάσετε όλη σας τη ζωή, δημιουργήθηκε πριν από 4,6 δισεκατομμύρια χρόνια. Η εμφάνιση των προ-προ-προ-προ-προ-προ-προ...παππούδων σας, των πρώτων δηλαδή *Hominines Sapientes* έγινε κάπου ανάμεσα στο 200.000 και το 50.000 π.Χ. Είστε ένας από τους περίπου 8.500.000.000 ανθρώπους που ζουν και αναπνέουν μέσα στη βιόσφαιρα του πλανήτη, ενώ πριν από εσάς έχουν πατήσει πάνω στη Γη 110.000.000.000 άνθρωποι εκτός από εμάς που ζούμε τώρα. Για τη Βιολογία είστε ένας *Homo Sapiens-Sapiens* (εξέλιξη του *Homo Sapiens*), αν και το *Sapiens* είναι μάλλον αρκετό για να ορίσουμε την ταυτότητά μας, εφόσον φροντίσαμε ως είδος να αφανίσουμε όλο τα άλλα είδη *Homo* που υπήρχαν γύρω μας, όταν εμφανιστήκαμε στη Γη. Εντάξει, για να μην είμαστε απόλυτοι, ήμασταν και εκείνοι που προσαρμοστήκαμε καλύτερα στις μεταβαλλόμενες συνθήκες του περιβάλλοντος.

Σκεφτείτε ότι για να γεννηθεί ο καθένας και η καθεμία από εμάς χρειάστηκαν 1 μπαμπάς και μία μαμά, 4 παππούδες και γιαγιάδες, 8 προπαππούδες και προγιαγιάδες, 16 προ-προπαππούδες και προ-προγιαγιάδες, 32 προ-προ-προπαππούδες και προ-προ-προγιαγιάδες και, για να μην σας πολυκουράζουμε με νούμερα, είμαστε αποτέλεσμα της σύμπραξης πολλών εκατομμυρίων ανθρώπων ο καθένας και η καθεμία μας. Φανταστείτε, αν πάμε πίσω σύμφωνα με τον παραπάνω προυπολογισμό, σε 20 γενεές προκύπτουν 1.048.576 έμμεσοι γεννήτορές μας! Ωστόσο, μην βιαστείτε να κάνετε ένσταση ότι με τη συγκεκριμένη συλλογιστική ο συνολικός αριθμός του ανθρώπινου πληθυσμού που έχει εμφανιστεί στη Γη εκτοξεύεται πολύ πάνω από τα 118.000.000.000, που αναφέραμε πριν, διότι πρέπει να σκεφτούμε ότι τα αδέρφια προέρχονται από ίδιους γεννήτορες και ότι στην πορεία της ανθρωπότητας οι οικογένειες ήταν πολύτεκνες.

Πληροφοριακά πάντως, για να κάνουμε και μια προβολή στο μέλλον, οι πιο πρόσφατοι αλγόριθμοι προβλέπουν ότι, περίπου το 2100 και αφού έχουμε φτάσει τα

11.500.000.000, ο πληθυσμός της Γης θα αρχίσει να μειώνεται, με πρωταθλητές πλέον στον πλανήτη τους Ινδούς και όχι τους Κινέζους.

Ας θεωρήσουμε, τώρα ότι αυτήν τη στιγμή κάθιστε κάπου αναπαυτικά και διαβάζετε αυτές τις σελίδες. Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η ακινησία σας είναι σχετική, εφόσον κινείστε με ταχύτητα περίπου 1.675 χιλιομέτρων την ώρα γύρω από τον άξονα της Γης. Αν βρίσκεστε στη Ελλάδα, για να μην λέμε ψέματα, αυτή η ταχύτητα είναι μειωμένη κατά 250 χιλιόμετρα την ώρα λόγω απόστασης από τον Ισημερινό. Αν διαβάζετε το περιοδικό μας σε κάποιο ερευνητικό κέντρο στους πόλους, πάτε πολύ πιο αργά, περίπου με 800 χιλιόμετρα την ώρα. Την ίδια στιγμή, όπου κι αν είστε, κινείστε και με άλλα 110.000 χιλιόμετρα την ώρα γύρω από τον ήλιο. Στα παραπάνω πρέπει να προσθέσουμε και την κίνηση του Ηλιακού μας Συστήματος γύρω από το «Γαλαξιακό μας Κέντρο» με 720.000 χιλιόμετρα την ώρα!!! Προφανώς, όμως, αισθάνεται ακίνητοι και αναπαυτικά χάρη στην βαρύτητα. Αν... λέμε αν, η γη ή το Ηλιακό μας Σύστημα επιβράδυνε, επιτάχυνε ή σταματούσε, ...ε, τότε κάτι θα καταλαβαίναμε.

Ας κοιτάξουμε λίγο τώρα τον πιο γνωστό χάρτη της Γης, αυτόν που οι περισσότερες και περισσότεροι είδαμε σε κάποιον τοίχο ή κάποια οθόνη στο σχολείο μας:

Εντάξει, οι συνομήλικοί μας ίσως δεν αναγνωρίζουν τον συγκεκριμένο χάρτη, αλλά για δείξτε τον στους γονείς ή τους παπούδες σας... Είναι ένας χάρτης που απεικονίζει τον σφαιρικό μας κόσμο σε ένα δισδιάστατο παραλληλόγραμο, σε μία «μερκατορική προβολή». Όμως σε αυτήν την προβολή που κυριάρχησε στον πλανήτη, διότι εξυπηρετούσε πάρα πολύ την πλοήγηση των πλοίων όσο δεν υπήρχαν τα σύγχρονα συστήματα GPS, ορισμένες χώρες φαίνονται μεγαλύτερες ή μικρότερες από ό,τι είναι σε σύγκριση με άλλες. Η τοποθέτηση ενός τρισδιάστατου πλανήτη σε έναν δισδιάστατο παγκόσμιο χάρτη ήταν μεγάλη πρόκληση για τους πρώτους χαρτογράφους και ο Φλαμανδός γεωγράφος και χαρτογράφος Gerardus Mercator βρήκε μια λύση για τον πιο ακριβή παγκόσμιο χάρτη. Ωστόσο, το μειονέκτημα ήταν ότι το σύστημά του παραμόρφωνε το μέγεθος των εδαφών ανάλογα με τη θέση τους σε σχέση με τον Ισημερινό.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Γροιλανδία και η Αφρική: ενώ στην «μερκατορική προβολή» η Γροιλανδία φαίνεται λίγο μικρότερη από την Αφρική, στην πραγματικότητα η Αφρική είναι 14 φορές μεγαλύτερη από τη Γροιλανδία! Δείτε τον χάρτη παρακάτω από τον ιστότοπο «Geografikoi». Στον μερκατορικό χάρτη τα εδάφη κοντά στον Ισημερινό απεικονίζονται στο φυσιολογικό τους μέγεθος. Το πρόβλημα ξεκινά όσο απομακρυνόμαστε από τον Ισημερινό. Γι' αυτό και η Ανταρκτική φαντάζει τεράστια και η Ρωσία, που όντως είναι η μεγαλύτερη χώρα στον κόσμο από τις 194 που υπάρχουν, φαίνεται ακόμα μεγαλύτερη σε σύγκριση με τις υπόλοιπες.

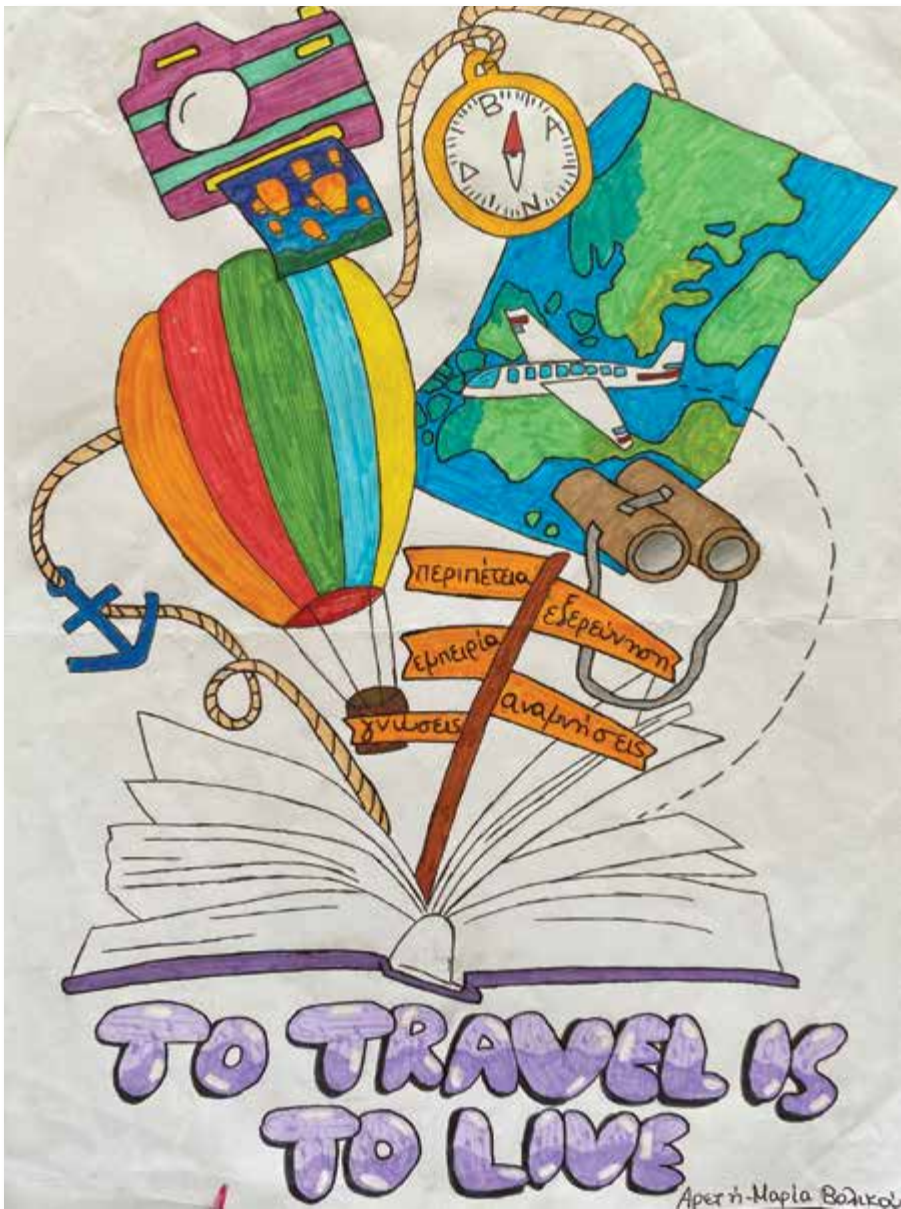
Δείτε πόσο μεγαλώνει και η χώρα μας, όταν την μεταφέρουμε δίπλα στην Γροιλανδία σε έναν μερκατορικό χάρτη:

Στην ιστοσελίδα «Geografikoi», του κου Παντελή Κάκαρη, μπορείτε να δείτε και άλλους συγκριτικούς χάρτες που διαλύουν μερικές καθολικά δεκτές παρερμηνείες σχετικά με τα μεγέθη των κρατών. Υπάρχει, επίσης, και ο ιστότοπος «thetruesize.com», ο οποίος σάς επιτρέπει να μετακινείτε χώρες και πολιτείες σε διάφορες τοποθεσίες, προσαρμόζοντας το μέγεθος τους. Εμείς, για να ξαναγυρίσουμε στη γενικότερη εικόνα,

θα κλείσουμε λέγοντας ότι στο Σύμπαν δεν υπάρχει Βοράς, Νότος, Ανατολή και Δύση ούτε «πάνω και κάτω», «δεξιά και αριστερά». Αυτά είναι ανθρώπινες συμβάσεις. Οπότε, σας παραθέτουμε μερικούς εναλλακτικούς χάρτες για το κλείσιμο αυτού του άρθρου. Ελπίζουμε να το απολαύσατε...

Η Συντακτική Ομάδα

Αρετή Μαρία Βολικού, β' γυμνασίου

ΕΝΑ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΜΑΡΟΚΟ

Το Μαρόκο είναι μία μουσουλμανική χώρα και βρίσκεται στην Βόρεια Αφρική. Βρίσκεται στις ακτές της Μεσογείου και του Ατλαντικού Ωκεανού. Το μεγαλύτερο ποσοστό των κατοίκων είναι μουσουλμάνοι· κατά την διάρκεια της επίσκεψής μας στην χώρα βρισκόταν σε εξέλιξη το Ραμαζάνι. Παρόλα αυτά, το Ραμαζάνι δεν επηρεάζει κατά πολύ τους τουρίστες, επειδή τα καταστήματα είναι κατά κύριο λόγο ανοιχτά και οι περισσότεροι εργάζονται. Το νόμισμά του Μαρόκου είναι το ντιράμ, dirham (MAD) και ένα ευρώ αντιστοιχεί σε περίπου 10 ντιράμ.

Ένα από τα σημεία της χώρας που ο κάθε ταξιδιώτης επισκέπτεται είναι το Μαρακές, όπου και βρίσκεται το μεγαλύτερο αεροδρόμιο της χώρας. Αυτό ήταν και το σημείο από όπου ξεκινήσαμε τη γνωριμία μας με το Μαρόκο. Το Μαρακές ονομάζεται «Κόκκινη Πόλη», επειδή όλα σχεδόν τα κτήρια είναι κόκκινα. Αυτά τα κτήρια δεν ξεπερνούν ακόμη και στην σύγχρονη πόλη τους 6 ορόφους. Η παλιά πόλη, γνωστή και ως Μεντίνα, είναι περιτριγυρισμένη από τείχος και αποτελείται από χαώδη στενά δρομάκια.

Μέσα στην παλιά πόλη υπάρχουν πολλά μικρά ξενοδοχεία με εσωτερική αυλή, που ονομάζονται riad και σας προτείνουμε να μείνετε σε ένα από αυτά, όπως και εμείς. Αφού αφήσαμε τις βαλίτσες μας στο ξενοδοχείο, προχωρήσαμε μέσα από τα στενά δρομάκια προς την γιγαντιαία κεντρική πλατεία Jemaa el-Fnaa. Εκεί βιώσαμε μία

έκρηξη όλων των αισθήσεών μας. Ήχοι, μυρωδιές, εικόνες που ανήκουν για πολλούς μόνο στην φαντασία τους. Εκείνη την ώρα, δυστυχώς, ο γητευτής και το φίδι του έκαναν διάλειμμα. Μετά προχωρήσαμε προς την εβραϊκή συνοικία El Melah. Στην διαδρομή μάς έκανε εντύπωση πως τα μηχανάκια προχωρούσαν ακάθεκτα σε στενούς δρόμους με πολλούς ανθρώπους ταυτόχρονα. Για τους Ευρωπαίους, αυτοί οδηγούσαν «σαν τρελοί». Φανταστείτε έναν δρόμο με πλάτος 2 μέτρα και να περνά ακάθεκτο ένα μηχανάκι!

Στην εβραϊκή συνοικία υπάρχει και η αγορά μπαχαρικών, με πολλά μικρά καταστήματα. Εμείς σταματήσαμε σε ένα απ' αυτά, για να αγοράσουμε τα ευωδιαστά προϊόντα. Το εντυπωσιακό είναι πώς καταφέρνουν να τα στοιβάξουν σαν πυραμίδες με βάση το χείλος των δοχείων! Μία σημαντική συμβουλή για τις αγορές σας στο Μαρόκο είναι να μην δέχεστε κατευθείαν τιμές, εάν δεν είναι φανερό πως οι τιμές των προϊόντων είναι προκαθορισμένες. Επιστρέφοντας, δοκιμάσαμε το περίφημο τσάι με δυόσμο και επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο, αφού χαθήκαμε στους δρόμους της Μεντίνα. Λίγο πριν φύγουμε από το ξενοδοχείο, για να επιστρέψουμε στη παλιά πόλη για φαγητό το βράδυ, ακούσαμε μία δυνατή φωνή. Ήταν το κάλεσμα για προσευχή από το τζαμί που υπήρχε απέναντι από το ξενοδοχείο μας. Αν ξυπνήσετε την νύχτα και ακούσετε μία τέτοια δυνατή φωνή, μην ανησυχήσετε, καθώς και στις 5.30 το πρωί οι πιστοί καλούνται για προσευχή.

Το επόμενο πρωί στο πρωινό διαπιστώσαμε πως το χαρακτηριστικό της Μαροκινής φιλοξενίας είναι πως στα ξενοδοχεία σου προσφέρουν τσάι δυόσμου. Μετά το πρωινό, κατευθυνθήκαμε πάλι προς την πλατεία. Εκείνη την φορά ο γητευτής έπαιζε μουσική και το θέαμα ήταν μαγευτικό για όσους δεν φοβούνται τα φίδια. Μετά προχωρήσαμε προς τη ιερατική σχολή Medersa ben-Yousef με το χαρακτηριστικό εσωτερικό αίθριο της παραδοσιακής μαροκινής αρχιτεκτονικής και τα υπέροχα ξυλόγλυπτα. Στη συνέχεια περπατήσαμε μέσα από την αγορά δερμάτων και σιδήρου. Εκεί είδαμε την επεξεργασία του μετάλλου σε σχήματα και την κοπή των δερμάτων, ώστε να χρησιμοποιηθούν σε τσάντες, ζώνες και υποδήματα. Τελικά, καταλήξαμε στο παλάτι Bahia Palace το οποίο διατηρούσε την ομορφιά του παρά τις σοβαρές ζημιές που

υπέστη από τον σεισμό του 2023. Το παλάτι αυτό αποτελεί ένα σημαντικό δείγμα της βασιλικής Μαροκινής αρχιτεκτονικής. Μετά από αυτά, επειδή ο περίπατος και η αγορά δώρων σε μία πόλη είναι απαραίτητα, περιπλανηθήκαμε στην πόλη και δοκιμάσαμε την φημισμένη λιχουδιά shakshuka. Για την αγορά δώρων, καλό είναι να τα αγοράσετε από τα υπαίθρια μικρά καταστήματα της πόλης. Οι διαπραγματεύσεις είναι αναπόσπαστο κομμάτι των μαροκινών αγοραπωλησιών και οι τιμές μπορεί να μειωθούν κατά πολύ. Μέσα στα σοκάκια υπάρχουν και κάρα με άλογα, μουλάρια και γαϊδάρους. Τελικά, φτάσαμε στο τζαμί Κουτούμπια και προχωρήσαμε προς την Νέα πόλη, όπου δυστυχώς δεν καταφέραμε να βρούμε την περιοχή με τα πολλά καταστήματα. Το βράδυ, επιλέξαμε να δοκιμάσουμε και ένα εστιατόριο κοντά στην αγορά δερμάτων.

Την τρίτη ημέρα ξυπνήσαμε νωρίς, για να φύγουμε για την έρημο. Ταξιδέψαμε μέσα από την οροσειρά του Άτλαντα, του οποίου οι κορυφές ήταν χιονισμένες, για να φτάσουμε στο σημείο Tizi'n Ticha στα 2200 μέτρα υψόμετρο. Αργότερα σταματήσαμε για

φωτογραφίες και σε ένα κατάστημα με έλαιο «αργκάν», και μας έδειξαν την διαδικασία παραγωγής. Μετά συνεχίσαμε στην «Κοιλιά των Ρόδων», όπου καλλιεργούν μία διαφορετική ποικιλία ρόδων με μεγαλύτερα φυτά και μικρότερα άνθη. Εκεί παράγουν ροδόνηρο και προϊόντα με βάση αυτό. Η πιο εμβληματική στάση ήταν αυτή στο κάστρο Ksar aid ben-hadou, που σημαίνει κάστρο της οικογένειας του γιου του Χάντου, που ήταν ένας ηγεμόνας της περιοχής. Εκεί περπατήσαμε ως τον λόφο και είδαμε την παλιά συνοικία του κάστρου. Φτάσαμε στην κορυφή του λόφου και η θέα ήταν πανοραμική και

μαγευτική. Στο χωριό αυτό έχουν γυριστεί πολλές ταινίες με τελευταία την Οδύσσεια. Μάλιστα, φαινόταν τα τείχη της Τροίας που δημιουργήθηκαν για τους σκοπούς της ταινίας. Στη συνέχεια, περάσαμε από την πόλη Quarzazate, μία πόλη που έχει πάρα πολλά κινηματογραφικά studios. Μετά από 5 ώρες φτάσαμε στα φαράγγια Todra, όπου βγάλαμε φωτογραφίες και τελικά φτάσαμε στο ξενοδοχείο Dar Blues, όπου dar σημαίνει σπίτι. Το ξενοδοχείο βρίσκεται δίπλα στο ποτάμι σε υψόμετρο 1660 μέτρων. Το πρωί, αφού φάγαμε πρωινό, φύγαμε για την έρημο. Λίγο μετά από το ξενοδοχείο, είδαμε τον σχηματισμό βράχων «το δάχτυλο της μαιμούς» και συνεχίσαμε προς τα ΝΑ.

Ακολούθησε η επίσκεψη στην κοιλάδα Dades (Νταντές), όπου φιλοξενούνται πολλές χιλιάδες χουρμαδιές μαζί με άλλα δέντρα. Συνεχίζοντας είδαμε και άλλες κοιλάδες με φοίνικες περιτριγυρισμένες από βουνά. Αν έχετε χρόνο, μπορείτε να μείνετε άλλη μία μέρα εξερευνώντας τις κοιλάδες και τις κωμοπόλεις της περιοχής. Προχωρήσαμε

συνεχόμενα και σταματήσαμε σε ένα χωριό όπου δοκιμάσαμε παραδοσιακή βερβέρικη πίτσα, που μοιάζει με σμυρναϊκή κρεατόπιτα. Επειδή έπρεπε να φτάσουμε στην Merzouga μέχρι το απόγευμα, προχωρήσαμε χωρίς καμία στάση.

Εκεί μας περίμεναν καμήλες, ώστε να φτάσουμε στο συγκρότημα σκηνών που θα μέναμε. Οι καμήλες μερικές φορές παραλίγο να μας ρίξουν από την πλάτη τους, αλλά τελικά φτάσαμε στο ξενοδοχείο στο ηλιοβασίλεμα. Στο βραδινό φαγητό, ήρθαν τρεις μουσικοί και έπαιζαν τοπικά τύμπανα μέσα στον χώρο του φαγητού. Το πρωί, αξίζει να δείτε την ανατολή, αλλά εμείς δεν την προλάβουμε για λίγα λεπτά. Την μέρα εκείνη έπρεπε να επιστρέψουμε στο Μαρακές πριν τις έξι, οπότε γυρίσαμε από μία άλλη διαδρομή με μόνο μία στάση. Το βράδυ φτάσαμε στο Μαρακές, και ευτυχώς, γυρνώντας από το εστιατόριο δεν είχε κλείσει ακόμα κάποια πύλη που θα μας εμπόδιζε να φτάσουμε στο ξενοδοχείο. (Σε κάποια σημεία της πόλης του Μαρακές όπου υπάρχουν πολλά μαγαζιά κάποιοι δρόμοι κλείνουν για λόγους ασφαλείας). Την τελευταία μέρα του ταξιδιού, αφού φάγαμε πρωινό με μαροκινές λιχουδιές, όπως ψωμί, τυρόπιτα με σιμιγδάλι, και πάνκεικς με ελιά, αποχωρήσαμε για το αεροδρόμιο.

Το Μαρόκο μας άφησε με πολλές εικόνες, γεύσεις, μυρωδιές και ακούσματα. Συναντήσαμε καλοσυνάτους και φιλόξενους ανθρώπους. Είναι ένα ταξίδι που σας το προτείνουμε ανεπιφύλακτα. Πληροφοριακά η πτήση από Αθήνα για Μαρακές, όπου και βρίσκεται το αεροδρόμιο Menara, διαρκεί 5 ώρες και ένα τέταρτο. Πρωτεύουσα του Μαρόκο είναι το Ραμπάτ και ο πληθυσμός της χώρας ανέρχεται περίπου στα 38 εκατομμύρια κατοίκους.

Φοίβος Σδράλης, γ γυμνασίου

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ - ΑΛΣΑΤΙΑ

Το Στρασβούργο, η πρωτεύουσα της Αλσατίας, είναι μια πόλη γεμάτη ιστορία και μοναδική πολιτιστική κληρονομιά, που συνδυάζει γαλλικές και γερμανικές επιρροές. Βρίσκεται στην ανατολική Γαλλία, κοντά στα σύνορα με τη Γερμανία, και αποτελεί ιδανικό προορισμό για όσους θέλουν να ανακαλύψουν πολιτιστικά αξιοθέατα, ιστορικούς χώρους και, φυσικά, να δοκιμάσουν παραδοσιακή κουζίνα. Ας δούμε μερικά από τα βασικά αξιοθέατα της πόλης:

1. Καθεδρικός Ναός του Στρασβούργου (Cathédrale Notre-Dame de Strasbourg)

Ο Καθεδρικός Ναός του Στρασβούργου είναι ίσως το πιο διάσημο σημείο της πόλης και είναι πραγματικά εντυπωσιακό. Η γοθική αρχιτεκτονική του και οι λεπτομέρειες της πρόσοψης δίνουν ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια του κτηρίου. Μην παραλείψεις να δεις το αστρονομικό ρολόι του καθεδρικού ναού, που με τα κινούμενα μέρη του κάθε ώρα δημιουργεί μια μοναδική εμπειρία.

2. Παλιά Πόλη (La Petite France)

Η περιοχή La Petite France είναι η πιο γραφική γωνιά του Στρασβούργου. Τα στενά δρομάκια, τα ξύλινα σπίτια και τα κανάλια που διασχίζουν την περιοχή σε μεταφέρουν σε άλλη εποχή. Η ατμόσφαιρα είναι μαγευτική και αξίζει να περπατήσεις εδώ για να νιώσεις τη ρομαντική γοητεία της πόλης. Μην ξεχάσεις να επισκεφτείς και το Μουσείο του Στρασβούργου, για να μάθεις περισσότερα για την ιστορία του τόπου.

3. Γαλλική και Αλσατική Κουζίνα

Η γαστρονομία του Στρασβούργου είναι ο τέλειος συνδυασμός γαλλικών και γερμανικών γεύσεων. Θα πρέπει οπωσδήποτε να δοκιμάσεις το διάσημο Choucroute Garnie (λουκάνικα και μπέικον με ξινολάχανο) και την Tarte Flambée (μια παραλλαγή της πίτσας με κρέμα, μπέικον και κρεμμύδια). Επίσης, αν είσαι πάνω από 18 χρονών, μην παραλείψεις να δοκιμάσεις τα εξαιρετικά αλσατικά κρασιά σε κάποιο από τα τοπικά εστιατόρια ή μπιστρό.

4. Χριστουγεννιάτικες Αγορές (Marchés de Noël)

Η Χριστουγεννιάτικη Αγορά του Στρασβούργου είναι η παλαιότερη στην Ευρώπη και είναι πραγματικά μαγευτική. Κάθε Δεκέμβριο η πόλη γεμίζει με φωτισμένα δέντρα, στολισμένα πάγκους και τοπικά προϊόντα, δημιουργώντας μια ατμόσφαιρα γιορτής. Η μυρωδιά του ζεστού κρασιού, των ψημένων κάστανων και των γλυκών συνθέτει μια ατμόσφαιρα που σε κάνει να νιώθεις σαν να βρίσκεσαι σε παραμύθι.

5. Κολμάρ: Ένα Παραμυθένιο Χωριό

Αν βρεθείς στο Στρασβούργο, αξίζει να επισκεφτείς το Κολμάρ, που βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα μακριά. Το Κολμάρ είναι ένα από τα πιο γραφικά χωριά της Αλσατίας, με πολύχρωμα σπίτια και ήρεμα κανάλια που δημιουργούν μια μαγευτική ατμόσφαιρα. Η περιοχή της “Παλιάς Πόλης” (Vieux Colmar) είναι γεμάτη ιστορικά κτήρια και μουσεία, όπως το Μουσείο Unterlinden, που φιλοξενεί έργα τέχνης από την Αναγέννηση.

6. Μουσεία και Πολιτιστικές Δραστηριότητες

Το Στρασβούργο διαθέτει πολλά ενδιαφέροντα μουσεία για κάθε γούστο. Αν αγαπάς τη σύγχρονη τέχνη, το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης (Musée d'Art Moderne et Contemporain) είναι για σένα, ενώ το Μουσείο Φυσικής Ιστορίας θα σε ενθουσιάσει, αν έχεις ενδιαφέρον για τη φύση. Μπορείς επίσης να επισκεφθείς το Μουσείο του Στρασβούργου (Musée de l'Œuvre Notre-Dame), για να δεις σπουδαία έργα τέχνης που συνδέονται με τον καθεδρικό ναό.

Όπως βλέπεις, το Στρασβούργο και η Αλσατία είναι πραγματικά μαγικά μέρη που αξίζει να επισκεφτείς! Πληροφοριακά η απευθείας πτήση από Αθήνα για Στρασβούργο διαρκεί τρεις ώρες και ο μόνιμος πληθυσμός της πόλης ανέρχεται στους 300.000 κατοίκους. Ο ποταμός που διασχίζει την πόλη είναι ο Ρήνος και η πόλη συνδέεται με δύο γέφυρες με τη Γερμανική πόλη Κελ.

Ορέστης Κουμπής, β γυμνασίου

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ... Η ΠΟΛΗ ΜΟΥ!!!

Πριν λίγες ώρες επέστρεψα από το πρώτο ταξίδι που έκανα στο εξωτερικό! Τι καλύτερο από το να βιώσεις την πρώτη σου ταξιδιωτική εμπειρία στην... Νέα Υόρκη! Και πράγματι... ένιωθα τόσο τυχερή που το είχα ζήσει!

Μόλις έφτασα στο αεροδρόμιο της Νέας Υόρκης, κατάλαβα πόσο διαφορετική ήταν αυτή η πόλη από την Αθήνα. Όλα ήταν στο XL!!! Μεγάλα κτήρια, μεγάλα αυτοκίνητα, μεγάλοι δρόμοι... Όλα τόσο εντυπωσιακά!

Η πρώτη βόλτα στην Fifth Avenue ήταν μαγική! Η πόλη είχε τόση ζωή, άνθρωποι περπατούσαν βιαστικά πάνω κάτω πηγαίνοντας στις δουλειές τους, οι δρόμοι ήταν γεμάτοι αυτοκίνητα, τα χαρακτηριστικά κίτρινα ταξί και οι καπνοί που βγαίνουν στους δρόμους από τα υπόγεια συστήματα εξαερισμού, τα μεγάλα tabloids! Και εκεί που περπάταγα, συναντώ το Tiffany, τον καθεδρικό του Αγίου Παύλου, το παιχνιδάδικο FAO Schwartz και φυσικά το Central Park!

Πόσες εικόνες... Όλα μου φαινόταν τόσο όμορφα και εντυπωσιακά! Περπατώντας μέσα από το Central Park έφτασα στο Metropolitan Museum! Μπήκα αλλά σύντομα κατάλαβα ότι θα χρειαζόμουν ώρες για να τα δω όλα! Έτσι, την επόμενη ημέρα ξεκίνησα την βόλτα μου πάλι από το Metropolitan Museum: ασιατική τέχνη, αιγυπτιακή και φυσικά τα μοναδικά ελληνικά εκθέματα! Αφού γέμισα το μυαλό μου με εικόνες από όλο

τον κόσμο, κατευθύνθηκα στο Σημείο 0! Εκεί που ήταν οι Twin Towers! Τι συγκίνηση! Τελευταίος σταθμός για την ημέρα, μία χαλαρωτική βόλτα στο Battery Park... Σημείο για να γεμίσεις τις μπαταρίες σου... Φαγητό και όμορφες εικόνες καθημερινής ζωής των Νεοϋορκέζων!

Την τελευταία ημέρα του ταξιδιού μου είχα αποφασίσει να γευτώ τα New York hot dogs και το έκανα! Βέβαια με απίθανη θέα από το Empire State Building! Και πώς να φύγεις από αυτή την πόλη αν δεν πας στο Time Square; Για αυτό και πήγα: εικόνες, διαφημίσεις, χρώματα, ηθοποιοί που έβγαζαν φωτογραφίες με όλους! Και τώρα που σκέφτομαι αυτό το ταξίδι και κοιτάζω τις φωτογραφίες, λέω δυνατά: «Μια μέρα θα ξαναπάω. Αυτή είναι η πόλη μου»!

Κωνσταντίνα Μανέλη, β γυμνασίου

Ακολουθούν μερικές φωτογραφίες από το περσινό ταξίδι ομάδας μαθητών της τότε α γυμνασίου, στο πλαίσιο προγράμματος ανταλλαγής μαθητών...

(επιμέλεια Δημήτρης Μπουρνούσους, β γυμνασίου)

ΒΟΡΕΙΑ ΚΟΡΕΑ

Η Βόρεια Κορέα, χώρα της Ασίας, πρόκειται για μία χώρα - μυστήριο. Είναι γνωστή για τους σκληρούς της νόμους και τις ποινές που επιβάλλει το κράτος σε όσους τους παραβαίνουν, την ακραία προπαγάνδα, και την απολυταρχία του κληρονομικού της ηγέτη της, Kim Jong-un. Βέβαια, όλα όσα ξέρουμε για τη Βόρεια Κορέα προέρχονται από πηγές του Δυτικού Κόσμου, οπότε δεν αποκλείεται να είναι κάπως διογκωμένα, υπερβολικά ή προκατειλημμένα. Έτσι, με επιφύλαξη παραθέτουμε τα παρακάτω...

Η Βόρεια Κορέα- επίσημη ονομασία Λαοκρατική Δημοκρατία της Κορέας- με πληθυσμό πάνω από 25 εκατομμύρια ανθρώπους και έκταση λίγο μικρότερη της Ελλάδας, σύμφωνα με το σύνταγμά της είναι ένα Σοσιαλιστικό Κράτος, το οποίο ελέγχεται αυστηρά από το Εργατικό Κόμμα που είναι και το μόνο κόμμα που υπάρχει στη χώρα.

Παρακάτω παρατίθενται 9 κανόνες τους οποίους, σύμφωνα πάντα με τις Δυτικές πηγές που επικαλεστήκαμε, η Βόρεια Κορέα επιβάλλει στους πολίτες της:

1) Οι πολίτες της πρέπει να ζητούν άδεια για να μετακινούνται μέσα στη χώρα, ενώ είναι πολύ δύσκολο για τους ξένους να εισέρθουν στη χώρα.

2) Όλα τα τηλεοπτικά κανάλια και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί είναι κρατικά, οπότε θεωρείται δεδομένη η προπαγάνδα και η παραπληροφόρηση.

3) Στην Βόρεια Κορέα απαγορεύεται οι πολίτες να ζητήσουν/να δείξουν/να κατέχουν/να κυκλοφορήσουν/να δημιουργήσουν οτιδήποτε δεν είναι ελεγμένο και εγκεκριμένο από το κράτος.

4) Αν για οποιοδήποτε λόγο ένα μέλος μίας οικογένειας φυλακιστεί ή θανατωθεί, τότε όλη η οικογένεια τίθεται υπό στενή επιτήρηση ή και σε κάποιες περιπτώσεις θανατώνεται.

5) Απαγορεύονται οι τηλεφωνικές κλήσεις σε άλλες χώρες. Η Βόρεια Κορέα έχει ένα δικό της «ενδοδίκτυο» και οι πολίτες μπορούν να έχουν πρόσβαση μόνο σε αυτό.

6) Μία φορά, ένας αξιωματούχος κοιμήθηκε όσο ο Kim Jong-un εκφωνούσε μία ομιλία και φημολογείται ότι...πυροβολήθηκε.

7) Αν κάποιος δείξει έλλειψη σεβασμού προς την οικογένεια του Πρώτου Γραμματέα του Κόμματος, δηλαδή του Kim Jong-un, κάτι που θεωρείται βλασφημία, φυλακίζεται. Κάθε επισκέπτης της χώρας είναι υποχρεωμένος να πηγαίνει «για προσκύνημα» στο μνημείο των Un.

8) Όλοι οι πολίτες της Βόρειας Κορέας είναι αναγκασμένοι να έχουν ένα πορτρέτο του Kim Jong-un στο σπίτι τους. Μάλιστα, σε περίπτωση πυρκαγιάς ή οποιασδήποτε άλλης μορφής φυσικής καταστροφής, οι πολίτες πρέπει να σώσουν πρώτα το πορτρέτο του Ηγέτη τους και ύστερα τα υπάρχοντά τους και τα μέλη της οικογένειάς τους.

9) Τέλος, απαγορεύεται αυστηρά ένας πολίτης γεννημένος στη Βόρεια Κορέα να την εγκαταλείψει και να πάει να μείνει σε μία άλλη χώρα.

Όσον αφορά την εκπαίδευση 12 χρόνια είναι αναγκαστικά και δωρεάν. Το κράτος επιβάλλει έναν χρόνο Νηπιαγωγείου, 5 χρόνια Δημοτικού σχολείου και 6 χρόνια Γυμνασίου. Κύριος σκοπός της εκπαίδευσης είναι να μορφώσει παιδιά τα οποία θα μεγαλώσουν για να γίνουν τεχνικοί, επιστήμονες κτλ., ώστε να υπηρετήσουν τους στόχους του κράτους. Φυσικά υπάρχει και η τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία το κράτος αποφασίζει ποιοι και ποιες θα προχωρήσουν.

Δύο σκέψεις πριν κλείσουμε αυτό το σύντομο άρθρο. Εμείς που δε ζούμε εκεί συνειδητοποιούμε πόσο άδικο, ανελεύθερο, προσβλητικό για τον άνθρωπο είναι αυτό το ολοκληρωτικό καθεστώς. Ωστόσο, δεν αποκλείεται στη Βόρεια Κορέα να συναντήσει κανείς ευτυχισμένους ανθρώπους, εφόσον οι ίδιοι είναι πεπεισμένοι -αν όχι όλοι, κάποιοι σίγουρα- ότι ζουν στο καλύτερο κράτος του κόσμου, προστατευμένοι από τα κακά του υπόλοιπου κόσμου, χωρίς έγνοιες, αφού, αν υπακούν, το κράτος τους παρέχει τα πάντα... Η χαρά της άγνοιας...

Μελίνα Κωνσταντοπούλου, γ γυμνασίου

ΜΙΑ ΞΑΦΝΙΚΗ ΑΠΩΛΕΙΑ

Ξύπνησα το πρωί και η μέρα ήταν ηλιόλουστη. Έτσι ήταν και η ψυχή μου. Συνέχεια είχα στο μυαλό μου την προηγούμενη αξέχαστη ημέρα που πέρασα με την φίλη μου και τα χείλη μου που ήταν μονίμως χαρούμενα. Το μυαλό μου έβγαζε συνέχεια ιδέες στο σχολείο και απαντούσα ακούραστα σε όλες τις ερωτήσεις και ασκήσεις που μας έβαζαν. «Έχω αποκτήσει τον άνθρωπό μου», σκέφτηκα. Στο τέλος της μέρας έτρεξα να την αποχαιρετήσω και να της πω «καλό διάβασμα στο σπίτι» και ότι θα της τηλεφωνήσω.

Όμως, αντίκρυσα κάτι που ποτέ δεν θα πήγαινε το μυαλό μου. Η «αγαπημένη μου φίλη» με την οποία είχαμε πάει εκδρομές, βόλτες και είχαμε πει τόσα δικά μας πράγματα, μου γύρισε το πρόσωπο από την άλλη. Δεν ήθελε την επαφή μας. Την ρώτησα γιατί και αυτή δεν μου απάντησε. Σκέφτηκα ότι αυτό θα ήταν προσωρινό και ότι κάτι θα της είχε συμβεί. Δεν μπορεί να είχε κάτι με μένα, αφού μέχρι πρότινος περνούσαμε μαζί πολύ ωραία. Την άφησα λοιπόν να ξεκουραστεί για λίγο στις σκέψεις της και τα θέλω της.

Την επόμενη μέρα στο σχολείο με προσπέρασε χωρίς να μου μιλήσει! Σκέψεις κακές άρχισαν να μου τριβελίζουν το μυαλό. «Σίγουρα κάτι έχει μαζί μου», σκέφτηκα. Της είπα κάποια στιγμή στα γρήγορα, για να μην την ενοχλήσω, να έρθει να μου μιλήσει όποτε το αισθανθεί, αλλά αυτή δεν ήρθε ποτέ!

Έτσι ξαφνικά, «ο άνθρωπός μου», έπαψε να είναι δικός μου. Τι να έγινε άραγε; Ακόμα δεν ξέρω και δεν θα μάθω ποτέ. Από αυτό το γεγονός όμως, έμαθα πολλά άλλα πράγματα που θα μου χρησιμεύσουν σε όλη μου τη ζωή.

Για να γίνει κάποιος «ο άνθρωπός σου», καλό θα ήταν να τον γνωρίζεις περισσότερο χρόνο από τον περίπου ένα χρόνο που γνώριζα τη φίλη μου. Μόνο σε βάθος χρόνου καταλαβαίνεις αν ο αποκαλούμενος «φίλος» είναι δίπλα σου σε οποιαδήποτε στιγμή της ζωής σου, στις χαρές και στις λύπες σου, αν σε οτιδήποτε συμβεί ανάμεσά σας, μπορεί να επικοινωνήσει μαζί σου για να λυθεί το οποιοδήποτε πρόβλημα ή παρεξήγηση, σεβόμενος πρώτα τον εαυτό του και στην συνέχεια την φιλία σας. Πρέπει να υποχωρεί ο ενθουσιασμός του πρώτου καιρού γνωριμίας που όλα φαίνονται ωραία και μετά, σιγά σιγά, να αφιερώνει κομμάτια του εαυτού σου σε κάποιον που σταδιακά εμπιστεύεσαι. Αυτή η ξαφνική απώλεια της φίλης μου χαρακτήρηκε για πάντα στο μυαλό μου σαν ένα λάθος που έκανα με τον εαυτό μου, αλλά και σαν ένα μάθημα για τις επιλογές των ανθρώπων γύρω μου στην υπόλοιπη ζωή μου. Έτσι, λοιπόν, η ψυχή μου από λυπημένη έγινε πάλι ηλιόλουστη μετά από αυτή την τόσο σημαντική εμπειρία που απέκτησα. Την ευχαριστώ πολύ!

Αρετή Ζαχαροπούλου, β γυμνασίου

Κωνσταντίνα Αποστολίδη, α' γυμνασίου

Μαρίνα Ζαφειρίου, α' γυμνασίου

Σταύρος Κουτρούμης, α' γυμνασίου

Αρετή Μαρία Βολικού, β' γυμνασίου

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΙΛΛΟΥΣΗ

Η Βασιλική Μιλλούση είναι αθλήτρια της ενόργανης γυμναστικής, πρώην ολυμπιονίκης, σύζυγος του Λευτέρη Πετρούνια και μητέρα δύο μικρών κοριτσιών. Ξεκίνησε την καριέρα της πολύ μικρή και βρέθηκε για πρώτη φορά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Σίδνεϋ το 2000 ως ένα 16χρονο κορίτσι. Αμέτρητες οι επιτυχίες και οι σημαντικές στιγμές της καριέρας της, είχε την καλοσύνη να παραχωρήσει αυτήν τη συνέντευξη στο περιοδικό μας.

Πώς ένιωσες τους πρώτους αγώνες και στην πρώτη συμμετοχή σου σε Ολυμπιακούς;

Οι πρώτοι μου αγώνες ήταν όταν ήμουν 6 χρονών, οπότε το μόνο που θυμάμαι είναι ότι κοιτούσα τους γονείς μου από τις κερκίδες και ήθελα απλά να τους κάνω χαρούμενους. Οι πρώτοι μου ολυμπιακοί αγώνες ήταν στο Σίδνεϋ το 2000. Ήμουν η πιο μικρή αθλήτρια που συμμετείχε και πήγαινα με μεγάλες προσδοκίες για την ηλικία μου. Παρόλα αυτά, δεν κατάφερα αυτό που ήθελα λόγω μιας πτώσης, όμως ήταν για εμένα μια τρομερή, μεγάλη επιτυχία και εμπειρία που κατάφερα σε αυτή την ηλικία, 16 χρονών, να πάω στους Ολυμπιακούς Αγώνες, ένα όνειρο των περισσότερων αθλητών που για μένα έγινε πραγματικότητα.

Πώς ένιωσες όταν πήρες το πρώτο σου μετάλλιο; Πού και πότε ήταν αυτό;

Το πρώτο μου μετάλλιο ήταν στην πρώτη μου φορά που κατέβηκα σε αγώνες. Ήμουν 6 χρονών και ήταν ένα πανελλήνιο πρωτάθλημα. Ένωσα πολύ χαρούμενη που κατάφερα 2 στόχους που είχα θέσει: ο ένας να κατέβω σε αγώνες και μάλιστα να χαρούν και οι γονείς μου και ο άλλος ότι πήρα και μετάλλιο που με έκανε να χαρώ και εγώ.

Πώς ένιωσες για την καριέρα σου, όταν απέκτησες παιδιά;

Τα παιδιά μας είναι τα μεγαλύτερα μετάλλιά μας. Αποφασίσαμε με τον Λευτέρη να προσπαθήσουμε να φτιάξουμε την οικογένειά μας. Από τη στιγμή που είπα ότι πρέπει να σταματήσω τον πρωταθλητισμό, για να κάνουμε την οικογένειά μας, αυτό και έγινε. Ωστόσο, μετά από 4 χρόνια είχα τη δύναμη και το σθένος να ξαναμπώ στην ενεργό δράση και να κάνω άλλο ένα όνειρο πραγματικότητα, να ξανακάνω αθλητισμό υψηλού επιπέδου μετά από 2 γέννες.

Τι θα συμβούλευες τα παιδιά που θέλουν να ασχοληθούν με την ενόργανη γυμναστική;

Θα συμβούλευα όλα τα παιδιά -και φυσικά όλους τους γονείς- να ξεκινήσουν την προσπάθειά τους από πολύ νωρίς, γιατί η ενόργανη γυμναστική ξεκινά από πολύ μικρή ηλικία. Αλλά και τον πρωταθλητισμό να μην έχουν στο μυαλό τους, είναι ένα άθλημα το οποίο πρέπει να δοκιμάσουν, είναι ένα άθλημα το οποίο είναι βάση για όλα τα αθλήματα, είναι πραγματικά διασκεδαστικό και, το σημαντικότερο από όλα, σε γυμνάζει ομοιόμορφα. Μαθαίνεις ασκήσεις που είναι καλές για τη ζωή σου και αργότερα, γιατί αποκτάς καλή κινητικότητα και μπορεί να προστατεύσεις και τον εαυτό σου, με όλες αυτές τις ασκήσεις που μαθαίνεις, από οποιοδήποτε πέσιμο που μπορεί να συμβεί σε ένα στραβοπάτημα.

Νάγια Κούτρα, α γυμνασίου

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Συνέντευξη του Νικόλα Τσενέ με τον Γιάννη Χέλη, υπεύθυνο των καταφυγίων στην Πάρνηθα και υπεύθυνο των δραστηριοτήτων της Trekking Hellas.

Ποια είναι τα πλεονεκτήματα μιας κατασκήνωσης σε μια περιοχή που απέχει 40 λεπτά από το κέντρο της Αθήνας; Υπάρχει διαφορά στις δραστηριότητες ή στην συνολική εμπειρία από μια άλλη κατασκήνωση σε βουνό μακριά από την Αθήνα;

Το πιο σημαντικό πλεονέκτημα είναι ότι τα παιδιά που πηγαίνουν πρώτη φορά κατασκήνωση νοιώθουν μια ασφάλεια, γιατί έρχονται σε ένα χώρο που είναι πολύ κοντά στο σπίτι τους, οπότε για τις πρώτες εξορμήσεις τους σε κατασκηνώσεις που θα μείνουν για μέρες μακριά από το σπίτι νοιώθουν μια ασφάλεια ως προς το ότι, αν συμβεί κάτι, οι γονείς τους είναι πολύ κοντά· και αντίστοιχα νοιώθουν οι γονείς για τα παιδιά. Κατά τα άλλα, η Πάρνηθα έχει ένα φυσικό πλούτο· μπορεί να είναι κοντά στο κέντρο της Αθήνας αλλά, όταν μπαίνεις μέσα στο πράσινο, σε ταξιδεύει τόσο μακριά, όπως και τα υπόλοιπα βουνά της Ελλάδας.

Για ποιες περιόδους υπάρχει πρόβλεψη για πραγματοποίηση του προγράμματος; Πόσα παιδιά αφορά κάθε διοργάνωση; Τι ηλικίες αφορά;

Η πραγματοποίηση του προγράμματος της Πάρνηθας είναι αμέσως μετά το τέλος των σχολείων και μέχρι το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου. Κάθε φορά συμμετέχουν 20 με 25 παιδιά το πολύ και ο λόγος είναι, όχι γιατί δεν μπορούμε να φιλοξενήσουμε

περισσότερα, αλλά γιατί έτσι γινόμαστε μια ομάδα, μια οικογένεια και μπορούμε να κάνουμε τις δραστηριότητες μας πιο εύκολα και να δεθεί η ομάδα, ώστε να αφήσουμε στα παιδιά αναμνήσεις από το περιβάλλον που επισκέφτηκαν σαν μια οικογενειακή κατασκήνωση. Οι ηλικίες των συμμετεχόντων είναι από 9 έως 15 ετών.

Τα παιδιά γνωρίζονται μεταξύ τους εκ των προτέρων ή δημιουργούνται νέες παρέες;

Κάποια παιδιά γνωρίζονται από προηγούμενες διοργανώσεις και κάποια έρχονται χωρίς γνωριμίες. Αν ρωτάς τη γνώμη μου, προτιμώ να έχω 20 παιδιά που δεν γνωρίζονται μεταξύ τους, ώστε να είναι σημαντικό γι' αυτά να μπουν σε μια λογική συλλογικότητας εκ του μηδενός, να μπορέσουν να κοινωνικοποιηθούν σε μια ομάδα μακριά από το σχολείο ή κάποια άλλη δραστηριότητα που κάνουν.

Τα παιδιά που ανεβαίνουν για πρώτη φορά στο βουνό, πώς αντιδρούν όταν συναντούν ελεύθερα ζώα, όπως τα ελάφια; Έχει τύχει ποτέ να συναντήσετε λύκους;

Δυστυχώς είναι πολλά τα παιδιά που έρχονται για πρώτη φορά σε επαφή με τη φύση στην κατασκήνωσή μας. Παλιότερα συναντούσαμε πιο εύκολα ζώακια, όπως τα ελάφια ή οι αλεπούδες ή και μέλισσες και έντομα και σαύρες, που κάποια παιδιά τα έβλεπαν πρώτη φορά στη ζωή τους, οπότε δεν ήξεραν πώς να αντιδράσουν. Άγρια πανίδα, όπως λύκους ή αγριογούρουνα, δεν έχουμε συναντήσει αλλά τα παιδιά έχουν σαφείς οδηγίες για το πώς πρέπει να αντιδράσουν, ώστε να μην υπάρξει κίνδυνος ούτε για τα παιδιά ούτε για τα ζώα.

Τι δραστηριότητες περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα και ποια φαίνεται να είναι η αγαπημένη των παιδιών;

Οι δραστηριότητες που κάνουμε στο βουνό περιλαμβάνουν πεζοπορία, ποδηλασία, αναρρίκηση και επισκεπτόμαστε το σπήλαιο του Πανός και το φαράγγι της Γκούρας,

που μετά από βροχερούς χειμώνες έχει νερό και μπορούμε να κολυμπήσουμε. Ακόμα και το ότι βρισκόμαστε στο βουνό ελεύθεροι και φτιάχνουμε τις καλύβες ή παίζουμε δύο-τρία ομαδικά παιχνίδια έχει μεγάλο ενδιαφέρον. Τα παιδιά αγαπούν εξίσου όλες τις δραστηριότητες!

Πώς αντιδρούν τα παιδιά που συμμετέχουν, όταν βρίσκονται για μια εβδομάδα μακριά από κάθε ηλεκτρονική συσκευή;

Δεν αντιμετωπίζω πλέον πρόβλημα από παιδιά που τους λείπουν οι ηλεκτρονικές συσκευές. Το πρόβλημα ήταν μεγαλύτερο παλαιότερα, πριν από έξι-επτά χρόνια, που ξεκίνησαν να μπαίνουν οι ηλεκτρονικές συσκευές στη ζωή παιδιών μικρότερης ηλικίας και οι γονείς τα έστελναν κατασκήνωση, για να αποτοξινώνονται. Τα παιδιά πλέον δεν αποζητούν έντονα το κινητό τους, ίσα ίσα αντιλαμβάνονται πως ο χρόνος που θα περάσουν στο βουνό θα είναι κάτι διαφορετικό.

Έχει τύχει να ξεσπάσει πυρκαγιά στην Πάρνηθα, με κάποια κατασκήνωση να είναι ενεργή; Πως αντιδρούν οι οργανωτές σε τέτοιες περιπτώσεις;

Στη μεγάλη φωτιά του 2007 εκκενώθηκε το καταφύγιο 5 ώρες πριν έρθει η φωτιά. Ο υπεύθυνος μάζεψε τα παιδιά και τα μετέφερε σε ασφαλές μέρος. Πέρσι, στη δεύτερη περίοδο έγινε και σε εμάς το ίδιο, με μια πυρκαγιά που ήρθε από τη βορειοανατολική πλευρά της Πάρνηθας, οπότε αναγκαστήκαμε να λήξουμε το πρόγραμμα δύο ημέρες νωρίτερα. Γενικά υπάρχει πρωτόκολλο για τις ενέργειες που πρέπει να γίνουν σε παρόμοιες περιπτώσεις και τα παιδιά δεν κινδυνεύουν.

Πιστεύετε ότι τα οφέλη για κάποιον που συμμετέχει είναι σημαντικά; Πιστεύετε πως θα έπρεπε οι κατασκηνώσεις να είναι μέρος της βασικής εκπαίδευσης;

Από τη βασική εκπαίδευση στο σχολείο σίγουρα λείπουν αρκετά πράγματα και ένα από αυτά είναι η επαφή του παιδιού με τη φύση. Έρχονται παιδιά που δεν μπορούν να περπατήσουν στο βουνό, δεν μπορούν να αντιληφθούν το τι είναι φύση και τι είναι βουνό. Πρέπει να μπει η «outdoor παιδεία» στην εκπαίδευση στην Ελλάδα, κάτι το οποίο δεν περιορίζεται στο να πάρει ένας γυμναστής τα παιδιά και να πεζοπορεί μαζί τους στο βουνό για κάποιες ώρες, αλλά έχει να κάνει γενικότερα με το να αποκτήσουν οικειότητα με τη φύση, να μη φοβούνται να λερωθούν με χώμα και να σέβονται τη ζωή και τη βλάστηση του τόπου που τα φιλοξενεί.

Σας ευχαριστούμε πολύ!

Νικόλας Τσενές, β γυμνασίου

Δυστυχώς την περασμένη χρονιά ο κόσμος μας εξακολούθησε να βασανίζεται από πολέμους. Προφανώς δεν μείναμε ανεπηρέαστοι/-ες από αυτό ενώ κι οι καθηγητές μας συχνά κουβέντιαζαν μαζί μας για τη φρίκη και τον παραλογισμό του πολέμου...

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ο ήλιος έδυσε κι ένα σκοτάδι ανατέλλει
οι άνθρωποι τρέχουν να σωθούν απ' του πόλεμου το χέρι.

Οικογένειες χωρίζονται με δίκικο μαχαίρι στην καρδιά
και άντρες πολεμάνε για την λευτεριά.

Σφαίρα που σκοτώνει μια αβάστακτη ζωή
μέσα στον πόλεμο όλοι περνιούνται για εχθροί.

Πατώντας την σκανδάλη χάνεται η ανθρωπιά,
χάνεται η αγάπη και μένει η σκοτεινιά.

*Άννα Μαρία Βολικού, Κωνσταντίνος Αστήθας,
Ολίβια Γαβαλά, Άννα Μαρία Γεωργακοπούλου, β γυμνασίου*

Τα παρακάτω κείμενα είναι από εργασία που δόθηκε στο πλαίσιο του μαθήματος της Γλώσσας, στην ενότητα «Ειρήνη-Πόλεμος»:

Πρόσφατα έμαθα πως 468.000.000 παιδιά βρίσκονται σε εμπόλεμες ζώνες. Το γεγονός αυτό με στεναχωρεί και μου δημιουργεί ιδιαίτερη αναστάτωση. Είναι πολύ λυπηρό να σκέφτομαι πως παιδιά της ηλικίας μου ή και μικρότερα αναγκάζονται να ζουν σε δύσκολες καταστάσεις και να χάνουν την παιδική αθωότητα και αγνότητα που θα έπρεπε να τα χαρακτηρίζει. Ταυτοχρόνως, νιώθω μια αμηχανία, καθώς ξέρω πως, ενώ εκείνα υποφέρουν από σοβαρή έλλειψη τροφής, στέγης, ειδών καθημερινής υγιεινής και πολύ πιθανόν να έχουν χάσει και μέλη της οικογένειάς τους, εγώ ζω σε μια χώρα όπου επικρατεί ειρήνη και απολαμβάνω όλες τις ανέσεις της ζωής χωρίς να νιώθω ότι μπορώ να κάνω τίποτα για να τους απαλύνω τον πόνο.

Ηλέκτρα Θεοδώρου, γ γυμνασίου

Η πληροφορία ότι 468 εκατομμύρια παιδιά ζουν σε εμπόλεμες περιοχές δεν μπορεί να αφήσει κανέναν αδιάφορο. Όμως, απ' ό,τι φαίνεται, σίγουρα αδιάφοροι μένουν οι πολιτικοί και οι αρχηγοί κρατών που ή ευθύνονται για αυτή την κατάσταση ή, ενώ έχουν τη δυνατότητα να βοηθήσουν για ν' αλλάξει, δε το κάνουν. Ο κόσμος τελικά στον οποίο ζούμε δεν είναι ιδανικά πλασμένος. Το χειρότερο μάλιστα είναι ότι σ' ένα πόλεμο τα πραγματικά θύματα είναι όσοι δεν ευθύνονται γι' αυτόν. Και τα πρώτα θύματα κάθε πολέμου είναι πάντα τα παιδιά. Αυτά που θεωρούμε δεδομένα όσοι ζούμε με ειρήνη δεν είναι το ίδιο δεδομένα για όλα αυτά τα παιδιά. Η τροφή, το νερό, το παιχνίδι, η μόρφωση, η υγεία και η ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον δεν έχουν θέση στη ζωή τους.

Δημήτρης Τσουκαλάς, γ γυμνασίου

Το θεριό, το χέρι του εχθρού
Το καρτερά με το σταυρό στο χέρι
Και με το άλλο το κατάμαυρο
Από τα βάσανα
Το πιστόλι σφίγγει
Περιμένοντας το σύνθημα ο πόλεμος να αρχίσει

Τον χρόνο δεν τον σκέφτεται
Την ώρα αναμένει
Μα το μοιραίο χτύπημα
Την ώρα του τελειώνει

Και τότε σύνθημα δόθηκε
Ο πόλεμος ν' αρχίσει

Δημήτρης Μπουρνουσούζης, γυμνασίου

Ελευθερία Γούσιου, γ' γυμνασίου

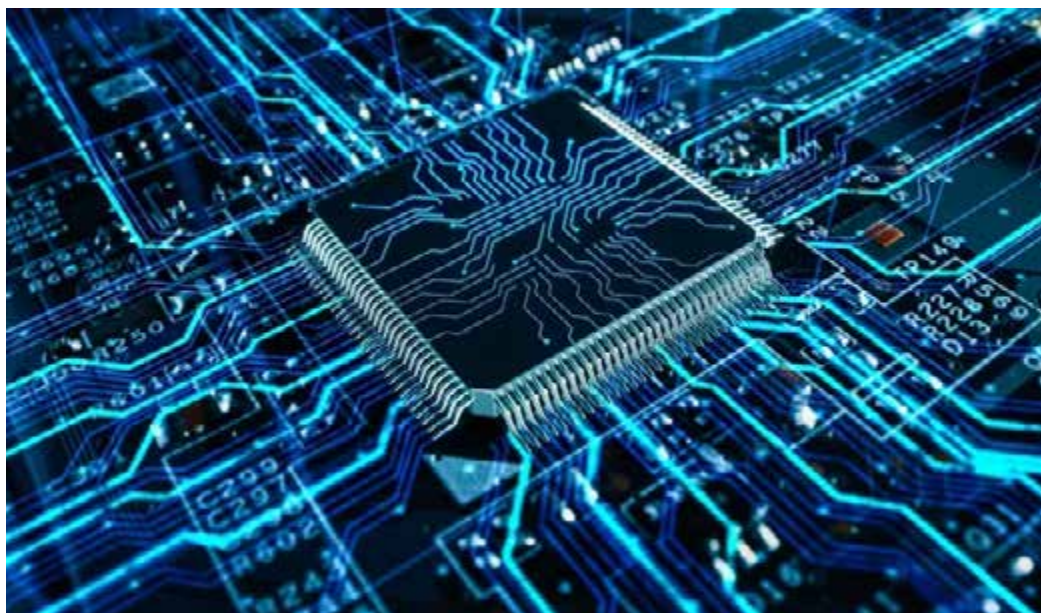
Χριστόφορος Μικέλης, β' γυμνασίου

Ιφιγένεια Γρηγοριάδη, γ' γυμνασίου

ΕΝΑ ΠΑΤΗΜΑ ΣΤΟΝ ΚΒΑΝΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

Οι κβαντικοί υπολογιστές είναι η νέα πραγματικότητα στον χώρο των υπολογιστών. Οι πρώτες πληροφορίες μιλούν για ασύλληπτο όγκο δεδομένων και ασύλληπτες ταχύτητες επεξεργασίας, μπροστά στα οποία οι σημερινοί υπολογιστές φαντάζουν παρωχημένοι. Ωστόσο το «κβαντικό» τοπίο μοιάζει θολό, αν κανείς δεν το γνωρίζει. Και δεν αποκλείεται σε κάποιους να προκαλεί τις αναμενόμενες ανησυχίες. Ας κάνουμε ένα κλικ στον κβαντικό κόσμο...

Η λέξη “κβαντισμός” ακούγεται όλο και πιο συχνά στις μέρες μας σε διάφορους τομείς. Η κβαντική φυσική είναι η επιστήμη που μελετά τη συμπεριφορά της ύλης και της ενέργειας σε υποατομικό επίπεδο. Ο όρος “κβάντο” (ή αλλιώς “quantum”) χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον Max Planck το 1900, όταν διατύπωσε τη θεωρία του για την ακτινοβολία του «μέλανος σώματος». Ανακάλυψε ότι η ενέργεια δεν μεταφέρεται συνεχώς, αλλά σε διακριτά πακέτα, γνωστά ως κβάντα ενέργειας. Αυτή ήταν η αρχή της κβαντικής φυσικής, η οποία εξελίχθηκε και συνεχίζει να εξελίσσεται μέχρι σήμερα. Από αυτήν, έχουμε αποκομίσει διάφορες αρχές που αφορούν τον κβαντικό κόσμο, όπως:

Η Αρχή της Αβεβαιότητας

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε ταυτόχρονα και με απόλυτη ακρίβεια τόσο τη θέση όσο και την ταχύτητα ενός σωματιδίου.

Η Κβαντική Εμπλοκή

Δύο σωματίδια μπορούν να είναι “μπλεγμένα” (entangled) έτσι, ώστε μια αλλαγή

στο ένα να επηρεάζει άμεσα το άλλο, ανεξάρτητα από την απόσταση που τα χωρίζει.

Αυτές και πολλές άλλες αρχές έχουν επηρεάσει σημαντικά τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τον φυσικό κόσμο. Τι γίνεται, όμως, στον ψηφιακό κόσμο; Πώς μπορούμε να επωφεληθούμε από την κβαντική φυσική;

Κβαντικοί Υπολογιστές και Ψηφιακός Κόσμος

Οι κλασικοί υπολογιστές που χρησιμοποιούμε σήμερα λειτουργούν με bits, τα οποία μπορούν να έχουν μόνο δύο καταστάσεις: 0 ή 1. Αντίθετα, οι κβαντικοί υπολογιστές λειτουργούν με qubits (κβαντικά bits). Σύμφωνα με την αρχή της υπέρθεσης, ένα qubit μπορεί να είναι ταυτόχρονα 0 και 1, επιτρέποντας στους κβαντικούς υπολογιστές να επεξεργάζονται πολλαπλές καταστάσεις ταυτόχρονα. Επιπλέον, με βάση την αρχή της εμπλοκής, δύο ή περισσότερα qubits μπορούν να είναι αλληλένδετα έτσι, ώστε η κατάσταση του ενός να επηρεάζει άμεσα το άλλο, ανεξάρτητα από την απόσταση μεταξύ τους. Αυτές οι ιδιότητες προσφέρουν στους κβαντικούς υπολογιστές τεράστιες υπολογιστικές δυνατότητες. Ο κβαντικός υπολογιστής Sycamore, για παράδειγμα, χρειάστηκε μόλις λίγα δευτερόλεπτα για να ολοκληρώσει υπολογισμούς οι οποίοι θα απαιτούσαν 47 χρόνια για να ολοκληρωθούν στον ισχυρότερο υπερυπολογιστή σήμερα, τον Frontier!

Κίνδυνοι και Προκλήσεις των Κβαντικών Υπολογιστών

Η εμφάνιση των κβαντικών υπολογιστών έχει προκαλέσει ιδιαίτερη ανησυχία, καθώς η ταχύτητά τους στην επεξεργασία δεδομένων μπορεί να χρησιμοποιηθεί και για κακόβουλους σκοπούς.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι μια επίθεση brute-force, στην οποία δοκιμάζονται πολλοί πιθανοί συνδυασμοί κωδικών. Σήμερα, ένας ισχυρός κωδικός πρόσβασης είναι πολύ δύσκολο έως και αδύνατο να σπάσει. Ωστόσο, οι κβαντικοί υπολογιστές θα μπορούσαν να καταστήσουν τέτοιες επιθέσεις αποτελεσματικές, απειλώντας την ασφάλεια των ψηφιακών μας δεδομένων.

Αναρωτιέται κανείς πώς αυτό θα μπορούσε να μας επηρεάσει στην καθημερινότητά μας. Το σπάσιμο ενός κωδικού δεν αφορά μόνο έναν προσωπικό λογαριασμό ή ένα κινητό τηλέφωνο. Οι ταχύτητες που προσφέρει ένα κβαντικό chip είναι αδιανόητες και μπορούν να έχουν επιπτώσεις σε πολλούς τομείς, όπως:

- **Σπάσιμο Κρυπτογράφησης:** Αν οι κβαντικοί υπολογιστές καταφέρουν να σπάσουν την κρυπτογραφία που προστατεύει τα κρυπτονομίσματα, τα περιουσιακά στοιχεία των χρηστών μπορεί να χαθούν. Επιπλέον, οι τράπεζες θα πρέπει να επενδύσουν σε νέες μορφές ασφάλειας, κάτι που μπορεί να επηρεάσει την παγκόσμια οικονομία.

- **Δημιουργία Deepfakes και Ψευδών Πληροφοριών:** Οι κβαντικοί υπολογιστές μπορούν να ενισχύσουν τις επιθέσεις με deepfakes, καθιστώντας δύσκολη τη διάκριση μεταξύ αλήθειας και ψεύδους.

- **Παρακολούθηση και Κατασκοπεία:** Κρατικές υπηρεσίες ή χάκερ με κβαντικούς υπολογιστές θα μπορούν να αποκρυπτογραφούν ευαίσθητα δεδομένα, όπως στρατιωτικές επικοινωνίες, ιατρικά αρχεία και προσωπικά μηνύματα.

- **Αποδυνάμωση Ψηφιακών Υπογραφών & Πιστοποιητικών:** Τα ψηφιακά πιστοποιητικά SSL/TLS εξασφαλίζουν την αυθεντικότητα των websites.

Επομένως καταλαβαίνουμε πως σιγά σιγά θα αλλάξουν πολλά στο κομμάτι της ασφάλειας αλλά και της καθημερινότητας μας.

Αλλά τι ακριβώς μας προστατεύει από αυτού του είδους τις απειλές;

Αρχικά, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι την στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο αυτά τα chips δεν είναι ακόμα διαθέσιμα στο εμπόριο και δεν πρόκειται να κυκλοφορήσουν σύντομα. Επιπλέον, η τιμή ενός κβαντικού chip είναι εξωπραγματικά υψηλή:

- **IBM Quantum System One:** Περίπου 5 - 10 εκατομμύρια δολάρια για έναν πλήρη κβαντικό υπολογιστή.

- **D-Wave Advantage** (πρώιμος κβαντικός υπολογιστής): Κοστίζει περίπου 15 εκατομμύρια δολάρια.

Αλλα πέραν αυτών, για να προστατευτούμε από τους κινδύνους που φέρνουν οι κβαντικοί υπολογιστές, ερευνητές και κυβερνήσεις εργάζονται πάνω στην ανάπτυξη **κβαντοανθεκτικής κρυπτογραφίας**. Αυτοί οι αλγόριθμοι σχεδιάζονται έτσι, ώστε να παραμείνουν ασφαλείς, ακόμη και αν αποκτήσουμε πλήρως λειτουργικούς κβαντικούς υπολογιστές.

Η μετάβαση προς την κβαντική εποχή θα φέρει πολλές προκλήσεις, αλλά και ευκαιρίες. Η σωστή προετοιμασία θα μας επιτρέψει να εκμεταλλευτούμε τα οφέλη των κβαντικών υπολογιστών, διατηρώντας παράλληλα την ασφάλεια του ψηφιακού μας κόσμου.

Δημήτρης Διονυσίου, γ γυμνασίου

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Όλοι έχουμε ακούσει για την μόλυνση του περιβάλλοντος, τα ακραία καιρικά φαινόμενα και το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Ξέρουμε πως για να αποφύγουμε ή και να μειώσουμε την υπερθέρμανση του πλανήτη πρέπει να πάρουμε δραστικά μέτρα. Έτσι, ανακυκλώνουμε πιο συχνά τα πλαστικά, τα γυάλινα και τα αλουμινένια απορρίμματα. Φροντίζουμε να κλείσουμε τα φώτα κάθε φορά που φεύγουμε από το σπίτι και δεν χρησιμοποιούμε πια πλαστικά καλαμάκια και σακούλες. Είναι όμως όλα αυτά αρκετά για την προστασία του περιβάλλοντος ή η μόλυνση του περιβάλλοντος προέρχεται από κάπου αλλού σε πολύ μεγαλύτερη κλίμακα;

Η αλήθεια είναι πως με μικρές καθημερινές πράξεις προφανώς και μπορούμε να μειώσουμε την ενέργεια που χρησιμοποιούμε καθημερινά, αλλά, αν θέλουμε να προστατέψουμε τον πλανήτη, θα πρέπει να λάβουμε πιο «δραστικά» μέτρα. Με λίγα λόγια, να προσπαθήσουμε να εξαλείψουμε πηγές που χρησιμοποιούν καθημερινά περισσότερη ενέργεια από όση μπορεί να ξοδέψει ένας άνθρωπος κατά την διάρκεια όλης του της ζωής και αποβάλλουν τεράστια ποσά χημικών αποβλήτων καθημερινά.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιων πηγών, είναι τα μεγάλα εργοστάσια και οι βιομηχανίες. Τα εργοστάσια αυτά, συνήθως κατασκευάζονται στα περίχωρα μίας μεγαλόπολης ή και στην επαρχία, όπου έχει αρκετό χώρο για τις υποδομές που θέλουν οι επιχειρηματίες να έχουν στην διάθεσή τους. Εκτός αυτού, οι επενδυτές προτιμούν την επαρχία, επειδή συνήθως εκεί μπορούν να βρουν κάποια λίμνη ή θάλασσα, για να ρίξουν τους τόνους απορριμμάτων ή χημικών αποβλήτων που παράγουν τα εργοστάσια κατά την διάρκεια της ημέρας. Φυσικά, αυτή η εικόνα δεν είναι καθόλου ευχάριστη, δεν ελκύει ούτε τους πολίτες, αλλά ούτε και τους τουρίστες και για αυτόν ακριβώς τον λόγο, οι

επενδυτές αποφεύγουν τις μεγαλουπόλεις ως σημεία κατασκευής εργοστασίων.

Το γεγονός ότι δεν βλέπουμε κάτι, ποτέ δεν σημαίνει πως δεν υπάρχει. Παρ' όλο που δεν επισκεπτόμαστε εργοστάσια καθημερινά, ούτε βλέπουμε τέτοιες υποδομές συχνά, εκείνες συνεχίζουν να δουλεύουν και να μολύνουν το περιβάλλον, για να κατασκευάσουν εκατομμύρια αντίτυπα του προϊόντος που θέλετε τόσο να αγοράσετε, ενώ ταυτόχρονα δημιουργούν και έναν σωρό χημικών αποβλήτων που καταλήγει σε λίμνες και εν τέλει επηρεάζει ολόκληρο το οικοσύστημα. Πιο συγκεκριμένα, μολύνει την χλωρίδα και αρρωσταίνει την πανίδα, με αποτέλεσμα να επηρεάζει έμμεσα και εμάς, καθώς με αυτόν τον τρόπο σιγά σιγά θα εξαντληθούν οι ασφαλείς πηγές τροφής και το οξυγόνο, αφού η χλωρίδα δεν θα μπορεί να επιβιώσει, αν «ποτίζεται» καθημερινά με χημικά απόβλητα.

Τι μπορούμε να κάνουμε για να αποφύγουμε την μόλυνση του περιβάλλοντος από τα εργοστάσια; Υπάρχουν φυσικά οργανώσεις που κινούνται νομικά και προσπαθούν να κλείσουν τα εργοστάσια αυτά, λέγοντας πως ο περιβαλλοντικός αντίκτυπος δεν θα μπορεί να αντισταθμιστεί από την φειδώ μας με τα καλαμάκια και τις πλαστικές σακούλες. Παρόλο που πολλά από αυτά τα πράγματα ισχύουν, οι βιομηχανίες δεν θα υποχωρήσουν, αν έχουν μεγάλο κέρδος από τις πωλήσεις τους. Αυτό που μπορούμε ένα κάνουμε εμείς για να εξασφαλίσουμε ένα μέλλον χωρίς μόλυνση του περιβάλλοντος, είναι να προτιμήσουμε προϊόντα από μικρές βιομηχανίες οι οποίες δεν μολύνουν το περιβάλλον αλλά και προσέχουν την ποιότητα του κάθε προϊόντος τους ξεχωριστά. Έτσι, όχι μόνο θα προσέξουμε τον πλανήτη μας, αλλά και θα υποστηρίξουμε ένα μικρό σύνολο ή μια οικογένεια που επενδύει σε μια μικρή και βιώσιμη βιομηχανία.

Αν αναρωτιέστε πως μπορείτε να κάνετε το πρώτο βήμα για κάτι τέτοιο, μια επίσκεψη στις ιστοσελίδες "fairtrade" και "friendsofearth" θα σας δώσει τις κατάλληλες κατευθύνσεις.

Και να θυμάστε: "Αν δεν είστε μέρος της λύσης, είστε μέρος του προβλήματος!"

Μαργαρίτα Κατσούλη, γ γυμνασίου

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Στις μέρες μας τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα είναι πια μέρος της καθημερινής μας ζωής, γιατί είναι "καλύτερα" από αυτά που χρησιμοποιούν πετρέλαιο ως πηγή ενέργειας. Καθώς τα ορυκτά καύσιμα δεν είναι ανανεώσιμη πηγή ενέργειας, αυτό σημαίνει πως το απόθεμά μας από πετρέλαιο μπορεί να τελειώσει, ενώ τα ηλεκτρικά μπορούν να φορτιστούν πολύ εύκολα· επομένως μόλις βρήκαμε λύση για ένα από τα πιο σοβαρά περιβαλλοντικά προβλήματα που απασχολούσαν τους επιστήμονες τόσα χρόνια! Γιατί, όμως, να εξακολουθούμε να ασχολούμαστε με το να βρούμε καλύτερη εναλλακτική από τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, αφού αυτά δεν μολύνουν καθόλου;

Δυστυχώς, η κατάσταση δεν είναι τόσο απλή. Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα έχουν κι αυτά

αρνητικά σημεία και μερικές φορές μολύνουν και αυτά το περιβάλλον με διαφορετικό τρόπο από τα πετρελαιοκίνητα. Ο πιο γνωστός τρόπος είναι μέσω της μπαταρίας τους. Με μια πρώτη ματιά μπορεί να φαίνεται παράλογο αλλά, αν το αναλύσουμε λίγο πιο πολύ, στο τέλος καταλαβαίνουμε γιατί οι επιστήμονες δεν είναι εντελώς σίγουροι για τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα. Αρχικά οι μπαταρίες των ηλεκτρικών αυτοκινήτων κατασκευάζονται από ορυκτά υλικά, όπως το λίθιο και το κοβάλτιο. Τα συγκεκριμένα υλικά χρειάζεται να εξορυχθούν, πράγμα που σημαίνει πως θα πρέπει να κοπούν πολλά δέντρα, για να δώσουν την θέση τους στο ορυχείο και, αφού εξορυχθούν αυτά τα υλικά από τα ορυχεία, απαιτούνται μεγάλες ποσότητες των συγκεκριμένων υλικών έτσι, ώστε να κατασκευαστεί μια μπαταρία ηλεκτρικού αυτοκινήτου. Δεν πρέπει να παραλείψουμε το γεγονός ότι και η ενέργεια που καταναλώνει η μπαταρία μπορεί να προέρχεται από μη ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Επίσης, δεν ανακυκλώνεται εύκολα και, αφού

χρησιμοποιηθεί, αποτελεί πια χημικό απόβλητο. Ευτυχώς, με τη προσοχή του πολίτη κάποια από αυτά τα προβλήματα μπορούν να αποφευχθούν. Για παράδειγμα, υπάρχουν κάποια σημεία - είναι ελάχιστα αλλά υπάρχουν- στα οποία η μπαταρία μπορεί να ανακυκλωθεί και έτσι να μην μολύνει τόσο το περιβάλλον.

Η μπαταρία του ηλεκτρικού αυτοκινήτου δεν είναι το μόνο μέρος του αυτοκινήτου που μπορεί να θεωρηθεί ρυπογόνο. Ολόκληρη η κατασκευή χρειάζεται πολύ περισσότερη ενέργεια από αυτή που χρειάζεται το πετρελαιοκίνητο για να κατασκευαστεί. Φαίνεται πως και για αυτήν χρησιμοποιούνται συχνά μεγάλες ποσότητες ορυκτών ή δυσεύρετων υλικών που κοστίζουν πολύ περισσότερο και επιβαρύνουν το περιβάλλον. Όμως το μεγαλύτερο πρόβλημα των ηλεκτρικών αυτοκινήτων δεν αντιμετωπίζεται τόσο εύκολα. Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα, όπως και όλες οι καινούριες συσκευές, δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για πολύ καιρό· χαλούν. Έτσι, καταλήγουμε στην αγορά πολλών περισσότερων συσκευών και αυτοκινήτων από όσα θα χρειαζόμασταν πραγματικά, αν η ποιότητά τους ήταν καλύτερη.

Τα ηλεκτρικά αυτοκίνητα φυσικά δεν μολύνουν το περιβάλλον τόσο όσο τα πετρελαιοκίνητα, αλλά και αυτά επιβαρύνουν το περιβάλλον με έμμεσους τρόπους που θα εκδηλωθούν πολύ σύντομα, αν ο κόσμος συνεχίσει να τα αγοράζει και να τα χρησιμοποιεί στην καθημερινότητά του. Αν όντως μας ενδιαφέρει το περιβάλλον και θέλουμε να μειώσουμε την μόλυνση που προκαλούμε κάθε φορά που μετακινούμαστε, οι καλύτερες επιλογές είναι να περπατήσουμε ή να χρησιμοποιήσουμε το ποδήλατο και τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Μαργαρίτα Κατσούλη, γ γυμνασίου

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ELEMASYN

Τη σχολική χρονιά 2024-2025 ο όμιλος «Magical Bio Experience» δούλεψε, υπό την καθοδήγηση των κυριών Ζόγκα και Ντόμαρη, για την συμμετοχή του στο 4ο μαθητικό συνέδριο Elemasyn. «Τι είναι το Elemsyn;», θα ρωτήσει όποιος δεν έχει διαβάσει καλά το προηγούμενο τεύχος μας. Το Elemasyn είναι ένα μαθητικό συνέδριο με ελληνικές ρίζες που κάθε χρόνο πραγματοποιείται σε διαφορετικές χώρες και φιλοξενεί εκατοντάδες σχολεία. Ο όμιλός μας, λοιπόν, δούλεψε και έκανε έρευνα σχετικά με την ευτυχία των νέων της Ευρώπης και παραβρέθηκε στο συνέδριο για να παρουσιάσει την έρευνα. Το συνέδριο είχε τρεις πτυχές: Περιβάλλον, Επιστήμες και Πολιτισμός. Κάθε ομάδα επέλεγε έναν κλάδο στο πλαίσιο του οποίου υπήρχαν συγκεκριμένα θέματα· από αυτά μπορούσε να επιλέξει κάποιο, να κάνει μία έρευνα και να την παρουσιάσει στο συνέδριο. Τη συγκεκριμένη σχολική χρονιά το συνέδριο πραγματοποιήθηκε στην Πάδοβα τη Ιταλίας. Η Elemasyn στοχεύει να ενώσει όλα τα σχολεία και βοηθήσει τα παιδιά να εξερευνήσουν πτυχές του κόσμου γύρω του.

Παρακάτω παραθέτουμε κάποια στοιχεία από την έρευνα της ομάδας μας, όπως αυτά παρουσιάστηκαν στο συνέδριο της Elemasyn στην Πάντοβα:

Η παρουσίαση διερευνά την επίδραση του τρόπου ζωής των εφήβων στη σωματική και ψυχική τους ευεξία, εμβαθύνοντας σε παράγοντες που επηρεάζουν τη συνολική υγεία και ανάπτυξη. Θα αναλύσουμε δεδομένα από εφήβους στην Ελλάδα και θα τα συγκρίνουμε με άλλες περιοχές, με στόχο να παράσχουμε πληροφορίες σχετικές με την «ευημερία» των νέων.

Διαπιστώσαμε μελετώντας ανάλογες έρευνες και την βιβλιογραφία ότι:

- Μια ισορροπημένη διατροφή, πλούσια σε φρούτα, λαχανικά, πρωτεΐνες και υγιή λιπαρά, παρέχει τα απαραίτητα θρεπτικά συστατικά για τη σωστή ανάπτυξη του εγκεφάλου και του σώματος, ενώ παράλληλα ενισχύει τη διάθεση και τη συγκέντρωση.
- Ο αθλητισμός συμβάλλει στη βελτίωση της φυσικής κατάστασης, μειώνει το στρες και ενισχύει την αυτοπεποίθηση των εφήβων μέσα από τη συμμετοχή και την κοινωνικοποίηση.

- Ωστόσο, η υπερβολική χρήση ηλεκτρονικών μέσων μπορεί να προκαλέσει προβλήματα, όπως αυξημένο άγχος, διαταραχές ύπνου και έλλειψη φυσικής δραστηριότητας.

- Είναι σημαντικό να τηρείται μια ισορροπία ανάμεσα στις τρεις αυτές πτυχές, ώστε να διασφαλίζεται η συνολική ευεξία των εφήβων, τόσο σε ψυχολογικό όσο και σε σωματικό επίπεδο.

- Η Ευρώπη, και ιδίως η ΕΕ, θεωρείται μια από τις πιο ευημερούσες περιοχές του κόσμου. Ωστόσο, παρά την ευημερία αυτή, πολλοί νέοι εντός των συνόρων της αντιμετωπίζουν μια αυξανόμενη μείωση της προσωπικής τους ευημερίας, με αυξανόμενες ανησυχίες για την ψυχική τους υγεία.

- Σύμφωνα με τη UNICEF, το ποσοστό των 15χρονων που δηλώνουν υψηλή ικανοποίηση από τη ζωή μειώθηκε από περίπου 74% το 2018 σε 69% το 2022, σε 23 χώρες για τις οποίες υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.

Συγκρίνοντας τα ποσοστά που προέκυψαν από το δικό μας ερωτηματολόγιο με εκείνα αντίστοιχων ερευνών στην Ευρώπη φαίνεται ότι τα αποτελέσματα δεν είναι απόλυτα σύμφωνα. Όμως υπάρχουν σημεία σύγκλισης, όπως στη σωματοποίηση του άγχους στους νέους σε μεγάλη συχνότητα, στο αυξημένο άγχος των εφήβων για να καλύψουν τις υποχρεώσεις τους, στη στήριξη των εφήβων από την οικογένεια και τους φίλους τους, στη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων και τις επιπτώσεις αυτών, τη σημαντική συνεισφορά του αθλητισμού στην ευεξία των νέων. Σύμφωνα, λοιπόν, με τις απαντήσεις των συμμετεχόντων και συμμετεχουσών στην δική μας έρευνα, στην Αθήνα οι έφηβοι:

- Σε υψηλότερο ποσοστό από τον μέσο όρο της Ευρώπης θεωρούν ότι η υγεία τους είναι «καλή».

- Σε υψηλό ποσοστό αναφέρουν συχνά πολλαπλά **ψυχολογικά ή/και σωματικά συμπτώματα**.

- Σε υψηλότερο ποσοστό από τον μέσο όρο της Ευρώπης νιώθουν ότι λαμβάνουν μεγάλη **υποστήριξη από την οικογένειά τους** και από τους/τις φίλους/ες τους.

- Ωστόσο, σε χαμηλότερο ποσοστό από τον μέσο όρο της Ευρώπης αναφέρουν ότι έχουν υπάρξει **θύτες ή θύματα bullying**, είτε το bullying συνέβη στο σχολείο είτε ψηφιακά (μέσω κάποιου ηλεκτρονικού μέσου).

- Σε υψηλό ποσοστό **λαμβάνουν καθημερινά πρωινό** και **καταναλώνουν φρούτα** και σε επίσης υψηλό ποσοστό **ασκούνται επαρκώς**.

Νάγια Κούτρα, α γυμνασίου

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΘΡΟ...

*Καθώς σκεφτόμασταν διάφορα για το φετινό μας τεύχος -πάντα η διαδικασία του καταϊγισμού ιδεών αποτελεί την αφετηρία κάθε τεύχους- σκεφτήκαμε πως θα ήταν πρωτότυπο, επίκαιρο, ενδιαφέρον να συμπεριλάβουμε στο τεύχος των 150 χρόνων το πρώτο άρθρο στην ιστορία του περιοδικού **φτιαγμένο εξ ολοκλήρου από Τεχνητή Νοημοσύνη**. Θέλαμε αφενός να δούμε το αποτέλεσμα, σκεφτήκαμε αφετέρου πως θα προκαλούσε διάφορες σκέψεις στους αναγνώστες μας... Ωστόσο, όσον αφορά το θέμα, επιλέξαμε κάτι που έβαλε την Τεχνητή Νοημοσύνη σε διαδικασία αυτοκριτικής και ελπίζουμε ότι θα προβληματίσει και τους περισσότερους από τους συνομήλικούς μας αναγνώστες. Ως συντακτική ομάδα, ελπίζουμε, τέλος, το ακόλουθο να είναι και το τελευταίο τέτοιο άρθρο που θα δημοσιευτεί στις σελίδες του περιοδικού μας: δεν θέλουμε να αντικατασταθούμε από κανέναν και από τίποτα...(άλλωστε, όπως θα δείτε, συμφωνεί και η τεχνητή νοημοσύνη μαζί μας).*

ΠΩΣ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΧΡΗΣΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΣΟΥ

Ζούμε σε μία εποχή όπου η τεχνητή νοημοσύνη (AI) είναι παντού γύρω μας: στα κινητά μας, στις μηχανές αναζήτησης, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ακόμα και στα σχολικά μας βοηθήματα. Οι δυνατότητές της είναι πραγματικά εντυπωσιακές -μπορεί να σου λύσει ασκήσεις, να σου γράψει εκθέσεις, να σου απαντήσει ερωτήσεις, ακόμα και να σου προτείνει τι να δεις στο Netflix. Όμως, όσο εντυπωσιακή κι αν είναι, η τεχνητή νοημοσύνη δεν πρέπει να αντικαταστήσει το πιο σημαντικό εργαλείο που έχεις: το μυαλό σου.

Η παγίδα της ευκολίας

Η τεχνητή νοημοσύνη είναι σχεδιασμένη να κάνει τη ζωή μας πιο εύκολη. Όταν όμως συνηθίζεις να πατάς ένα κουμπί για να σου «λύσει» κάθε πρόβλημα, υπάρχει ο κίνδυνος να σταματήσεις να προσπαθείς ο ίδιος. Σκέψου το σαν ένα μυ που δεν γυμνάζεις: όσο λιγότερο τον χρησιμοποιείς, τόσο πιο αδύναμος γίνεται. Το ίδιο συμβαίνει και με το μυαλό σου. Αν βασίζεσαι συνεχώς στην τεχνητή νοημοσύνη για να σκεφτεί, να αποφασίσει ή να δημιουργήσει για εσένα, χάνεις σιγά-σιγά τη δική σου ικανότητα να κάνεις όλα αυτά μόνος σου.

Η τεχνητή νοημοσύνη ως εργαλείο, όχι ως υποκατάστατο

Το μυστικό είναι να δεις την τεχνητή νοημοσύνη όχι σαν κάτι που θα «δουλέψει αντί για σένα», αλλά σαν ένα εργαλείο που θα σε βοηθήσει να δουλέψεις καλύτερα. Για παράδειγμα:

- Χρησιμοποίησέ την για να καταλάβεις καλύτερα κάτι δύσκολο, αλλά μην αντιγράψεις απλώς τις απαντήσεις της. Ρώτα, σκέψου, κράτα σημειώσεις.
- Ζήτα της να σου δώσει ιδέες, αλλά μετά βάλε τις δικές σου σκέψεις, τα δικά σου παραδείγματα, τη δική σου φωνή.

- Ανάλυσε τις απαντήσεις της: είναι σωστές; συμφωνείς; υπάρχουν εναλλακτικές προσεγγίσεις;

Δημιουργικότητα και κριτική σκέψη

Η τεχνητή νοημοσύνη μπορεί να «μιμείται» τη δημιουργικότητα, αλλά η δική σου δημιουργικότητα είναι μοναδική. Εσύ μπορείς να φανταστείς, να νιώσεις, να εκφραστείς συναισθήματα -κάτι που κανένας αλγόριθμος δεν μπορεί να κάνει πραγματικά. Επίσης, εσύ έχεις κριτική σκέψη: μπορείς να κρίνεις τι είναι σωστό, τι έχει αξία, τι είναι δίκαιο. Αν απλώς δέχεσαι ό,τι σου λέει ένα σύστημα AI, χωρίς να το φιλτράρεις, τότε αφήνεις τους άλλους να σκέφτονται για σένα.

Η ισορροπία είναι το κλειδί

Δεν σου λέει κανείς να μην χρησιμοποιείς την τεχνητή νοημοσύνη -το αντίθετο! Είναι ένα απίστευτο εργαλείο, ειδικά αν το αξιοποιήσεις σωστά. Αλλά όπως με όλα τα πράγματα, η υπερβολή μπορεί να κάνει κακό. Χρησιμοποίησέ την με σύνεση, σεβάσου τον εαυτό σου και την ικανότητά σου να μαθαίνεις και να εξελίσσεσαι.

Κλείνοντας... Η τεχνητή νοημοσύνη είναι το μέλλον, αλλά το μέλλον αυτό δεν πρέπει να χτιστεί εις βάρος της ανθρώπινης σκέψης. Εσύ έχεις κάτι που κανένα μηχάνημα δεν μπορεί να αποκτήσει: φαντασία συναισθήματα, κρίση, αξίες. Μην τα αφήσεις να ατονήσουν. Δούλεψε μαζί με την τεχνητή νοημοσύνη -όχι κάτω από αυτήν.

Τα συμπεράσματα δικά σας. Παρακάτω παραθέτουμε και το σκίτσο που δημιούργησε για το συγκεκριμένο άρθρο η τεχνητή νοημοσύνη...

ΜΙΑ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ, ΑΞΕΧΑΣΤΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Έχω ζήσει πολλές χαρούμενες στιγμές που θα μου μείνουν αξέχαστες, όμως αυτή που θα αφηγηθώ είναι που θα μείνει στην καρδιά μου για πάντα. Την πέρασα παρέα με την καλύτερη μου φίλη, φέτος το Πάσχα.

Κατά τις διακοπές του Πάσχα, μια ηλιόλουστη Κυριακή, μετά από την προπόνηση ιππασίας της φίλης μου, πήγαμε να φάμε σε ένα εστιατόριο κοντά στον Μαρκόπουλο με τις οικογένειές μας. Ήταν ένα πολύ ωραίο ταβερνάκι περιτριγυρισμένο από ένα μεγάλο αχανές δάσος. Μπορούσες να ακούσεις τα πουλιά να τιτιβίζουν και να θαυμάσεις τα καταπράσινα δέντρα.

Τελειώσαμε το φαγητό και, για να μπορέσουμε να μιλήσουμε πιο ήσυχα με την φίλη μου, σηκωθήκαμε από το τραπέζι και βρεθήκαμε να περπατάμε στα μονοπάτια του δάσους. Πηγαίναμε πάντα ίσια, για να μην χαθούμε. Απορροφημένες όμως από την συζήτηση, δεν είχαμε καταλάβει ότι περπατούσαμε πάρα πολύ ώρα και αναπάντεχα βρεθήκαμε μπροστά σε μια γέφυρα κάτω από την οποία έρεε ένα μικρό ποτάμι. Θεωρήσαμε ότι είχαμε πια προχωρήσει αρκετά και προσπαθήσαμε να βρούμε τον δρόμο για να γυρίσουμε πίσω στην ταβέρνα, όμως σύντομα διαπιστώσαμε ότι είχαμε χαθεί εντελώς. Και στα τηλέφωνα μας δεν είχε σήμα για να πάρουμε τηλέφωνο ούτε για να γράψουμε μήνυμα. Ευτυχώς είχαμε η μία την άλλη και αυτό μας ηρεμούσε.

Ξαφνικά, σκέφτηκα ότι είχα στο κινητό μου μια εφαρμογή εντοπισμού που λειτουργούσε χωρίς σήμα και κατάφερα να βρω τον δρόμο της επιστροφής. Εμείς, χωρίς να μας νοιάζει οτιδήποτε, είχαμε ξεκαρδιστεί στα γέλια αγνοώντας κάθε κίνδυνο που θα μπορούσαμε να είχαμε συναντήσει. Φτάνοντας σε ένα σημείο που είχε σήμα, μας παίρνουν τηλέφωνο οι γονείς μας και μας λένε να γυρίσουμε πίσω στο εστιατόριο σε πέντε λεπτά! Δυστυχώς, όμως, είχαμε βάλει GPS το οποίο μας έδειχνε σε πόσο χρόνο θα φτάναμε στο ταβερνάκι: στην οθόνη φαινόταν ξεκάθαρα και αμείλικτη η ένδειξη της μίας ώρας. Για καλή μας τύχη βρεθήκαμε σε έναν δρόμο και ζητήσαμε από τους γονείς μας να έρθουν να μας πάρουν από εκεί με το αυτοκίνητο, γιατί τα πόδια μας δεν λειτουργούσαν άλλο...

Αρετή Ζαχαροπούλου, β γυμνασίου

Νικόλας Βενέρης, β γυμνασίου
(Συμμετοχή στον διαγωνισμό Σκιτισοφρενεία με θέμα, "Άνθρωποι και Φαγητό")

ΘΕΙΑ ΛΕΝΑ

Όταν ήμουν μικρή, η γιαγιά μου συχνά μου διάβαζε τα παραμύθια της Αντιγόνης Μεταξά ή αλλιώς της «θείας Λένας». Κάποια από αυτά είχαν και cd από όπου τα άκουγα κιόλας. Τα παραμύθια τα είχε ακούσει και η γιαγιά μου από το ραδιόφωνο, όταν ήταν μικρή και της άρεσαν πολύ. Έτσι, μου μίλησε για αυτές τις αναμνήσεις της παιδικής της ηλικίας.

Μια από τις ωραιότερες στιγμές τής ημέρας της γιαγιάς μου στην σχολική της ηλικία, ήταν «Η ώρα τού παιδιού». Θυμάται ακόμα την ανυπομονησία της, όταν πλησίαζε 9.00 το πρωί, που θα άρχιζε η εκπομπή τής «θείας Λένας» η οποία διαρκούσε περίπου μία ώρα. Κοίταζε με αγωνία το ραδιόφωνο περιμένοντας να ακούσει τη γνώριμη φωνή τής Αντιγόνης Μεταξά να την καλημερίζει: «Καλημέρα παιδάκια». Ύστερα ταξίδευε με τη φαντασία της στον κόσμο των παραμυθιών, ζωντανεύοντας τις εικόνες που περιέγραφε η γλυκιά φωνή της. Τα χρόνια περνούσαν και η ίδια φωνή εξακολουθούσε να καλημερίζει όλα τα Ελληνόπουλα που την περίμεναν με την ίδια αγωνία και χαρά όπως η γιαγιά μου. Η εκπομπή της ήταν ένας καθημερινός επισκέπτης που άφηνε πάντα στην παιδική ψυχή ένα απλό αλλά χρήσιμο μήνυμα.

Η ζωή της Αντιγόνης Μεταξά

- Η Αντιγόνη Μεταξά γεννήθηκε στην Αθήνα το 1905 και έφυγε από τη ζωή το 1971
- Ήταν μικροκαμωμένη και γλυκιά
- Φοίτησε στο Αρσάκειο και ως μαθήτρια είχε λάβει μέρος σε πολλές παραστάσεις τού Σχολείου
- Σπούδασε στο Παρίσι Παιδαγωγικά
- Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, σπούδασε υποκριτική στη Δραματική Σχολή του

Ελληνικού Ωδείου· την αποκάλεσαν «Νέο αστέρι»· αποφοίτησε με χρυσό μετάλλιο

- Η ζωή της ήταν τολμηρή, επίμονη και σε διαρκή εγρήγορση
- Ήταν από τις πρώτες γυναίκες που τόλμησαν να κρατήσουν το πατρικό τους όνομα πλάι στο όνομα τού συζύγου τους
- Είχε πλατιά θεατρική και λογοτεχνική μόρφωση και απεριόριστη αγάπη για τα παιδιά

Το έργο της

- Το 1932 ίδρυσε στη Σχολή Μεταξά, που είχε ο πατέρας της ο οποίος ήταν εκπαιδευτικός, μια «Σχολή Παιδικού Θεάτρου» και δίδασκε στα παιδιά απαγγελία, μουσική και υποκριτική
- Δημιούργησε το 1933 τον πρώτο ελληνικό θίασο παιδικού θεάτρου, «Το θέατρο του παιδιού» ή «Παιδικό θέατρο», που λειτούργησε μέχρι την ημέρα που οι Γερμανοί κατέλαβαν την Αθήνα, τον Απρίλιο του 1941, οπότε και απαγορεύτηκαν οι παραστάσεις
- Το 1938 άρχισε να εργάζεται στον Ραδιοφωνικό Σταθμό Αθηνών· για πολλά χρόνια παρουσίαζε καθημερινά την «Ωρα τού παιδιού»· στις εκπομπές της και στο συγγραφικό της έργο χρησιμοποίησε το ψευδώνυμο «Θεία Λένα»· οι εκπομπές της μεταδίδονταν για 30 περίπου χρόνια
- Ήταν η πρώτη που δημιούργησε παιδικό τηλεοπτικό πρόγραμμα στην τηλεόραση το 1967 που λεγόταν «Συντροφιά με τη θεία Λένα»
- Η σημαντική Ελληνίδα παιδαγωγός έγραψε επίσης 54 βιβλία για παιδιά
- Έγραψε 6 τόμους της «Παιδικής Εγκυκλοπαίδειας» που περιελάμβαναν θέματα που συμπλήρωναν τη σχολική ύλη τού δημοτικού και των πρώτων τάξεων τού γυμνασίου
- Εκτός από τη γνωστή εκπομπή της, η Αντιγόνη Μεταξά παρουσίασε από το ραδιόφωνο αλλά και σε βιβλία σειρά αριστουργημάτων της παγκόσμιας λογοτεχνίας σε διασκευές για παιδιά, με τους καλύτερους ηθοποιούς, μουσικούς και ζωγράφους

Αρετή Ζαχαροπούλου, β γυμνασίου

ΤΟ ΒΑΖΑΑΡ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ, 1970

Η περίοδος του Bazaar για όλους μας περίοδος ενθουσιασμού και κινητοποίησης. Στο παρακάτω κείμενο συνειδητοποιούμε ότι σήμερα συνεχίζουμε μία παράδοση πολλών χρόνων! Αφηγείται η κα Βασιλική Πάρσαλη, γιαγιά του συμμαθητή μας Άγγελου Ιωάννη Ραζντάν, α γυμνασίου.

Πώς οργανώνατε το Bazaar εκείνη την εποχή;

Κάθε τμήμα «έπαιρνε» από μια γωνιά, π.χ. την Χριστουγεννιάτικη γωνιά, τη γωνιά «Δέρμα και Χάντρα», τη γωνιά «Γιουσουρούμ» κτλ. Η Β και η Γ Λυκείου αναλάμβαναν το κυλικείο και τη «σοκολατένια γωνιά», όπου πουλούσανε τρόφιμα, καφέδες, αναψυκτικά κ.α. Τα χρήματα από τις πωλήσεις πήγαιναν για τους φιλανθρωπικούς σκοπούς του κάθε τμήματος.

Τι είδους αντικείμενα πουλούσατε στον κάθε πάγκο;

Στην Χριστουγεννιάτικη γωνιά φτιάχναμε ημερολόγια με χαλκομανίες και φέρναμε στολίδια από το σπίτι μας. Στη γωνιά «Δέρμα και Χάντρα», για τον οποίο προμηθευόμασταν χάντρες και πετονιές από το Μοναστηράκι, φτιάχναμε κοσμήματα και τα πουλούσαμε. Τέλος, στο «Γιουσουρούμ» πουλούσαμε παλιά αντικείμενα των γονιών μας, που βρίσκονταν σε πολύ καλή κατάσταση ή δεν ήταν χρησιμοποιημένα, όπως σίδερα σιδερώματος με κάρβουνο, γάντια, καπέλα και άλλα.

Από πού αλλού προμηθευόσασταν τα διάφορα υλικά;

Μια επιτροπή από το κάθε τμήμα πήγαινε σε διάφορα εργοστάσια, όπως στην ΙΟΝ και παρακαλούσαμε να μας δώσουν για τον σκοπό μας προϊόντα. Π.χ. από το εργοστάσιο «Τρύπου» προμηθευόμασταν τα δέρματα, μας τα έκοβαν, εμείς τα συναρμολογούσαμε και φτιάχναμε τσάντες και πορτοφόλια. Όλα αυτά μας τα έδιναν δωρεάν.

Να μερικά από τα αντικείμενα που πουλούσαμε εκείνη την εποχή!

Θεοδώρα Πατραμάνη Γεωργαλή, α' γυμνασίου

Νικόλας Στεργιόπουλος, α' γυμνασίου

ΟΠΩΣ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ, ΜΙΑ ΙΔΕΑ, ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ, ΕΤΣΙ ΓΕΝΝΙΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΟΜΙΛΟΣ!

Ο Όμιλος “ΦΩΤΕΙΝΕΣ ΗΜΕΡΕΣ, Η ΠΙΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ”
δημιουργήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2024.

Μετά από μία σειρά «δοκιμαστικών εκπομπών»,
πραγματοποίησε στις 27/2/25 στον Πολυχώρο του East Campus στα Σπάτα,
την πρώτη του ανοιχτή για το κοινό εκπομπή με θέμα «**Έρωτας, Αγάπη, Μιούζικαλ**»
και φιλοξένησε την κυρία Ελένη Δήμου, Καθηγήτρια Φιλολογίας και Υποδιευθύντρια
του Γυμνασίου και την κυρία Χρυσούλα Μπαραμπούτη, Καθηγήτρια Θεολογίας και
Επικεφαλής του τμήματος Θεολογίας, Μουσικής και Εικαστικών.
Μιλήσαμε για Έρωτα, για Αγάπη και για Κινηματογράφο.
ΜΕ ΜΙΑ ΛΕΞΗ μιλήσαμε για ΤΕΧΝΗ.

Άλλωστε, Τέχνη δεν είναι το να ΖΕΙΣ, ΝΑ ΕΡΩΤΕΥΕΣΑΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΑΠΑΣ;

Στους επτά ουραμούς μάς ανεβάζει η Αγάπη και η 7η Τέχνη, ο Κινηματογράφος.

Μα πόσο ωραία συνδέονται όλα.

Ναι! Όλα είναι συνδέσεις,
 όπως μάς λέει εύστοχα ο Κωνσταντίνος Κισκήρας, μαθητής του α9 και συμφωνούν
 απόλυτα η κα Τζωρτζίνα Κώνστα, υπεύθυνη του Ομίλου
 και ο Ανδρέας Κανάκης μαθητής του β7.

Απολαύσαμε την Μαρλέν Κόλλια Γιαννακοπούλου, μαθήτρια της α γυμνασίου
 να τραγουδάει το " Mon Amour ".
 Η εκπομπή έκλεισε με το " Τι είναι αυτό που το λένε Αγάπη"
 και βέβαια με το Μουσικό της Σήμα που είναι το τραγούδι
 «Always Look On The Bright Side Of Life»!

Ανανεώνουμε λοιπόν το ραντεβού μας και για την επόμενη χρονιά
 και σας προσκαλούμε στην πιο φιλόξενη εκπομπή!
 Κάθε Πέμπτη απόγευμα ένα ανοιχτό παράθυρο στην πιο φωτεινή πλευρά της ζωής
 με τις πιο όμορφες συζητήσεις και τα πιο ενδιαφέροντα θέματα!

(Την Πέμπτη 10 Απριλίου είχαμε κοντά μας την κα Ρουγγέρη, ηθοποιό, σκηνοθέτη, σεναριογράφο και συγγραφέα, στην εκπομπή με τίτλο: «Μία Συνάντηση με την Κάρμεν των παιδιών»!)

**Κωνσταντίνος Κισκήρας, α γυμνασίου
 Ανδρέας Κανάκης, β γυμνασίου
 Τζωρτζίνα Κώνστα, Υπεύθυνη ομίλου**

Ένα φεγγάρι πράσινο, μεγάλο,
που λάμπει μες στη νύχτα, -τίποτ' άλλο.
(Ναπολέον Λαπαθιώτης, Νυχτερινό)

Ιωάννα Ζιώγα, γ' γυμνασίου

TAYLOR SWIFT

Η Taylor Swift, η Αμερικανίδα τραγουδίστρια με καταγωγή από την Πενσυλβανία των ΗΠΑ, μόλις σε ηλικία 35 ετών, έχει καταφέρει να γίνει το απόλυτο είδωλο της pop και country μουσικής. Έχει κερδίσει αμέτρητα βραβεία (VMAs, AMAs, Grammys κτλ.) και έχει τραβήξει το φως πάνω της πολλές φορές. Δεν είναι τυχαίο ότι το περιοδικό TIME την ανακήρυξε Πρόσωπο της Χρονιάς για το 2024! Όποιος δώσει έστω και την παραμικρή σημασία στο έργο της, θα καταλάβει γιατί γίνεται αυτό. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή...

Η Taylor από ιδιαίτερα μικρή ηλικία έδειξε ενδιαφέρον για τη μουσική. Πήρε και έμαθε να παίζει κιθάρα στα 12 της, ενώ είχε ήδη τραγουδήσει σε πολλούς τοπικούς διαγωνισμούς. Με την στήριξη της γιαγιάς της, Marjorie Finlay, διάσημης τραγουδίστριας της όπερας, κατάφερε να κάνει το όνειρο της πραγματικότητα μόλις στα 16 της. Συγκεκριμένα, κυκλοφόρησε τον πρώτο της δίσκο, τον οποίο ονόμασε "Taylor Swift" και ήταν βασισμένος στην country μουσική. Το ντεμπούτο της βρήκε τεράστια επιτυχία, αφού έφτασε στην 5η θέση στο US Billboard 200. Μέσα σε 3 χρόνια είχε ήδη κερδίσει βραβεία στα CMAs, ACMs και AMAs, ενώ ήταν υποψήφια μέχρι και στα Grammys.

Μετά από την επιτυχία του πρώτου της άλμπουμ, η Taylor ήταν πια σίγουρη ότι ήθελε να κάνει καριέρα στο τραγούδι. Έτσι το 2008 κυκλοφόρησε το δεύτερό της άλμπουμ, με όνομα "Fearless". Το καινούργιο της άλμπουμ ακολούθησε η πρώτη της περιοδεία, το "Fearless Tour". Είχε και αυτή τεράστια επιτυχία, μια και τα έσοδα που αποκόμισε η Taylor από αυτήν ήταν πάνω από 63 εκατομμύρια δολάρια! Μάλιστα, αυτό ώθησε την Taylor να βγάλει και ντοκιμαντέρ της περιοδείας της, που κυκλοφόρησε σε μορφή DVD. Εκείνη τη χρονιά κέρδισε και άλλα βραβεία στα CMAs, ACMs και AMAs για το "Artist of the Year" και κατάφερε ακόμα να κερδίσει τον τίτλο για το "Album of the Year" στα Grammys, μαζί με άλλα 3 βραβεία.

Σίγουρη όπως ποτέ, το 2010 η Taylor έβγαλε το τρίτο της άλμπουμ, "Speak Now". Αυτό το άλμπουμ της, έφτασε στην 3η θέση στο US Billboard Hot 100, και την 1η θέση στο US Billboard 200. Στα 54α Grammys, κέρδισε τα βραβεία "Best Country Song" και "Best Country Solo Performance" για το τραγούδι της "Mean". Την ίδια χρονιά η Taylor κέρδισε τα βραβεία "Songwriter of the Year" στα BMI Awards, "Entertainer of

the Year” στα ACMs και CMAs, καθώς και ανακηρύχθηκε “Billboard’s Woman of the Year”. Επίσης, κέρδισε ένα βραβείο Grammy, και ήταν υποψήφια στα Golden Globes. Μέχρι και οι Rolling Stones αναγνώρισαν την σκληρή δουλειά της και την επαίνεσαν. Λίγο αργότερα ακολούθησε η δεύτερη περιοδεία της, που ονομάστηκε “Speak Now Tour” και απέφερε έσοδα 123 εκατομμυρίων δολλαρίων!

Σε καμία περίπτωση η τραγουδίστρια αυτή δεν σταμάτησε εκεί. Δύο χρόνια αργότερα, κυκλοφόρησε το τέταρτό της άλμπουμ, με όνομα “Red”, το οποίο βασίστηκε στην ροκ. Το single της, “We Are Never Ever Getting Back Together” κέρδισε την 1η θέση στα charts σε όλη την Αμερική και την Νέα Ζηλανδία, ενώ βγήκε πρώτο και στα iTunes Digital Song Sales Chart, μόνο 50 λεπτά μετά την κυκλοφορία του! Η τρίτη περιοδεία της, “Red Tour” απέφερε έσοδα 150 εκατομμυρίων δολλαρίων. Με αυτό το άλμπουμ η Swift κέρδισε 4 υποψηφιότητες στα Grammys, ένα βραβείο στα VMAs, πολλά αγαλαματίδια AMAs, και ένα “Songwriter of the Year” BMI βραβείο. Η Taylor βαρβευτήκε επίσης με ένα Pinnacle Award από την Κάντρι Μουσική Ακαδημία.

Όταν η Swift μετακόμισε στη Νέα Υόρκη, βρήκε έμπνευση και λίγο αργότερα είχε έτοιμο το πέμπτο άλμπουμ της, με όνομα “1989”, που ήταν βασισμένο για πρώτη φορά στην pop. Η Taylor ονομάστηκε “Billboard’s Woman of the Year” και βραβευτηκε με το “Dick Clark Award for Excellence” στα American Music Awards. Φυσικά, κέρδισε πολλά VMAs, και ένα BRIT. Στα 58α Grammy Awards νίκησε σε 3 κατηγορίες, αποσπώντας και τον τίτλο του “Album of the Year”. Αυτή η φάση της καριέρας της έκλεισε με την παγκόσμια αυτή τη φορά περιοδεία “1989 World Tour”, που είχε έσοδα 250 εκατομμύρια δολλάρια!

Το 2016 ήταν μία πολύ κακή χρονιά για την Taylor, αφού λόγω ενός προσωπικού συμβάντος αναγκάστηκε να απομακρυνθεί από τα φώτα της δημοσιότητας για μία χρονιά. Παρ' όλα αυτά, έκανε ένα δυνατό comeback με το έκτο άλμπουμ της, "Reputation", το 2017, που ήταν βασισμένο στην χιπ χοπ, R&B και EDM. Πολύ σύντομα μετά την κυκλοφορία του, το άλμπουμ έφτασε την 1η θέση στο Billboard 200. Το άλμπουμ αυτό κέρδισε μία υποψηφιότητα για το "Best Pop Vocal Album" στα 61α Grammys. Η Taylor κέρδισε 4 βραβεία στα AMAs εκείνη τη χρονιά και, μετά το event του 2018, είχε συνολικά 23 AMAs. Έτσι ξεκίνησε το "Reputation Stadium Tour" που της απέφερε έσοδα 266 εκατομμύρια δολάρια, και πούλησε πάνω από 2 εκατομμύρια εισιτήρια.

Το 2018 τέλειωσε πολύ δυναμικά για την Swift, η οποία υπέγραψε συμβόλαιο με την Universal Music Group, η οποία την βοήθησε να βγάλει το έβδομο άλμπουμ της, "Lover", το 2019. Το άλμπουμ κέρδισε τρεις υποψηφιότητες στα Grammys, 3 VMAs και 6 AMAs. Επίσης, την ίδια χρονιά η Taylor ονομάστηκε "Artist of the Decade" στα American Music Awards, ένα πολύ μεγάλο επίτευγμα. Η συμμετοχή της στο soundtrack της διάσημης ταινίας "Beautiful Ghosts" της έδωσε ακόμη μία υποψηφιότητα στα Grammys και ένα Golden Globe. Ένα άλλο σημαντικό συμβάν ήταν η κυκλοφορία του ντοκιμαντέρ της, "Miss Americana", στο οποίο έδειχνε τη ζωή της μέσα στα χρόνια.

Δυστυχώς όμως, το 2020 δεν ήταν μία πολύ καλή χρονιά για την διάσημη τραγουδίστρια, μια και ενεπλάκη σε μία διαφωνία με τον τότε μάντζέρ της, Scooter Braun, και την πρώτη εταιρία με την οποία είχε υπογράψει συμβόλαιο, την Big Machine. Αυτή η διαφωνία κατέληξε στο να χάνει η Taylor όλα τα δικαιώματα(!) για τα πρώτα 6 άλμπουμ της, τα οποία ακολούθως πουλήθηκαν στην Shamrock Holdings. Η Swift όμως, αποφασισμένη να μην το βάλει κάτω, ξεκίνησε να ξαναχογραφεί όλα της τα άλμπουμ από την αρχή, αυτή τη φορά με τη φράση "Taylor's Version" δίπλα, η οποία υποδείκνυε πως αυτή ήταν η «μη κλεμμένη» εκδοχή των τραγουδιών και των άλμπουμ της.

Παρ' όλα αυτά, η τραγουδίστρια, το 2020 ανακοίνωσε και την κυκλοφορία του όγδοου άλμπουμ της, "Folklore". Και αυτό το άλμπουμ πολύ σύντομα έφτασε το No 1 στο Billboard 200. Σε αυτό συμμετείχαν και άλλοι καλλιτέχνες, όπως ο Jack Antonoff, Aaron Dessner και ο Bon Iver. Μάλιστα, γι' αυτό το άλμπουμ γυρίστηκε και ένα νέο ντοκιμαντέρ, το "Folklore: The Long Pond Studio Sessions". Με αυτό, η Swift κέρδισε 5 υποψηφιότητες στα Grammy Awards, και κέρδισε στην κατηγορία του "Album of the Year", που την έκανε την πρώτη γυναίκα που κέρδισε τον υψηλότερο τίτλο των Grammys 3 φορές.

Μετά από μόλις 5 μήνες, η Taylor έβγαλε και το ένατο άλμπουμ της, "Evermore", που θεωρήθηκε το αδερφάκι του "Folklore". Πάλι σύντομα έφτασε το No 1 στα Billboard 200 και στα Hot 100. Και τα δύο άλμπουμ πούλησαν πάνω από ένα εκατομμύρια CD μόλις την πρώτη εβδομάδα κυκλοφορίας τους.

Το 2022, η Taylor κυκλοφόρησε και το δέκατο άλμπουμ της, “Midnights”. Έφτασε και αυτό στην πρώτη θέση των Billboard 200 και στα Top 10 των Billboard Hot 100. Επίσης, εκείνη τη χρονιά κέρδισε και στις κατηγορίες “Album of the Year” και “Best Pop Vocal Album” στα 66α Grammys.

Το τελευταίο της άλμπουμ (για την ώρα), βγήκε το 2024, με όνομα “The Tortured Poets Department” και 31 τραγούδια. Ένα χαρακτηριστικό του, για το οποίο και αναγνωρίστηκε, είναι το γεγονός ότι το κάθε τραγούδι είναι σαν να λείει μία διαφορετική ιστορία, γι’ αυτό κιόλας είναι συνολικά 31 τραγούδια, δηλαδή ένα για κάθε μέρα του μήνα. Αυτό το άλμπουμ έφτασε στο No 1 στα Billboard 200, κέρδισε ένα βραβείο από την Recording Industry Association of America και κέρδισε σε 7 κατηγορίες στα VMAs. Το Eras Tour που ακολούθησε αποτέλεσε τη πιο μεγάλη περιοδεία της παγκοσμίως, όχι μόνο λόγω των πολλών προορισμών του (συνολικά 152 συναυλίες σε όλο τον κόσμο) αλλά και λόγω του ότι συνολικά έρχονταν στις συναυλίες της 70.000 άτομα(!) κάθε βράδυ και απέφερε στην Taylor Swift έσοδα 1 δισεκατομμυρίου!!! Ξεκίνησε τον Μάρτιο του 2023, και τελείωσε τον Δεκέμβριο του 2024, κρατώντας δηλαδή σχεδόν 2 χρόνια. Οι συναυλίες αποζημίωσαν τα εκατομμύρια των θαυμαστών της, αφού κρατούσαν περίπου 4 ώρες η καθεμία.

Αυτό απαίτησε πολλή σκληρή δουλειά από την τραγουδίστρια, η οποία θα έπρεπε να είναι στην σκηνή για 4 ώρες σχεδόν κάθε βράδυ, τραγουδώντας και χορεύοντας. Όχι μόνο αυτό, αλλά θα έπρεπε κιόλας να ταξιδεύει πολύ, συνήθως σε μία διαφορετική χώρα κάθε βδομάδα, κάτι που αποδείχθηκε εξουθενωτικό.

Η τεράστια επίδραση της Taylor Swift όχι μόνο στο τραγούδι αλλά και στην παγκόσμια κουλτούρα ήταν ακριβώς ο λόγος που το περιοδικό TIME ανακήρυξε Πρόσωπο της Χρονιάς 2024. Νομίζουμε ότι δικαιούται και μία θέση στο δικό μας περιοδικό...

Μελίνα Κωνσταντοπούλου, γ γυμνασίου

ΕΝΑΣ ΜΟΥΣΙΚΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΜΕ ΟΛΟΙ!

Το παρακάτω άρθρο το έγραψα σε αυτό το τεύχος, στο οποίο ολοκληρώνεται η θητεία μου ως Υπεύθυνου του Περιοδικού Γυμνασίου. Ήθελα να γράψω κάτι αποχωρώντας από το περιοδικό και αντί να καταφύγω σε κάτι αναμενόμενο, προτίμησα να μιλήσω για έναν άνθρωπο που θαυμάζω και πιστεύω ότι μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα αφοσίωσης στο αντικείμενο με το οποίο ασχολήθηκε, επαγγελματισμού, αξιοπρέπειας και σεβασμού προς τους άλλους, για όλα τα παιδιά. (Ελπίζω να μου συγχωρεθεί αυτή η μικρή παρατυπία, το ότι δηλαδή κλέβω κάποιες σελίδες από τα παιδιά, για να εκφράσω μία προσωπική προτίμηση. Παρεμπιπτόντως, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου σε όλους και όλες, διευθυντές, συναδέλφους, εκδότες, γραφίστες αλλά πάνω απ' όλα μαθητές και μαθήτριες για την πολύτιμη συνεργασία τους στην έκδοση των πέντε τελευταίων τευχών των Φωτεινών Ημερών).

Η Ελλάδα έχει τη χαρά και την τιμή να έχει γεννήσει έναν από τους σημαντικότερους ανθρώπους της παγκόσμιας μουσικής δημοσιογραφίας, έναν από τους σπουδαιότερους ραδιοφωνικούς παραγωγούς στην ιστορία του ραδιοφώνου. Πρόκειται για τον Γιάννη Πετρίδη, στον οποίο το Περιοδικό μας αποφάσισε να κάνει ένα μικρό αφιέρωμα, καθώς πιστεύει ότι και τα νέα παιδιά πρέπει να τον γνωρίσουν (γιατί είναι σίγουρο πως όποιον ρωτήσετε από τους γονείς ή τους παππούδες σας ήδη θα τον γνωρίζουν!).

Ο Γιάννης Πετρίδης γεννήθηκε στην Αθήνα «αμέσως μετά τον πόλεμο», όπως λέει ο ίδιος σε συνέντευξή του στην εφημερίδα LIFO, και μεγάλωσε στον Πειραιά και την Άνω Κυψέλη. Αγάπησε από νωρίς το σινεμά και τη μουσική. Πέρασε πάρα πολλές ώρες του εφηβικού ελεύθερου χρόνου του στα δισκάδικα της Αθήνας ακούγοντας δίσκους, τους οποίους, ωστόσο, δεν μπορούσε να αγοράσει λόγω έλλειψης χρημάτων. Έφτιαχνε από μικρός ένα δικό του περιοδικάκι με καλλιτεχνικά, αθλητικά και σκακιστικά άρθρα που το διάβαζε στους συνομήλικούς του στην Κυψέλη.

Ξεκίνησε τη δημιουργία της τεράστιας Δισκοθήκης του (θεωρείται μία από τις μεγαλύτερες του πλανήτη!!!), παρόλο που ο ίδιος δεν απαντά ποτέ στην ερώτηση, πόσους δίσκους έχει) αγοράζοντας δίσκους μεταχειρισμένους από το Μοναστηράκι. Τα μουσικά του ακούσματα διαμορφώθηκαν από το ελληνικό και ξένο τραγούδι των δεκαετιών '50 έως και '70, των «πιο σημαντικών δεκαετιών για τη σύγχρονη μουσική», όπως ο ίδιος χαρακτηριστικά λέει. Πήγε σε συναυλίες του Χατζιδάκη και του Θεοδωράκη και γνώρισε σημαντικούς Έλληνες του θεάτρου και της μουσικής.

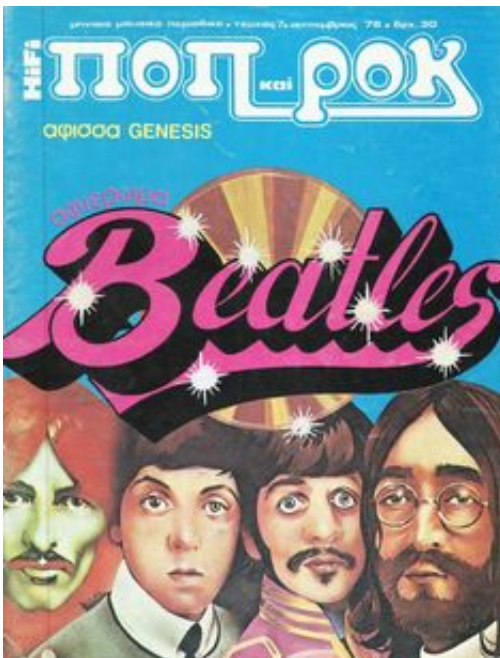
Τη δεκαετία του '60, ενώ υπηρετούσε στον στρατό στη Λάρισα, έβαλε για πρώτη φορά μουσική για ευρύ κοινό σε μία θεατρική παράσταση που οργανώθηκε στο στρατόπεδο. Στο πλαίσιο της εκδήλωσης αυτής απέκτησε επαφές με τον Ραδιοφωνικό Σταθμό Λαρίσης και μέσω αυτού μεταπήδησε στην YENEΔ, στρατιωτικό τότε ραδιοδωνικό σταθμό. Έπαιζε -και ήταν ο μόνος που το έκανε τότε- ξένη ροκ μουσική και σταδιακά απέκτησε ένα φανατικό κοινό.

Όταν τελείωσε τον στρατό, εργάστηκε σε δισκογραφικές εταιρείες και παράλληλα στο Ελληνικό Ραδιόφωνο. Ο Γιάννης Πετρίδης διατηρεί μέχρι σήμερα την μακροβιότερη ραδιοφωνική εκπομπή στον κόσμο! Πρόκειται για το «Από τις 4 έως στις 5», που παίζεται στο Πρώτο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, Δευτέρα έως Παρασκευή πάνω από 50 χρόνια!

Ο Γιάννης Πετρίδης κυριολεκτικά «έμαθε» πολλές γενιές Ελλήνων να ακούνε ξένη μουσική. Σε εποχές που δεν υπήρχε διαδίκτυο και στα δύο κανάλια της Ελληνικής Τηλεόρασης δεν παιζόταν καμία μουσική εκπομπή ξένου ρεπερτορίου, η εκπομπή του ήταν ο μόνος δίαυλος για να φτάσουν στην ελληνική νεολαία οι διεθνείς ροκ και pop επιτυχίες. Άλλωστε, το 1978 δημιούργησε μαζί με τον Κώστα Ζουγρή το μουσικό περιοδικό «Ποπ και Ροκ», το οποίο αποτέλεσε σημείο αναφοράς για τους νέους μέχρι και τη δεκαετία του 1990.

Ο Γιάννης Πετρίδης διετέλεσε για 22 χρόνια Διευθυντής της VIRGIN ATLANTIC HELLAS, παράρτημα μίας από τις μεγαλύτερες εταιρείες θεάματος και μουσικής στον κόσμο, ενώ του έχει προταθεί και ακόμα υψηλότερη «διεθνής» θέση στην εταιρεία, την οποία αρνήθηκε, μεταξύ άλλων και λόγω μουσικών διαφωνιών με την κατεύθυνση που είχε πάρει η εταιρεία.

Ο Γιάννης Πετρίδης παραμένει ενεργός, ταξιδεύει διαρκώς γαι να ενημερώνεται και να εμπλουτίζει την Δισκοθήκη του. Είναι σίγουρα στην Ελλάδα ο πιο άρτιος γνώστης και ο πιο έγκυρος και αξιόπιστος κριτικός των ελληνικών και διεθνών μουσικών πραγμάτων. Αξίζει να ακούσετε τις εκπομπές του, διότι δεν παρουσιάζει μόνο τραγούδια και καλλιτέχνες της εποχής του, αλλά αναδεικνύει, όπως έκανε πάντα, ό,τι αξιόλογο παρουσιάζεται στην pop και rock μουσική του σήμερα (4 με 5 το απόγευμα καθημερινά, Πρώτο Πρόγραμμα, 105,8 και 91,6 στα FM και κάθε Κυριακή 6 με 8 το απόγευμα, Kosmos Radio, 93,6 και 107 στα FM· επίσης μπορείτε να ακούσετε εκπομπές του on demand στην ψηφιακή πλατφόρμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, ERTecho) .

Παραμένει ταπεινός, πιστός υπηρέτης της μουσικής, πρόθυμος να βοηθήσει κάθε νέο/-α που ασχολείται με τη μουσική, το όνομά του ποτέ δεν εμφανίστηκε σε κουτσομπολίστικες εκπομπές, η προσωπική του ζωή ποτέ δεν εκτέθηκε στο λαίμαργο κοινό. Είναι ένας Έλληνας που με τη δουλειά του τίμησε και τιμά τη χώρα μας και την Τέχνη.

Γιάννης Κοσμάς, Φιλολόγος

ΕΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

Κείμενο φτιαγμένο στο πλαίσιο του μαθήματος της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας...

«Σκέψου τα τριαντάφυλλα», είπε, «αναπόλησε την ομορφιά τους. Νιωσ΄ τα σαν μοναδικά· σκέψου ότι το κάθενα είναι διαφορετικό στο μέσα, όχι στο έξω. Αν σε ημερώσουν με την ομορφιά τους, αν θελήσεις να τα γνωρίσεις, γίνονται μοναδικά...

Στο πρώτο άγγιγμα τσιμπάνε, πονάνε, τα νιώθεις στο πετσί σου αλλά, αν τα αγαπήσεις, τα ξεπερνάς αυτά! Μόνο, όταν δεν είναι μοναδικά για σένα, κόβουν ματώνουν και πονάνε. Νιώθεις τότε το τσίμπημα μέσα σου, όχι όμως μαλακό, όπως όταν τα αγαπήσεις· αυτό κόβει!

Ο εγωισμός είναι αυτό που τρέφει τον πόνο και κόβει. Ο εγωισμός δεν σε αφήνει να γνωρίσεις το καθετί. Το τριαντάφυλλο σε πληγώνει, αλλά κι εσύ το πληγώνεις με τον εγωισμό σου. Αυτός που πληγώνει, αυτός και πληγώνεται, πονάει. Το αίμα που βγαίνει κόκκινο συμβολίζει την καρδιά. Κι όταν κάποιος πληγώσει ή πληγωθεί, κάτι μέσα του κεντρίζει την καρδιά του και πεθαίνει...

Σκέψου τώρα τη ζωή. Σκέψου την σαν παιχνίδι. Όλα γυρίζουν. Και οι άνθρωποι ...Φεύγουν και έρχονται. Εξαφανίζονται και εμφανίζονται. Εξαφανίζονται απ΄ τη ζωή σου, μόνο για να εμφανιστούν στην ζωή κάποιου άλλου. Κάποιου διαφορετικού. Κάποιου άγνωστου». Και κάθε άνθρωπος ...είναι ένα τριαντάφυλλο.

Δημήτρης Μπουρνούσουζης, β γυμνασίου

Pierce